

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΒΑΘΜΩΝ Α.Α.Σ.Τ.

Οφείλει ο κάθε ένας να έχει πάντοτε υπ' όψιν του σαν γνώμονα και τα ακόλουθα :

« Η ερμηνεία των Μυσταγωγικών Συμβόλων, τα οποία αποτελούν μέρος τού Τεκτονικού Μυστικού, δεν είναι προσδεδεμένη εις ουδένα σταθερό κανόνα και κάθε γνώμη τού ανθρώπου δυστυχώς είναι μόνον σχετική και ο Τεκτονισμός ουδεμίαν δέχεται ως οριστικήν » - 4^{ος} βαθμός.

Το αντικείμενο τής Μύησης είναι σχεδόν το ίδιο σε όλα τα μνητικά σκηνώματα αλλά η κατανόηση τών εννοιών και τών Μυσταγωγικών συμβόλων ή “ Τεκτονικό μυστικό ” είναι συνάρτηση τού Συνειδησιακού και Μνητικού επιπέδου εκείνου προς τον οποίον απευθύνονται !

« εί οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον ; » (Ματθαίος κεφ. 6 : 23).

Διότι η έννοια τού “ μυστικού ” έχει παρανοηθεί καθώς λαμβάνεται η κυριολεκτική σημασία τής λέξεως, ενώ κατ' ουσίαν αναφέρεται στην αδυναμία τών “ αμύητων ” να κατανοήσουν !

Συνεπώς, οι ερμηνείες τών βαθμών δεν συνιστούν πανάκεια ούτε και έτοιμη ή μασημένη τροφή, αλλά απαιτείται εκ μέρους τού Ερευνητή Αναγνώστη ή Τέκτονα και μια αναλόγου επιπέδου σοβαρή συνειδησιακή προσπάθεια εμβάθυνσης και κατανόησης.

Nali foras iue, in interiori homine habitat veritas

Σχετικά με τα ανωτέρω παραθέτουμε και τις εξής διευκρινιστικές περικοπές από τα τυπικά :

1. « Εάν την καρδιά σου διαβιβρώσκει πόθος φιλοσοφικής διαπλάσεως, εάν το πνεύμα σου διαταράσσει η έλλειψη τοιαύτης μαθήσεως, εάν αισθάνεσαι επιβλητική την ανάγκη τής προσάξεσης τών γνώσεων σου όπως υψωθής υπεργείως, σκύψε ενδελεχώς στην μελέτη τών αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων και εξακολούθησε περιεργαζόμενος τα μετά τούτους φιλοσοφικά συστήματα τής Ανατολής και τής Δύσεως.

Η εμβριθής αντιπαραβολή τών πολυπλόκων και πολύσυνθέτων τούτων θεωριών προς τα απλά και εύληπτα δόγματα τής Τεκτονικής Φιλοσοφίας θα διαλύει βαθμηδόν το περικαλύπτον τούς οφθαλμούς σου σκοτάδι και θα διαχέει επαρκές Τεκτονικό Φώς στο Χάος, όπου καταβυθίζονται παραπαίουσες οι σκέψεις σου...»

2. « Οι Ροδόσταυροι κατέληξαν να συγχωνευθούν εις τον Τεκτονισμόν ως είναι εύκολο να τούς αναγνωρίζουμε μεταξύ τών πνευματικών προγόνων μας ... » - [τυπικό 18^ο].

3. « Οι Διδασκαλίες τών Μυστηρίων τού Μίθρα επέζησαν σε μερικά Μυσταγωγικά Συστήματα αναμεμιγμένες με ιδέες τών Μανιχαίων, τών Γνωστικών και τών Καμπαλιστών και διά τού αγωγού αυτού εισήχθησαν και στον Τεκτονισμό. Οι δε Ιππότες τού Ηλίου είναι οι φύλακες παντός ότι αληθές και ορθόν οι παραδόσεις αυτές εμπεριέχουν ! »

Συνεπώς θα λάβουμε επί πλέον a priori υπ' όψιν μας, κατά την εξέταση και αξιολόγηση των διαφόρων ερμηνευτικών δεδομένων, τις παρακάτω παραδοχές ή βασικά βοηθήματα :

- 1^{ov} Οι διάφορες ερμηνείες βασίζονται στα Βιβλικά Κείμενα, στην Καμπαλά, στις μυητικές παραδόσεις των Αιγυπτίων, τού Μιθραϊσμού, των Αλχημιστών και των Ροδοσταύρων. Επίσης βασίζονται σε μερικά αποκαλυπτικά κείμενα των Ορφικών και των Γνωστικών.
- 2^{ov} Μερικώς, βασίζονται στην παράδοση των Ναϊτών, των Ιπποτών τού Αγίου Ιωάννη και κατ' επέκταση στην Διδασκαλία των « Ερευνητών τής Αληθείας» (*Researchers of Truth*) όπως προφορικά εν πολλοίς δόθηκε από τον Κύπριο Διδάσκαλο Δρ. Στυλιανό Αττεσλή.
- 3^{ov} Κατά περίπτωση απαιτείται η συνδρομή ή γίνεται προσφυγή στα παρακάτω βοηθήματα :
1. Στο ακριβές πρωτότυπο σε αρχαΐζουσα γλώσσα Ελληνικό κείμενο τής Καινής Διαθήκης.
 2. Στην μετάφραση των Εβδομήκοντα *Θ'*, η οποία όμως δεν θεωρείται δεόντως ακριβής.
 3. Στο πρωτότυπο πίο αξιόπιστο Βιβλικό εβραϊκό κείμενο *Tanakh* για λόγους επακριβούς αποδόσεως, καθώς και στην σχετικά αξιόπιστη ιστοσελίδα *Biblos.com* .
 4. Σε ορισμένα εξόχως αποκαλυπτικά μυητικά κείμενα Ε*Α*Διδ*, όπως για παράδειγμα τού Δρ. Στυλιανού Αττεσλή, τού Δημητρίου Σεμελά, τού Γεωργίου Αγάθου και άλλων...
 5. Στο Χειρόγραφο τού Χένρυ Άντριου Φράνκεν (Francken Manuscript) τού έτους 1783.
 6. Στα Τυπικά των βαθμών τού Συμβολικού ή Κυανού Τεκτονισμού : βαθμοί 1^{ος} - 2^{ος} - 3^{ος}.
 7. Στα Τυπικά των βαθμών τού Υπάτου Συμβουλίου τού 33° τού Α*Α*Σ*Τ* τής Ελλάδος.
 8. Στα Τυπικά, έως το 1855, τού Μητρικού Υπάτου Συμβουλίου τού Α.Α.Σ.Ρ. των Η.Π.Α. (SMJ), για την ανάλυση κάποιων βαθμών που συνήθως σε κάποιες Δικαιοδοσίες εκτός των Η.Π.Α. αναφέρονται ως « ανενεργοί » και απονέμονται απ' ευθείας άνευ μνήσεως.
 9. Σε παλαιά Τυπικά, περί το 1827, τού Υπ* Συμ* τού Α.Α.Σ.Ρ. των Η.Π.Α. (NMJ).
 10. Στην παρατιθέμενη Ελληνική και ξενόγλωσση Βιβλιογραφία, Αγγλική, Γαλλική κ.λ.π.
- 4^{ov} Ο Ναός τού Σολομώντος θεωρείται ότι αποτελεί, συμβολικά, εικόνα τού Μακροκόσμου αλλά και τού Μικροκόσμου (δηλαδή τού ανθρώπου) με τις διάφορες δυνατότητες του.
- 5^{ov} Στις Μυήσεις των διαφόρων βαθμών, οι μύθοι, οι αλληγορίες και τα πρόσωπα που διαδραματίζουν κάποιο ρόλο σε αυτές παριστάνουν και σηματοδοτούν εσωτερικές καταστάσεις τού ανθρώπου, Πνευματικές αρετές, ψυχικές ιδιότητες και επίπεδα Συνειδήσεως !

Τέτοιες καταστάσεις συμβολίζουν και οι διάφοροι εχθροί τών Ισραηλιτών, όπως για παράδειγμα οι Σαμαρείτες, οι οποίοι στέκονται εμπόδιο στην ανέγερση τού Ναού τού Σολομώντος ή τού Ζουροβάβελ. Οι καταστάσεις αυτές, έχουν καθοριστική επίδραση τόσο στην ηθική (ψυχική) και διανοητική συμπεριφορά τού ανθρώπου όσο και στην αμφίδρομη σχέση που δημιουργούν με το ορατό ή αόρατο περιβάλλον στο οποίο αυτές ανακλώνται και επιδρούν ανάλογα - [τα Είδωλα, Φύλαξ Κατωφλίου κλπ].

Οι διάφορες περιπλανήσεις-περιοδείες-αναζητήσεις συμβολίζουν τούς αγώνες τού ανθρώπου κατά τών ελαττωματικών του καταστάσεων κυριότερη τών οποίων είναι η **άγνοια**.

6^{ov} Η λεγόμενη αύξηση Φωτός ή Μισθοδοσίας, που αντιστοιχεί στον καθένα βαθμό, σχετίζεται άμεσα με το επίπεδο Συνείδησης και την Ηθική υπόσταση που αποκτά ο μούμενος. Ο πλέον δόκιμος και παραστατικός τρόπος συμβολικής απεικόνισης είναι το **Δένδρο τής Ζωής**, με την άνοδο στο ιδεατό κεντρικό Μονοπάτι τού Βέλους $\textcircled{10} \rightarrow \textcircled{9} \rightarrow \textcircled{6} \rightarrow \textcircled{1}$ (δίνει συμβολικά την Γνώση τού Άφατου Ονόματος τού Θεού יהוה το οποίο έχει αριθμητική αξία $26 : \text{י} = 10 + \text{ה} = 5 + \text{ו} = 6 + \text{ה} = 5$) καθώς και στις παράπλευρες διακλαδώσεις του που περιλαμβάνονται στο σπειροειδές Μονοπάτι τού Όφως - [Καμπαλά].

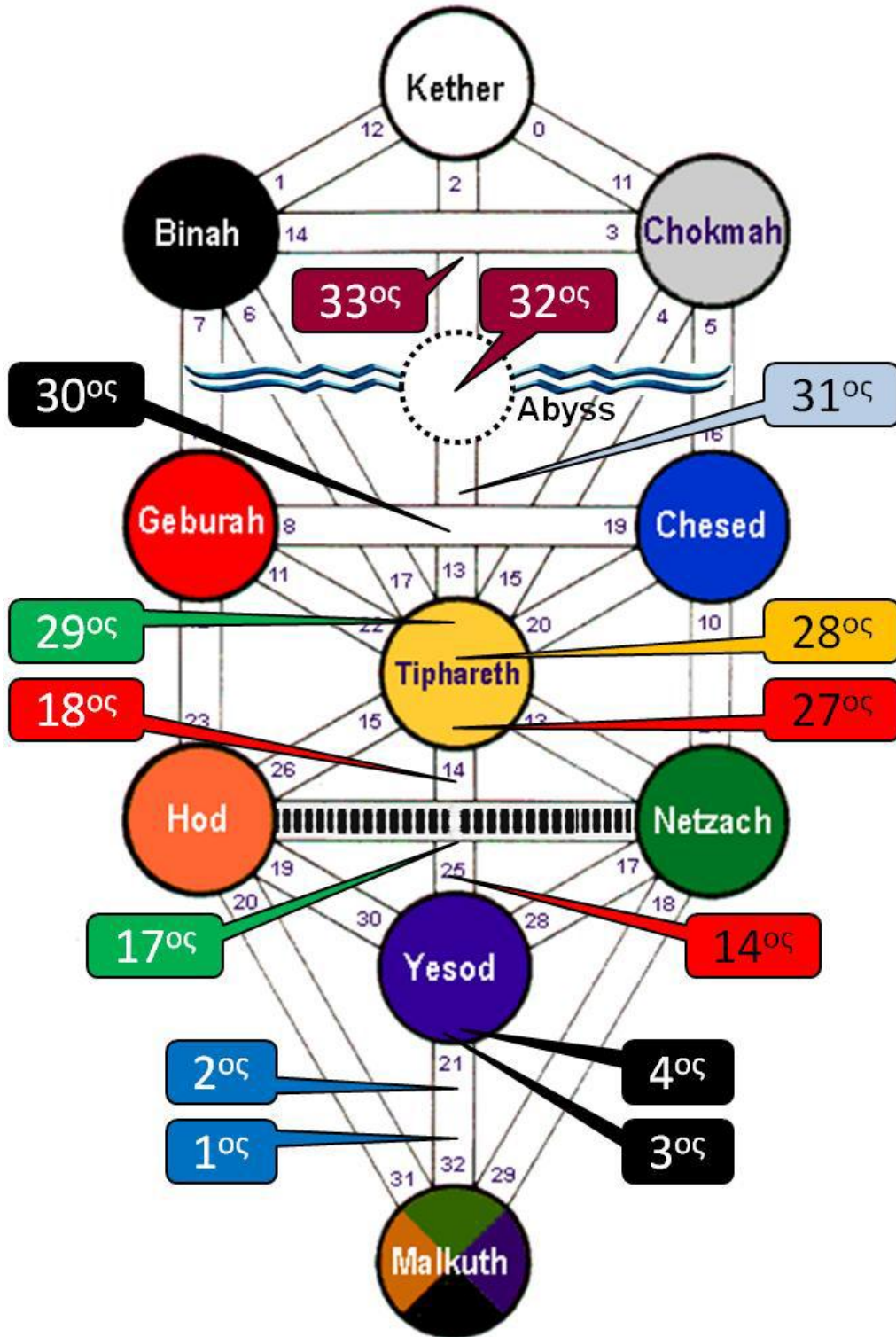
<https://www.iolaos-lapisphilosophorum.net/kampala>

7^{ov} Αυτή η « πνευματική και ηθική άνοδος » γίνεται συμβολικά σε τριάντα τρία ($32+1=33$) διαδοχικά εξελικτικά στάδια ή βαθμούς Συνείδησης ή βαθμούς συμμετοχής τού ανθρώπου στο **Θείο Υπερσυνείδητο** και απόκτησης αναλόγου φύσεως Αρετών και Ιδιοτήτων.

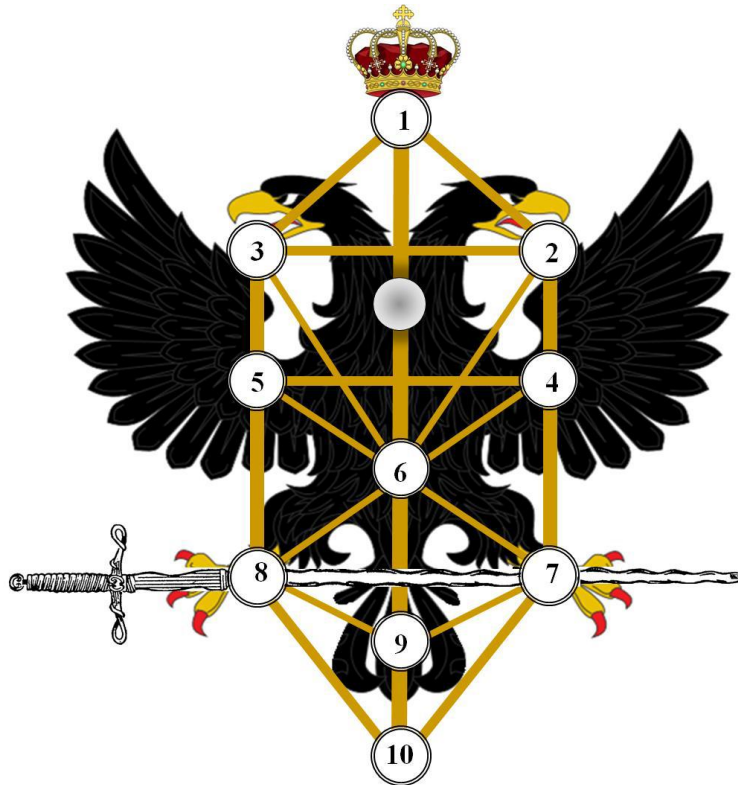
Στα παρακάτω παρατιθέμενα σχήματα B1 και B2 απεικονίζονται :

- α. Η προοδευτική διάταξη τών διαφόρων βαθμών Συνειδησιακής ανόδου, τού $A^*A^*\Sigma^*T^*$ επάνω στο συμβολικό Καμπαλιστικό Δένδρο τής Ζωής - [☞ σχήμα B1].
 - β. Η πλήρης προσαρμογή επάνω στο Δένδρο τού Εστεμμένου Δικέφαλου Αετού, ο οποίος είναι το κατεξοχήν ιδιαίτερο σύμβολο ή Εγρηγορός τού $A^*A^*\Sigma^*T^*$ - [☞ σχήμα B2].
- Ⓢ Μια άλλη παραπλήσια διάταξη προσαρμογής είναι η κατασκήνωση (Encampment) που περιγράφεται στον 32° τού Πρίγκιπος τού Βασιλικού Μυστικού - [☛ 32os βαθμός].

ΒΑΘΜΟΙ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΚΗΣ ΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ Α.Α.Σ.Τ.

Ο ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ ΑΕΤΟΣ ΤΟΥ Α**Α**Σ**Τ** ΚΑΙ ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

B2

ΠΙΝΑΞ Ι ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

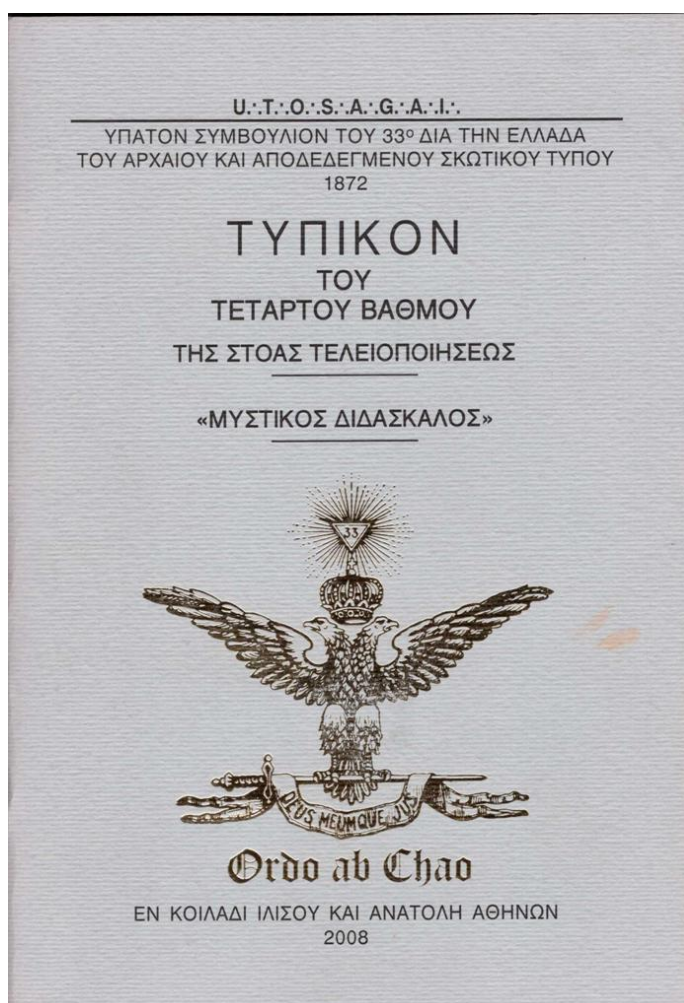
ΓΡΑΜΜΑ	ΠΡΟΦΟΡΑ	ΙΕΡΟ-ΓΛΥΦΙΚΟ	ΕΡΜΗΝΕΙΑ	ΓΡΑΜΜΑ	ΠΡΟΦΟΡΑ	ΙΕΡΟ-ΓΛΥΦΙΚΟ	ΕΡΜΗΝΕΙΑ
א	ΑΛΕΦ		Ταύρος - Δύναμη	ל	ΛΑΜΕΤ		Ράβδος - καθοδηγώ
ב	ΜΠΕΤ		Οικία - Εντός	מ	ΜΕΜ		Ύδωρ - Χάος
ג	ΓΚΙΜΕΛ		Πόδι - Καμήλα	נ	ΝΟΥΝ		Ιχθύς - Σπόρος - Ζωή
ד	ΝΤΑΛΕΘ		Πόρτα - Μονοπάτι	ס	ΣΑΜΕΚ		Χέρι σε ράβδο - Υποστηρίζω
ה	ΧΕ		Παρατηρώ	ע	ΑΓΙΝ		Μάτι - Βλέπω - Εμπειρία
ו	ΒΑΟΥ		Αγκιστρο	פ	ΠΕ		Στόμα - Λόγος - Ομιλία
ז	ΖΑΙΝ		Αποκόπτω - Όπλο	צ	ΤΣΑΝΤΙ		Επιθυμώ - Χρειάζομαι - Απόψη
ח	ΧΕΤ		Φράκτης - Διαχωρισμός	ק	ΚΟΦ		Ήλιος στον ορίζοντα - Μάτι βελόνας
ט	ΤΕΤ		Φίδι - Περιβάλλω	ר	ΡΕΣ		Πρόσωπο - Κεφάλι
י	ΙΟΝΤ		Χέρι - Βραχίονας	ש	ΣΙΝ		Δόντια - Καταναλώνω
כ	ΚΑΦ		Παλάμη χεριού - Ανοίγω	ת	ΤΑΦ		Σημάδι - Σημείο - Σταυρός

8^{ον} Στον Πίνακα Ι απεικονίζονται τα Εβραϊκά γράμματα και οι αντίστοιχες ιερογλυφικές τους παραστάσεις, οι οποίες συμβολίζουν φυσικά αντικείμενα καθώς και έννοιες που θα μας χρησιμέψουν στην ερμηνεία τού Κεραμιστή ορισμένων βαθμών τού Α*Α*Σ*Τ*.

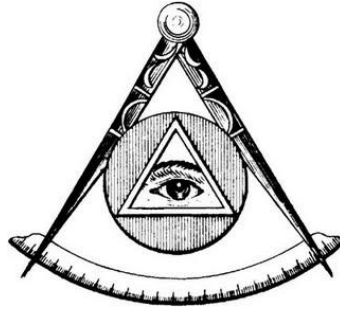
9^{ον} Είναι σχεδόν αδύνατο και σίγουρα άνευ ουσίας το να παρακολουθήσει κανείς ή να αναλύσει τις ποικίλες αναθεωρήσεις τών τυπικών που έγιναν διαχρονικά και οι οποίες καταλαμβάνουν μιν πολύ μεγάλου εύρους έκταση .

✎ Έτσι πρέπει να επικεντρωθεί κυρίως στο παραδοσιακό και Μυστηριακό περιεχόμενο τών τυπικών, όπως αυτό παρουσιάζεται κατά κύριον λόγο στο Χειρόγραφο τού Φράνκεν (*FrMa*), στα αρχικά έως το 1855 τυπικά τού Μητρικού Υπάτου Συμβούλιου 33^{ον} τής Νοτίου Δικαιοδοσίας τών Η.Π.Α. σε ορισμένα μέχρι το 1871 τυπικά τής Βορείου Δικαιοδοσίας τών Η.Π.Α., εν μέρει δε στα τυπικά τού Αλβέρτου Πάϊκ (*M.Orpus* και *Liturgies*) και σε εκδοθέντα Ελληνικά τυπικά διαφόρων βαθμών.

Παρακάτω θα δώσουμε ένα ερμηνευτικό παράδειγμα του εισαγωγικού 4^{ον} βαθμού

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΕΡΑΜΩΣΗΣ

Η Κεράμωση είναι συμβολική λέξη η οποία υποδηλώνει το σύνολο των διατυπώσεων στις οποίες υποβάλλεται κάθε υποψήφιος προς μύηση ή ο επισκέπτης Τέκτονας που ζητά να εισέλθει σε Στοά που συνεδριάζει, υποχρεούμενος να δώσει για τον σκοπό αυτό εις τον εντεταλμένο αξιωματικό τα σημεία αναγνώρισης ώστε να αποδείξει κατά περίπτωση ότι όντως κατέχει τους προηγούμενους βαθμούς ή τον βαθμό στον οποίο η Στοά συνεδριάζει. Με άλλα λόγια περιέχει κωδικοποιημένα τα χαρακτηριστικά, δηλαδή τις ιδιότητες και τις αρετές τού αντιστοίχου (Τεκτονικού) βαθμού Συνειδησιακής εξύψωσης (Exaltation).

Ο ΚΕΡΑΜΙΣΤΗΣ (TYLER - TEULLIER)

Είναι αρχαία Αγγλική λέξη και σημαίνει τον φύλακα μιας πόρτας (πανδοχείου - ταβέρνας). Στην μύηση τού κάθε βαθμού υπάρχει ο « Κεραμιστής » τα καθήκοντα τού οποίου συνήθως εκτελεί ο Στεγαστής ή ο Αρχηγός των Φρουρών που φέρουν ξίφος ή δόρυ.

Ο Κεραμιστής είναι ο οδηγός αναγνώρισης τού καθενός Τέκτονα και αντιστοιχεί σε μια όψη τού λεγόμενου Φύλακα τού Κατωφλίου - [♣ τόμος Α΄]. Κεραμιστές περιέχονται σε όλα τα Τυπικά, των διαφόρων βαθμών, αρκετά όμως συγκαλυμμένα, ώστε μάλλον να μην είναι εφικτόν να χρησιμοποιηθούν εύκολα από τούς αμύητους.

Ο Κεραμιστής περιλαμβάνει συνήθως τα παρακάτω επί μέρους στοιχεία :

ΤΟ ΣΗΜΕΙΟ (SIGN)

Πρόκειται για το ειδικό σημάδι αναγνώρισεως μεταξύ των Τεκτόνων εκείνων που κατέχουν τυπικά τον ίδιο Τεκτονικό βαθμό ή κατ' ουσίαν βρίσκονται στο ίδιο Συνειδησιακό επίπεδο.

DUE QUARD

Πρόκειται για ένα ειδικό σημείο που συναντούμε μόνον σε ορισμένους βαθμούς.

Προέρχεται εκ τού Γαλλικού « Dieu le Garde » ☞ God Guard It = ο Θεός προστατεύει.

B3

ΧΕΙΡΑΨΙΑ (TOKEN)

Η αναγνώριση γίνεται συνήθως και μέσω χειραψίας ή διά ειδικής επιθέσεως τών χειρών.
Στα Αγγλικά ονομάζεται Token και στα Γερμανικά Griff (= λαβή - πιάσιμο).

ΕΙΣΗΤΗΡΙΟΣ ΛΕΞΗ (PASSWORD - ΣΥΝΘΗΜΑ)

Μυστική λέξη ή σύνθημα που δίνεται για να αποδείξει τον φιλικό δεσμό αυτού που την δίνει και να τού επιτρέψει την είσοδο στις εργασίες τής Στοάς τού αντιστοίχου βαθμού.
Βασικά όμως υποδηλώνει το επίπεδο ή τον βαθμό Συνειδησιακής ωριμότητας τού Τέκτονος.

ΙΕΡΗ ΛΕΞΗ (SECRET WORD)

Όρος, ο οποίος χρησιμοποιείται για κάθε σημαντική λέξη ενός βαθμού και η οποία ενέχει συμβολική σημασία σχετικά με το εσωτερικό του νόημα και το βαθύτερο περιεχόμενο του.
Σημειώνουμε ότι την εισαγωγή τού **Σ.17^{ου}** βαθμού αναφέρεται ότι :

*« άπασαι αί λέξεις είναι σχεδόν Εβραϊκές ή Συριακές,
τα δε σημεία παριστούν γράμματα τού Εβραϊκού αλφαβήτου ».*

Πολλές λεπτομέρειες μπορεί να βρει κανείς στο βιβλιάριο τού Αλβέρτου Πάϊκ **Words**.

ΚΑΤΗΧΗΣΗ (ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ - ΔΙΑΛΕΞΗ - LECTURE)

Η χρησιμοποιούμενη Ελληνική λέξη Κατήχηση είναι σύνθετη εκ του τού κατά και ηχείν.
Αρχικά ήταν ένα είδος Διδασκαλίας διά ερωτήσεων και απαντήσεων.
Στον Τεκτονισμό καλείται « Κατήχηση » μιά μορφή « Διδασκαλίας » σε ειδικές σελίδες οι οποίες περιέχουν συνήθως, μέσω ερωταποκρίσεων, συνοπτικά θέματα εκ τού Τυπικού.
Μερικές φορές αποκαλύπτει ενδιαφέροντα στοιχεία που δεν διευκρινίζονται στην μύηση !
Ο κάθε βαθμός έχει ιδιαίτερη Διδασκαλία, η γνώση τής οποίας είναι απαραίτητη για εκείνον που θέλει πράγματι να κατανοήσει την εσωτερική σημασία του και να καταφέρει έτσι να ανέλθει, επάξια και πλήρως καταρτισμένος, την Μυητική και Ιεραρχική Τεκτονική κλίμακα.
Όμως, η Κατήχηση στους βαθμούς τού Σκωτικού τύπου, εκτός από θέματα ηθικής Διδασκαλίας, δεν είναι συνήθως ερμηνευτική τού εσωτερικού νοήματος τού βαθμού αλλά δίνει ενδεχομένως επιπρόσθετες υποβοηθητικές πληροφορίες και στοιχεία ώστε να βοηθήσει εκείνους που θέλουν να ασχοληθούν σοβαρά και να εμβαθύνουν στα βαθύτερα ψυχολογικά νοήματα !

ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΩΝ

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ ΤΟΥ Α.Α.Σ.Τ.		Α΄ Αίθουσα	Β΄ Αίθουσα	ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΠΕΤΑΣΜΑΤΩΝ ΤΟΙΧΩΝ
α/α	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΧΡΩΜΑ	ΧΡΩΜΑ	
4	Μυστικός Διδάσκαλος			Αργυρά Δάκρυα
5	Τέλειος Διδάσκαλος			Ερυθρός θόλος - κίονες
6	Γραμματεύς εξ Απορρήτων			Αργυρά Δάκρυα
7	Έφορος και Δικαστής			
8	Επόπτης τών Οικοδομών			
9	Εκλεκτός Διδάσκαλος τών Εννέα			Ερυθρές Φλόγες - κίονες
10	Εκλεκτός Διδάσκαλος τών Δεκαπέντε			Αργυρά και ερυθρά δάκρυα
11	Υπέρτατος Εκλεκτός τών 12 (Φυλών)			Αργυρά και ερυθρά δάκρυα
12	Μέγας Διδάσκαλος Αρχιτέκτων			Ερυθρές Φλόγες
13	Ιππότης τής Βασιλικής Αψίδος			Λευκό
14	Μέγας Εκλεκτός Τέλειος Τέκτων			Κίονες πύρινοι
15	Ιππότης Ανατολής ή τού Ξίφους			Διαποτισμένο με ερυθρό
16	Πρίγκιψ τής Ιερουσαλήμ			Σμαραγδί ή ερυθρό
17	Ιππότης τής Ανατολής και Δύσεως			Χρυσά Αστέρια ★★ ★
18	Πρίγκιψ Ροδόσταυρος			
19	Μέγας Ποντίφιξ			Χρυσά Αστέρια ★★ ★
20	Μέγας Διδάσκαλος τών Συμβολικών Στοών			Εναλλάξ κυανά - χρυσαφί
21	Νωαχίτης ή Πρώσος Ιππότης			
22	Πρίγκιψ Λιβάνου ή Ιππότης τού Βασ. Πέλεκυ			
23	Αρχηγός τής Σκηνής			Λευκοί και μαύροι κίονες
24	Πρίγκιψ τής Σκηνής			Λευκοί και μαύροι κίονες
25	Ιππότης τού Χαλκού Όφεως			Εναλλάξ κυανά - ερυθρά
26	Πρίγκιψ τής Χάριτος ή τού Ελέους			
27	Ιππότης Ταξιάρχης τού Ναού			Κίονες μαύροι
28	Ιππότης τού Ηλίου			Φυσικό τοπίο
29	Σκώτος Ιππότης τού Αγίου Ανδρέα			
30	Καδός, Ιππότης Λευκού και Μέλανος Αετού			Κίονες λευκοί
31	Μέγας Επιθεωρητής Ταξιάρχης Δικαστής			Λευκό - κίονες χρυσοί
32	Υπέρτατος Πρίγκιψ τού Βασιλικού Μυστικού			
33	Ύπατος Μέγας Γενικός Επιθεωρητής 33 ^ο			Πορφυρό - σκελετοί

4^{ος} Βαθμός Μυστικός Διδάσκαλος

Σ 2- 4^{ος}

Σ 1- 4^{ος}

Σ 3- 4^{ος}

Σ 4- 4^{ος}

Σ 5- 4^{ος}

Σ 6- 4^{ος}

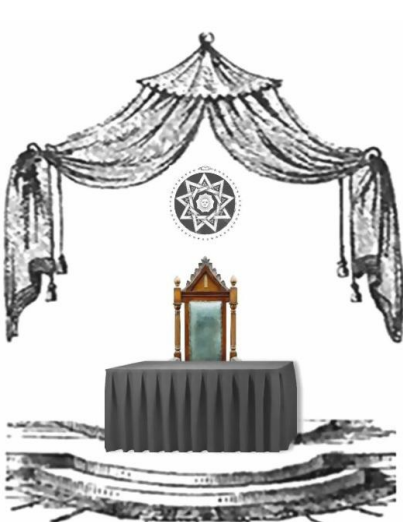
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ - ΔΙΑΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΤΛΟΙ ΑΥΤΩΝ

1. Πρόεδρος	Εστεμμένος Διαβήτης επί τόξου καί στο μέσον ήλιος - Εικ.1.	
	Τα διάσημα τών λοιπών Αξιωματικών είναι μέσα σε χρυσό ισόπλευρο τρίγωνο Δ.	
2. Α' Επόπτης	Χρυσό Μυστήρι.	
3. Β' Επόπτης	Ξίφος Δικαιοσύνης.	
4. Γραμματεύς	Χρυσή Γραφίδα .	
5. Ρήτωρ	Χρυσός Κύλινδρος Περγαμηνής. Εικ.1	
6. Ταμίας	Χρυσό Κλειδί .	
7. Σφραγιδοφύλαξ	Κλειδί Ελεφαντοστού.	
8. Ελεονόμος	Πτερωτή Ράβδος (Κηρύκειο).	
9. Δοκιμαστής	Αστροπόβολο Ξίφος (Ρομφαία).	
10. Τελετάρχης	Ράβδος – σχήμα Β5.	
11. Αρχηγός Φρουρών	Δόρυ – σχήμα Β6.	

Ο Πρόεδρος τού Εργαστηρίου ονομάζεται « Τρίς Ισχυρός Διδάσκαλος » και κάθεται στην Ανατολική πλευρά. Κρατάει σκήπτρο και παριστάνει τον Βασιλιά Σολομώντα – σχήμα Β4. Συμβολίζει το **Φυσικό** ή **κατώτερο Εγώ** (Νεφές) .

Υπάρχει μόνον ένας Επιθεωρητής στην Δυτική πλευρά ο οποίος παριστάνει τον Αδωνιράμ. Οι υπόλοιποι Αξιωματικοί προσφωνούνται όπως και στις εργασίες τού Μέσου Δώματος.

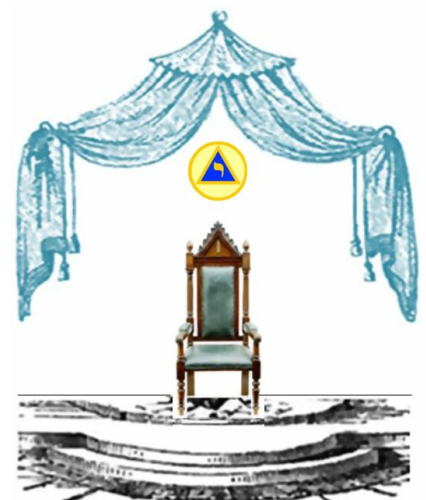
ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΕΔΡΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ (Canopy - Στολισμένος θόλος)

Εικ. 1α

Εικ. 1β

Εικ. 2

ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ [$\mathcal{E}.4^{00}$ = Ελληνικό τυπικό 4⁰⁰ βαθμού].

Τα καλύμματα τών τοίχων τού Εργαστηρίου είναι μαύρα και διάστικτα με λευκά δάκρυα, όπως ακριβώς στην μύηση τού Διδασκάλου, ενώ το δάπεδο καλύπτεται από λεύκες και μελάνες τετράγωνες πλάκες. Συνεπώς πρόκειται περί τού κυρίως Ναού Χικάλ ή Μέσου Δώματος. Είναι ο 2⁰⁵ Καμπαλιστικός κόσμος Γιετζιρά ή τής Μορφοποίησης .

Αυτό επιβεβαιώνει και το τυπικό, το οποίο κατά την φάση τής καθιέρωσης αναφέρει :

« Διά ένα Μυστικό Διδάσκαλο, εν τη Στοά Τελειοποιήσεως, η Ανατολή παριστά τα Άγια τών Αγίων τού πρώτου Ναού τής Ιερουσαλήμ. Από τούτου σας χωρίζει ένα συμβολικό κιγκλίδωμα, το δρύφακτον, το οποίον δεν δύνασθε εισέτι να υπερβείτε. Αλλά κατέχετε την Κλείδα και με την βοήθεια αυτής θα σας επιτραπεί κάποτε να ανοίξετε και να διέλθετε » - [$\blacktriangleright \mathcal{E}.4^{00}$].

Πίσω και πάνω από τον θρόνο τού Τρις Ισχυρού Διδασκάλου αναρτάται ισόπλευρο τρίγωνο, εγγεγραμμένο σε κύκλο. Στο κέντρο τού κύκλου φεγγοβολά ο ακτινοβόλος Αστέρας και στο εσωτερικό του εγγράφεται το γράμμα Z (σημαίνει Zizon ή Ziza).

Στο σχήμα Σ_{11-405} φαίνεται ο παλαιότερος διάκοσμος τού εργαστηρίου όπου υπήρχε τριπλό τρίγωνο με τα 9 ονόματα τού Θεού και το Ιόντ (\cdot) στο κέντρο.

Αυτό σε συνδυασμό με την επτάφωτη λυχνία και το γεγονός ότι οι αξιωματικοί είναι δέκα, όσα και τα σεφινόθ, παραπέμπει κατά την γνώμη μας στο Καμπαλιστικό Δένδρο τής Ζωής.

Το εργαστήριο φωτίζεται με 9 φώτα σε τρία τρίφωτα κηροπήγια. Το ένα κηροπήγιο τοποθετείται στην έδρα τού Τρις Ισχ* Διδ* και τα άλλα δύο στην έδρα τού Α' Επιθ* ή Αδωνιράμ.

Είναι όμως δυνατόν να φωτίζεται και με οχδόντα ένα φώτα σε εννέα εννεάφωτα κηροπήγια.

Κατά το τυπικό, ο Αδωνιράμ επέβλεπε τούς εργάτες κατά την ανοικοδόμηση τού ναού, πριν από τον φόνο τού Χιράμ, αλλά σύμφωνα με την Βίβλο επέβλεπε την κοπή τών δένδρων στο όρος τού Λιβάνου και αργότερα εισέπραττε τούς φόρους για λογαριασμό τού Ροβοάμ, υιού τού Σολομώντα !

Στο κέντρο τού Εργαστηρίου βρίσκεται ένας βωμός σχήματος τριγωνικού \blacktriangledown , όπου τοποθετούνται μιά σφύρα καλυμμένη με μαύρο ύφασμα, ένα ξίφος \ddagger και ένας κύλινδρος από μεμβράνη από την οποία κρεμάται ένα κλειδί \blackleftarrow από ελεφαντόδοντο μέσω μιάς ταινίας η οποία έχει χαραγμένο το γράμμα Z. Στην περίπτωση όμως μύησης τοποθετείται και ένα στεφάνι από ελιά και δάφνη. Επάνω στον βωμό τών Όρκων, στην Ανατολή, τοποθετείται η Βίβλος και επάνω σε αυτήν το σύμπλεγμα τού Γνώμονα και τού Διαβήτη .

Ο ΚΕΡΑΜΙΣΤΗΣ

Χειραψία : Φαίνεται στο διπλανό σχήμα Σ_{7-40ς}. Γίνεται η ίδια λαβή και χειραψία όπως στον βαθμό τού Διδασκάλου. Μετά, τα χέρια τού καθενός γλιστρούν μέχρι τον αγκώνα και ταλαντεύονται επτά φορές. Ταυτοχρόνως εφάπτονται τα δάκτυλα τού δεξιού ποδιού τού καθενός και ενώνονται τα δεξιά τους γόνατα.

Σ_{7-40ς}

Τάξις : Είναι όμοια με εκείνην τού Διδασκάλου - [☞ σχήμα Σ_{8-40ς}].

Σημείο Σιγής : Τοποθετούμε τα δυο δάκτυλα τού δεξιού χεριού (δείκτης - μέσος) στα χείλη, όπως φαίνεται στην εισαγωγική εικόνα τού βαθμού. Αυτός που ανταπαντά τοποθετεί, στα χείλη, τα δυο αντίστοιχα δάκτυλα τού αριστερού χεριού.

Λέξη Διαβάσεως 📖 : ZIZA (παραφθαρμένα ZIZON - Εβρ : זִיזָה = χαμηλό παραπέτο, φράκτης ή μικρή δοκός και επίσης λαμπρότης) 📖 *Words*.

Ιερή Λέξη : ADONAI (Εβρ : אֲדֹנָי = Κύριος).

ΣΗΜΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΣΙΓΗΣ

Σ_{1-40ς}

ΤΑΞΙΣ
4^{ου} ΒΑΘΜΟΥ

Σ_{8-40ς}

ΣΦΡΑΓΙΣ - ΧΕΙΡ
ΤΗΣ ΕΧΕΜΥΘΕΙΑΣ

Σ_{9-40ς}

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ
ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ

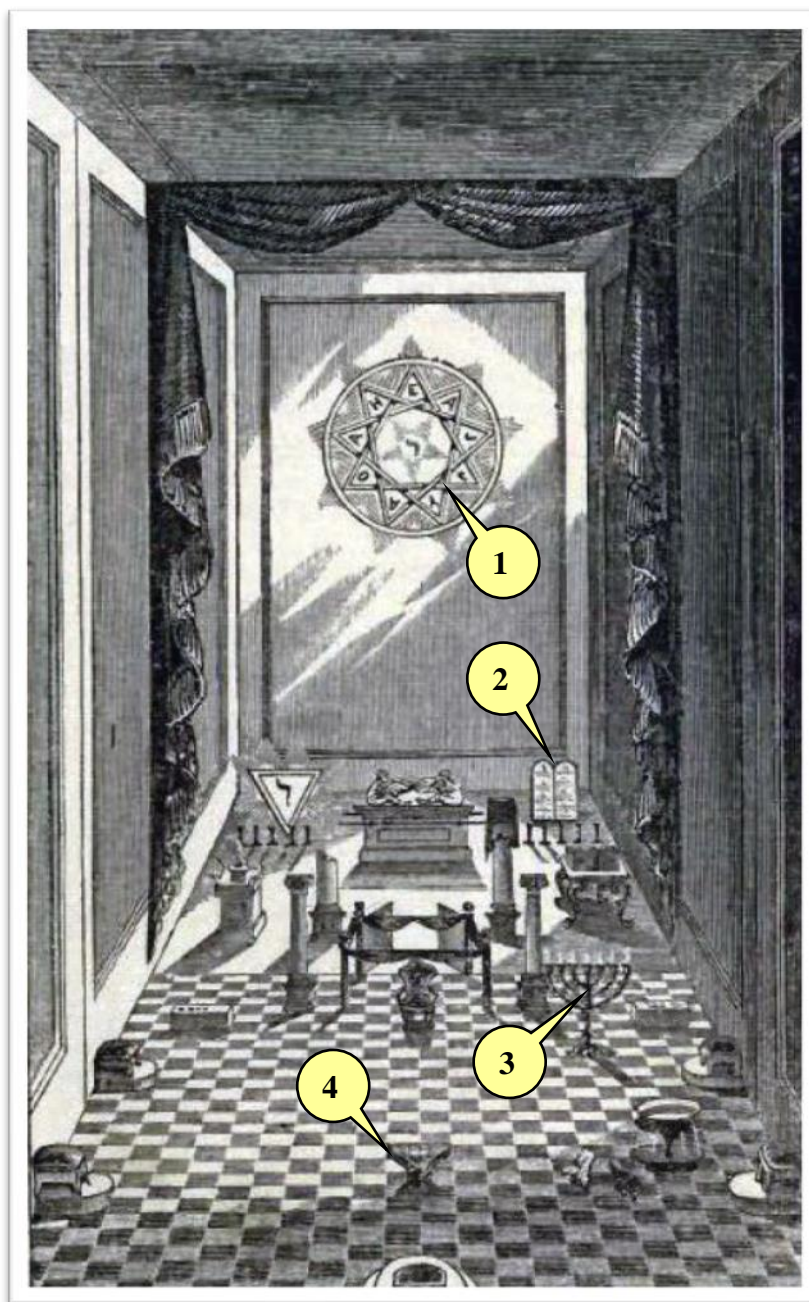
Σ_{10-40ς}

ΓΝΩΜΩΝ ΕΠΙ
ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

Σ_{11-40ς}

Στην εικόνα Σ_{12-40ς}, πριν από τα Άγια τών Αγίων, υπάρχει διάκοσμος εκ τεσσάρων στηλών. Στην Διδασκαλία τού βαθμού, σε παλαιό τυπικό, σε ερώτηση για το πόσες πόρτες υπάρχουν στα Άγια τών Αγίων, η απάντηση που δίνεται είναι ότι υπάρχει μόνο μία πόρτα στην Ανατολή η οποία ονομάζεται Zizon και είναι καλυμμένη με παραπετάσματα χρώματος πορφυρού και κυανού (τού ουρανού), από υάκινθο και χρυσό, τα οποία στηρίζονταν επάνω σε τέσσερις στήλες. Τα χρώματα ή οι στήλες παριστάνουν τα Τέσσερα Στοιχεία - [📖 25 και 27] !

ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ ΝΑΟΥ ΣΕ ΒΑΘΜΟ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Σ 12-4ος Εικόνα Εργαστηρίου από το *DiFM* τού Robert Macoy 33°

5

1. ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΕ ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΡΙΓΩΝΑ ΚΑΙ ΤΟ ΙΟΝΤ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ($3 \times 3 + 1 = 10$)
2. ΟΙ ΔΥΟ ΛΙΘΙΝΕΣ ΠΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ
3. Η ΕΠΤΑΦΩΤΗ ΛΥΧΝΙΑ (ΜΕΝΟΡΑ) ΩΣ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΝΔΡΟΥ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΕ ΤΑ ΔΕΚΑ ΣΕΦΙΡΟΘ
4. ΤΡΙΓΩΝΙΚΟΣ ΒΩΜΟΣ
5. Η ΕΝΝΕΑΦΩΤΗ ΛΥΧΝΙΑ - ΚΗΡΟΠΗΓΙΟ

3

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

« Η αλληγορία τού βαθμού τούτου εκπορεύεται εκ τής παραδόσεως, καθ' ήν ο Σολομών, μετά την αποπεράτωση τού Ναού τής Ιερουσαλήμ, προσέκάλεσε τούς ικανούς και πεπειραμένους Ηγεμόνας τού Ισραήλ, ⓘ { το Αμερικανικό τυπικό αναφέρει για 7 αδελφούς, ενώ η Παλαιά Διαθήκη για 12 άρχοντες (Γ' Βασ. κεφ. 4:7), όπως εξ αυτών εκλέξει επτά, ούς θα επεφόρτιζε να φυλάττωσι τα Άγια τών Αγίων, τούς θησαυρούς τού Ναού και τα ιερά σκεύη αυτού· διότι εφοβείτο μήπως διδάσκαλοι τίνες, τυφλωμένοι έκ φθόνου, επιχειρήσουν να καταστρέψουν τοσούτον πολύτιμα αντικείμενα. Πρός τούτοις δε θα ανέθετε αυτοίς την επιστασία τών επισκευών, ών έχρηζε ο ναός, καθόσον απέβαινεν αδύνατον να ευρεθεί αντικαταστάτης αντάξιος τού υπέροχου αρχιτέκτονος Χιράμ Αβί, ού ο θάνατος ενέσπειρε το πένθος και την απόγνωση εις τούς συνεργασθέντας μετ' αυτού προς ανέγερση και φύλαξη τού ναού...

Το τυπικό τού βαθμού τούτου περιλαμβάνει αξίας λόγου διδασκαλίας, ών η μελέτη παρέχει ευρύ στάδιο είς τον Διδάσκαλον, όπως καταρτιζόμενος Τεκτονικώς,

όχι μόνον κατανοήσει τούς ανώτερους βαθμούς, αλλά και να ερμηνεύσει

τας εκάστοτε απαντώσας αλληγορίας και δυσεξηγήτους εννοίας » - [♣ Ε.4^{ου}].

Συνεπώς η ανάλυση τού βαθμού και οι αναφορές στην Καμπαλά θα έχουν δυσανάλογη έκταση και περιεχόμενο σε σχέση με τούς υπολοίπους βαθμούς που θα ακολουθήσουν, διότι αυτοί βασίζονται σε πολλές λεπτομέρειες και στοιχεία τού περιεχομένου τού 4^{ου} βαθμού.

Μελετώντας τον 4^ο βαθμό, τού Μυστικού Διδασκάλου, ο οποίος αποτελεί τον εισαγωγικό βαθμό στον « Φιλοσοφικό » Τεκτονισμό τού Α*Α*Σ*Τ*, θα διαπιστώσουμε ότι υπάρχει, κατ' αρχήν, μια νοηματική συνέχεια του, με τον τρίτο συμβολικό βαθμό τού Διδασκάλου.

Αποσπούμε από το Ελληνικό τυπικό την παρακάτω περικοπή :

« Είς τον Γ' βαθμόν διδαχτήκατε τον μύθο τού Διδασκάλου Χιράμ. Ο συμβολισμός τού βαθμού αυτού επανέρχεται νοερώς και αναλάμπει και εις την Στοά Τελειοποιήσεως όπως και σεις ο ίδιος εντός ολίγου θα βιώσετε τούτο. Όταν εισήλθατε στην Στοά τών τριών Συμβ* βαθμών, μνηθήκατε κατά τρόπο ειδικό σε κάθε ένα από τούς βαθμούς αυτούς, αποκτήσατε αντιστοίχως ορισμένες γνώσεις, γνωρίσατε τούς συμβολισμούς, τούς οποίους σας ερμήνευσαν και κατορθώσατε να εμβαθύνετε σε αυτούς ολίγον κατ' ολίγον. Ευτυχώς η ενδελεχής μελέτη αυτών σας αξίωσε, όχι μόνον να συμπληρώσετε την στοιχειώδη Τεκτονική μόρφωση σας, αλλά και να καταστείτε ικανός να βγάλετε συμπεράσματα ικανοποιητικά για τούς υψηλούς σκοπούς μας.

Ο νέος βαθμός, για τον οποίο έχετε ήδη προταθεί, έχει ίδιον συμβολισμό, για αυτό και συνεπάγεται ιδίαν συμβολική μύηση, η οποία θα επακολουθήσει. Οφείτετε συνεπώς να εμβαθύνεται επίσης στον συμβολισμό τούτο. Σας αφαιρέσαμε πρωτίστως τα τεκτονικά διάσημα τού Σεβ* Διδασκάλου. Αυτό σημαίνει συμβολικά ότι όσα και αν έχετε μάθει μέχρι στιγμής στον Τεκτονισμό είναι ελάχιστα σε σχέση με ότι απομένει να μάθετε. Στο εργαστήριο αυτό είσθε δεκτός ως μαθητής εκ νέου, όπως υπήρξατε και στην στοά τού πρώτου συμβολικού βαθμού. Εν τούτοις δεν σας θεωρούμε τελείως αμύητο που αγνοεί το Τεκτονικό φώς, όπως είναι ο υποψήφιος προς μύηση στον πρώτο Συμβ* βαθμό. Γνωρίζουμε, ότι όταν μνηθήκατε στους βαθμούς τού Ετ* και τού Διδ*, αποκτήσατε δύο βαθμούς περαιτέρω Τεκτονικής μορφώσεως. Η μόρφωση όμως αυτή δεν είναι πλήρης, όπως ακριβώς δεν είναι πλήρες το φώς το οποίο προσπίπτει στους οφθαλμούς σας διά μέσου τού συμβολικού πέπλου, το οποίο έχει τοποθετηθεί επί τού μετώπου σας και καλύπτει αυτούς» - [♣ Ε.4^{ov}].

Σύμφωνα με την παραπάνω περικοπή, πρόκειται για την μαθητεία ενός νέου ξεκινήματος. Κάθε αναγέννηση ή αλλαγή καταστάσεως περνά μέσα από ένα συμβολικό θάνατο προηγούμενων καταστάσεων και στην συγκεκριμένη περίπτωση περνάμε σε ένα άλλο επίπεδο, (ψυχογονητικό ή « Αστρικό ») και αποκαλύπτεται η ύπαρξη διαφορετικών πραγματικοτήτων, ψυχικών, και η περιορισμένη δυνατότητα/αντιληπτικότητα που έχουν οι πέντε αισθήσεις. Έτσι, ο νεόφυτος, απομονώνεται εκ νέου στο διασκεπτήριο όπου οι τοιχοποιίες έχουν μαύρο χρώμα, ένα τραπέζι, ένα τρίκηρο (όχι μονόκηρο) κηροπήγιο και ένα κρανίο - [♣ Ε.4^{ov}]. Ο βαθμός αυτός, όπως και άλλοι, παρόλο που χαρακτηρίζεται σαν Φιλοσοφικός, είναι πλουσιότατος συμβολισμών και είναι κατά κάποιον τρόπο αφιερωμένος στον Βιβλικό **Ιεροβοάμ**. Όσον δε αφορά το Ε.4^{ov} βαθμού εκτελούνται τέσσερις περιόδους οι οποίες καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος τής μύησης, κατά την διάρκεια τών οποίων, θα λέγαμε ότι, τονίζεται σε υπερβολικό βαθμό και με έμφαση η έννοια τού καθήκοντος .

Αυτή η τροποποίηση - προσθήκη στο αρχικό τυπικό αναφορικά με έννοια τού καθήκοντος, ως ηθικής Διδασκαλίας τού βαθμού, οφείλεται στην πρώτη αναθεώρηση τού τυπικού που πραγματοποίησε περί το έτος 1855 ο Αλβέρτος Πάϊκ - [*Magnum Opus*].

Λίγο δε πριν από το τέλος τής μύησης μάς παρουσιάζεται συνοπτικά το συμβολικό μέρος, σύμφωνα με το οποίο ο πρόδηλος σκοπός τής αλληγορίας τού 4^{ov} βαθμού συνίσταται στην αντικατάσταση τού φονευθέντος διδασκάλου Χιράμ από **επτά** πεπειραμένους Διδασκάλους.

« Όθεν οφείλουμε να αναζητήσουμε ένα Διδάσκαλο, όπως διαδεχτεί οριστικώς τον Χιράμ ... Επειδή, όμως, είναι αδύνατον να βρούμε κάποιον συναινούντα τα αναγκαία προσόντα διά την αποπεράτωση ενός τόσο δύσκολου έργου, αδύνατη αποβαίνει και η αντικατάσταση αυτού στο μέλλον. Ως εκ τούτου πρέπει να ακολουθήσουμε το παράδειγμα τού Σολομώντος.

Ο Βασιλιάς αυτός αποφάσισε, όπως εκ των διακρινομένων σε Σοφία και σύνεση διδασκάλων εκλεγούν επτά, οι οποίοι ήθελαν αναλάβει το αξίωμα τού Μεγ* Διδ*, ήτοι την διεύθυνση τών έργων τής κατασκευής τού Ναού. Αλλά εκ τού συνόλου τών Διδασκάλων, έξη μόνον κρίθησαν αντάξιοι τού αξιώματος. Για αυτό θεωρήθηκε αναγκαίο, όπως, προς συμπλήρωση τής κενής θέσεως, υποβάλουν τούς λοιπούς σε σκληρές δοκιμασίες και έτσι να διαπιστώσουν την αξία καί την εχεμύθεια τού εβδόμου. Εκ της δοκιμασίας αυτής ανεδείχθη νικητής ο **Ιεροβοάμ** καί ανυψώθηκε στον βαθμό τού Μυστικού Διδ*. Εσύ λοιπόν αναπαριστώντας τον Ιεροβοάμ υποβλήθηκες σε δοκιμασίες καί ημείφθης όπως εκείνος, προαχθείς στην κενή θέση » - [♣ 5.4^{ov}].

Ο υποψήφιος τέκτων, φέρει κατά την μύηση τού πρώτου βαθμού μαύρο κάλυμμα στα μάτια. Στον 4^ο βαθμό φέρει επίσης μαύρο πέπλο αλλά ημιδιαφανές ώστε να μην παρεμποδίζεται τελείως η όραση. Επί πλέον επάνω στο πέπλο αυτό, στο κέντρο τού μετώπου, τοποθετείται μικρός αργυρός γνώμων, την σημασία τού οποίου θα εξετάσουμε παρακάτω - σχήμα Σ₁₁, 31-40ς. Κατά την πορεία τών διαδοχικών βαθμών, διαπιστώνουμε, ότι ο μαθητής είναι αφιερωμένος στην βελτίωση τής δονητικής κατάστασης τής ψυχής του, την πλήρωση δηλαδή τής ατομικότητας του με αγαθά αισθήματα αγάπης και δικαιοσύνης.

Είναι το πρώτο βήμα απελευθέρωσης εικονιζόμενο στις συμβολικές περιόδεις - καθάρσεις τής μύσεως τού πρώτου βαθμού. Με αυτόν τον τρόπο προετοιμάζεται για να γίνει Εταίρος, ο οποίος θα επιτύχει την “ γνώση ” με την χρησιμοποίηση και την νοητική επεξεργασία τών όσων εντυπώσεων θα τού προσφέρουν με την λειτουργία τους οι φυσικές του αισθήσεις.

Οι πέντε αυτοί παρατηρητές τού ανθρώπινου οργανισμού, τον ξεναγούν σε όλο το φάσμα τής ανθρώπινης γνώσεως και επιστήμης.

Έτσι η πείρα η οποία αποκτάται μέσω τών πέντε αισθήσεων, διά μέσου τής κρίσεως, γίνεται Γνώση και κατόπιν με μιά βαθιά κρυφή εσωτερική ενέργεια, μετατρέπεται σε **Συνείδηση**.

Το αποτέλεσμα τής διαδικασίας αυτής μεταβάλει τον άνθρωπο σε ακτινοβόλο Διάνοια, δηλαδή όπως συμβολικά λέμε σε Πεντάκτινο Αστέρα ☆ τού Μικροκόσμου.

Κατόπιν, αφού έχει περιστείλει τα ψυχικά του πάθη και έχει απομακρύνει τις πνευματικές

του πλάνες, περνά στην τρίτη μεγάλη μύηση κατά την οποία θα κατανοήσει το Θείο Σχέδιο και θα γίνει κοινωνός των μεγάλων απορρήτων τής Ζωής και τού θανάτου και των μέσων με τα οποία μπορεί να κερδίσει την αθανασία τής Συνειδήσεως τής προσωπικότητας.

Συνεργάτης πλέον στην εκπλήρωση επί τής Γης, τού « ως και εν Ουρανώ », διδάσκει, καθοδηγεί και παραδειγματίζει. Έχει άραγε ολοκληρωθεί η εξέλιξη του ή χρειάζεται και παραπέρα προσπάθεια ; Είναι 7 ετών και επέκεινα. Τι κρύβεται όμως κάτω από την λέξη επέκεινα ; Ο διδάσκαλος, που εργάζεται στο επίπεδο των αποτελεσμάτων, πρέπει να αρχίσει, να εισχωρεί στο επίπεδο των **αιτίων** (Πνευματικός κόσμος - Άγια τών Αγίων) μέσω τού δρυφάκτου. Έτσι γνωρίζοντας τα αίτια, η αποτελεσματικότητα τής δράσης του στο ορατό επίπεδο είναι μεγαλύτερη. Πρέπει λοιπόν να διαπεράσει το πέπλο τής Ίσιδος (ύλης), να ανοίξει διάπλατα την πόρτα τών μυστηρίων και τής απόκρυφης γνώσης, να υπερβεί το δρυφάκτο που στέκεται εμπόδιο ώστε να γνωρίσει ένα μεγάλο μυστικό και να μετατραπεί σε Μυστικό Διδάσκαλο. Το **Rit.** αναφέρει σαφώς ότι η εισιτήριος λέξη Zizo είναι Χαλδαϊκής προελεύσεως και σημαίνει « **γαλαρία** », είναι δε το όνομα τής εισόδου που οδηγεί προς τα Άγια τών Αγίων - (η λέξη Zizon = δρυφάκτο, είναι το πέπλο Παροκέτ στο Καμπαλιστικό Δένδρο τής Ζωής). Τα Άγια τών Αγίων ονομάζονται Davir (Δεβίρ - Εβρ. : **דבר**), που σημαίνει **Λόγος** (Θεϊκό μήνυμα) διότι εκεί κατοικεί η Θεότητα καθώς εκεί παρέδωσε τις εντολές της στον Μωυσή.

Όλοι μας κατέχουμε ένα υλικό σώμα, με πέντε αισθήσεις, το οποίο άλλοι μας το έφτιαξαν, άλλοι μάς το συντηρούν και το επιδιορθώνουν (οι ονομαζόμενες Αρχαγγελικές τάξεις) και εμείς κατοικούμε σε αυτό κατά χάριν και όχι δικαιωματικά .

Στην μύηση τού 2^{ου} γίνεται για πρώτη φορά νύξη ότι : « ο όρος πέντε αισθήσεις δεν πρέπει να ληφθεί απολύτως, καθόσον πρόκειται περί οργάνων τού σώματος και δυνάμεως τής ψυχής. Η ψυχή όμως δεν έχει σταθερό και ορισμένο αριθμό αισθήσεων, αλλά κάνει χρήση τών πέντε οργάνων, τα οποία το σώμα θέτει στην διάθεση της όπως γνωρίζει τον εξωτερικό κόσμο ».

Αυτό σαφώς υποδηλώνει ότι υπάρχουν και άλλες ανώτερες αισθήσεις, όπως ψυχικές κ.λ.π. ! Συνεπώς ο Μυστικός Διδάσκαλος πρέπει να αναπτύξει μέσα του νέες ιδιότητες « **ψυχικές** ». Στον Συμβολικό Τεκτονισμό η μεθοδολογία αναζήτησης τών ακτίνων τού Φωτός, αναφέρεται σε μία κάθοδο στο βάθος τής Συνειδήσεως. Για να υπάρχει όμως βάθος τής Συνείδησης σημαίνει ότι υπάρχουν στάδια ή βαθμοί Συνείδησης. Φαίνεται λοιπόν ότι στον 4^ο βαθμό τού Μυστικού Διδασκάλου προστίθενται νέες γνωστικές ιδιότητες και δυνάμεις στην Συνείδηση.

Επειδή δε κάθε μύηση είναι μία αύξηση φωτός, ο Ιεροβοάμ στον 4^ο βαθμό συμβολίζει, μέσα μας, μία από τις πολλές βαθμίδες (στάδια - επίπεδα) τής συνειδησιακής αυτής κλίμακας.

Στην αρχή τής μύησης ο Πρόεδρος λέει στον υποψήφιο προς μύηση - [♣ **Σ. 4^ο**] :

*« Για αυτό δεν καλύψαμε τούς οφθαλμούς σας δια μελανής ταινίας, αλλά δια πέπλου διαφανούς διακοσμημένου διά τού γνώμονος. Επομένως, όπως δεν βλέπετε καλώς διά τών φυσικών οφθαλμών, έτσι και δεν **αντιλαμβάνεσθε καλώς** ... Δεν θα επινοήσετε ποσώς πλέον **είδωλα**, για να ενεργείτε τυφλά υπό την επιρροή τούτων, αλλά θα είσθε υπεύθυνος εσείς ο ίδιος για τις πράξεις σας και δεν θα υπολαμβάνετε τις λέξεις ως πραγματικότητα..»*

Κατά την είσοδο στο Εργαστήριο (όπως και σε άλλους βαθμούς) ο μνυόμενος φέρει στον λαιμό σχοινί από φυτικές ίνες με μορφή θηλιάς (cable tow) - σχήμα **Σ**₁₁₋₄₀₅. Η φυτική προέλευση υποδηλώνει ψυχισμό. Πρόκειται ακριβώς για τα στοιχεία εκείνα, τα **είδωλα** για τα οποία αναφερθήκαμε λεπτομερώς στον Α' τόμο, που κρατούν δέσμιον τον άνθρωπο και τον καταπνίγουν (θηλιά) διότι κάτω από την επιρροή τους γίνεται υποχείριο και υποχρεώνεται να ενεργεί με υποσυνείδητο τρόπο, σχεδόν στα τυφλά : « *ένεχυρασμόν ούκ απέδωκεν καὶ εἰς τὰ εἶδωλα ἔθετο τούς ὀφθαλμούς αὐτοῦ ἀνομίαν πεποίηκεν* » (Ιεζεκιήλ κεφ. 18 : 12).

Στο πέρας δε τής μύησης ο Πρόεδρος λέει προς τον μνυόμενο :

*« Σας αφαιρώ το παρεμποδίζον την ὄραση κάλυμμα, το υποχρεούν να ευρίσκεσθε μέχρι τούδε εις το ημίφως και απομακρύνω τον επί τού μετώπου σας **γνώμονα** »*

Η ΚΛΕΙΣ : Στο Βιβλίο τής Γενέσεως, διαβάζουμε ότι, αν δεν φάγει κάποιος από τον καρπό τής Γνώσεως δεν θα καταστεί Πνευματικό ον. Αλλά ο καρπός αυτός ποιός είναι ; Πρόκειται για εύρεση τών δυνάμεων εκείνων πού υπάρχουν στον άνθρωπο και στην Φύση, διά τών οποίων αναπτύσσεται η Γνώση και συμβολίζεται από την **Κλείδα** πού φέρει ο μνυόμενος, ως σύμβολο τής συνθετικής γνώσεως πού περικλείει η Παράδοση.

Μυστικός Διδάσκαλος είναι αυτός που αποκαλύπτει τα μυστικά τής Φύσεως τα οποία είναι συνυφασμένα με το **ψυχικό** και εν μέρει με το **Πνευματικό επίπεδο**.

Ο θάνατος τού Χιράμ ήταν η αιτία να χαθεί η Λέξη τών Διδασκάλων και αυτή η Λέξη είναι το κρυμμένο Φώς τής Γνώσεως. Το μήνυμα τού μύθου τού Χιράμ είναι ότι είναι δυνατόν να κερδίσουμε την αθανασία. Η ελληνική λέξη « αθανασία » έχει αριθμητική αξία **273**, διότι με πρόσθεση τής αριθμητικής αξίας τών γραμμάτων λαμβάνουμε ως σύνολο $\Sigma = 1 + 9 + 1 + 50 + 1 + 200 + 10 + 1 = 273$, καθότι : $\alpha = 1, \theta = 9, \alpha = 1, \nu = 50, \alpha = 1, \sigma = 200, \iota = 10, \alpha = 1$.

Αλλά ο αριθμός **273** είναι επίσης και η αξία τής λέξεως « **η Κλείς** » (η=8, κ=20, λ=30, ε=5, ι=10, ς=200). Συγκεκριμένα αυτό είναι το κλειδί τής Γνώσεως για το οποίο ο Ιησούς κατηγορήσε τις φυλές ότι το είχαν απομακρύνει « οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν κλειῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε » (Λουκάς κεφ. 11: 52).

Είναι επίσης το κλειδί τού οίκου τού Δαυίδ : « καὶ δώσω αὐτῷ τὴν Κλειῖδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὄμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνοίξει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποκλείων καὶ κλείσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων ».

Στην Εβραϊκή γλώσσα, η έντονα τονισμένη στην ανωτέρω περικοπή φράση είναι : **דוד בית** **מפתח** - *Μαφτέαχ Μπαγίθ Νταβίτ* (Ησαΐας κεφ. 22 : 22 και Αποκάλυψη κεφ. 3 : 7).

Μαφτέαχ - **מפתח** = κλειδί, Μπαγίθ - **בית** = οικία , Νταβίτ - **דוד** = Δαυίδ - [*cam, HEL*].

Η αριθμητική αξία τού Μαφτέαχ - **מפתח** (κλειδί) είναι **528** (**מ** = 40, **פ** = 80, **ח** = 400, **ת** = 8).

Αυτό υπονοεί κάτι το ιδιαίτερος σημαντικό επειδή, με αριθμοσοφική πρόσθεση, το σύνολο τών αριθμών από το 1 έως 32 είναι ο αριθμός 528 ($1 + 2 + 3 + \dots + 30 + 31 + 32 = 528$) !

Δηλαδή είναι ένα αριθμητικό σύμβολο τής πλήρους εκδήλωσης τού τριάντα δύο που ο κάθε ένας που ασχολείται λίγο με την Καμπαλά αγγνωρίζει ότι αναφέρεται στην πλήρη έκφραση τών δυνάμεων τών διόδων (μονοπατιών) που σχηματοποιούν το Καμπαλιστικό Δένδρο.

Επί πλέον, αυτό είναι το Κλειδί τού οίκου τού Δαυίδ το οποίο κατείχε, κατά την παράδοση, πρώτος ο Αβραάμ. Αυτός ο οίκος είναι ο αχειροποίητος ναός που είναι αιώνιος στους ουρανοί. Έτσι το Κλειδί είναι το μυστικό που δίνει δύναμη για να ανοίξει κανείς τον ναό και να εισέρθει μέσα σε αυτόν, ακόμη και μέσα στα Αγία τών Αγίων.

Είναι λοιπόν φανερό ότι ο όρος Μυστικός και το Κλειδί αναφέρονται στην Μυστική Γνώση που ανοίγεται στον 4^ο βαθμό στον μνημένο (Τύπος τής Τελειοποίησης) που θα τον βοηθήσει στην τελειοποίηση του και αφορά την Αλχημεία, την Καμπαλά κ.ο.κ., καθώς και τις πρακτικές εφαρμογές τους. Αυτό αναφέρεται σαφώς σε μια περικοπή στο **Ε.32^ο** βαθμού, Πρίγκιπος τού Βασιλικού Μυστικού, που έχει ως εξής :

« Η Αλχημεία και η Καμπαλά συνέπραξαν και εις αυτάς οφείλομεν την αλληγορία τού Απολεσθέντος Λόγου, ο οποίος θα παράσχει εις ημάς την Γνώσιν ... ».

Ο Ναός τού Σολομώντος παριστάνει την οικοδόμηση τής ανθρωπίνου προσωπικότητας, η οποία είναι το μόνο μέσον γιά την επίτευξη τής συνειδησιακής εξελίξεως τού ανθρώπου !

Ο Σολομώντας που αντιπροσωπεύει την Ανώτερη Διάνοια, παρ' όλην την Σοφία του, δεν έχει ακόμη αποκτήσει την πλήρη Αυτοεπίγνωση για αυτό αποφασίζει να ανεγείρει τον Ναό

τού Πνεύματος (δηλαδή την απόκτηση ανώτερης Συνείδησης), αφιέρωμα προς τον Θεό.

☞ Όλες οι εργασίες και οι μύσεις στον Τεκτονισμό γίνονται εις Δόξαν τού **M*A*T*Σ***.

Ο Βασιλιάς Χιράμ, παριστάνει την Δυναμική έκφραση τού Θείου, που τού παρέχει τα υλικά για την ανέγερση τού ναού από τα όρη τού Λιβάνου (δηλαδή από τον ψυχονοητικό κόσμο).

Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΑΟΥ : Ο Ναός ανεγείρεται υπό την επιστασία τού Αδωνιράμ.

Τα υλικά τού οικοδομήματος (δηλαδή τής προσωπικότητας) είναι το σώμα, τα συναισθήματα και οι σκέψεις, σε αρμονική λειτουργία, ήτοι : μαθητές, εταίροι και Διδάσκαλοι υπό την επιστασία τού Αδωνιράμ, που επίσης συμβολίζει ένα ανώτερο βαθμό φυσικής Συνείδησης.

Ο Χιράμ που αναλαμβάνει την διακόσμηση τού ναού, ανεγείρει τις στήλες B* και J*, την Χαλκίνη θάλασσα κ.λ.π., ενώ με ένα του νεύμα σε σχήμα Ταφ (T= εικόνα τού Αιγυπτιακού Συμβόλου τής Ζωής **Ανκχ** ☩), τίθενται σε **τάξη** οι μαθητές, οι εταίροι και οι Διδάσκαλοι.

Χιράμ σημαίνει « Ζωή εν ύψει », δηλαδή για μια κατάσταση Συνείδησης ανώτερης μορφής. Δυστυχώς την ανώτερη αυτήν Συνείδηση, τον Χιράμ, φονεύουν τα ελαττώματα, τα πάθη και τα νοητικά βάρη, που παριστάνονται συμβολικά από τούς τρεις αχρείους φονιάδες-εταίρους. Συνεπώς ο Χιράμ Αμπίφ, μέσα μας, δηλαδή η Συνείδηση ανώτερης μορφής πού συμβολίζει (το Πνεύμα - Ρουάχ), είναι « φονευμένος ». Λέει στο τυπικό ο Πρόεδρος τού εργαστηρίου :

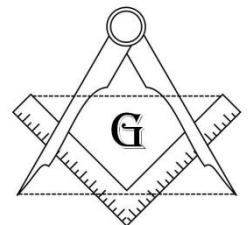
« Ο θάνατος τού Χιράμ συμβολίζει την υποδούλωση τού Πνεύματος. Ο Τεκτονισμός έχει ως έργο την Πνευματικήν και ψυχικήν απελευθέρωσιν. » .

Στα επεξηγηματικά σχόλια τού **Σ. 4^{ου}** αναφέρεται ότι οι επτά Διδάσκαλοι επισκεπτόταν τον χώρο εντός τού δρυφάκτου, όπου έπρεπε να φροντίζουν τόσο τον τάφο όσο και για τα εργαλεία που βρισκόταν μέσα στο χώρο αυτό. Τι άραγε να αντιπροσωπεύουν τα εργαλεία αυτά ; Τα εργαλεία στον τάφο τού Χιράμ, όπως περιγράφεται στην μύηση τού Γ' βαθμού, ήταν ένας Γνώμονας και ένας Διαβήτης.

Διαβάζουμε στο ελληνικό τυπικό τού Διδασκάλου :

« Η επιστήμη αναπαύεται υπό την σκιάν τής Ακακίας ... αλλά βλέπω ένα

Γνώμονα και ένα Διαβήτη ωσει σκοπίμως ερριμένοι επί τού τάφου τούτου ». **Σ 13. 4^{ος}**

Όμως ως γνωστόν, το σύμπλεγμα Γνώμονας και Διαβήτη πού είναι δύο απο τα τρία μεγάλα φώτα τού Τεκτονισμού, δεν είναι παρά μία αναπαράσταση τού εξαγράμμου - σχήμα **Σ 13. 4^{ος}**. Το εξαγράμμο ☩ είναι σύμβολο τού Πνευματικού κόσμου (3^{ος} κόσμος Μπριά) και βρίσκεται στο κέντρο © τού Ηλίου (Τιφαρέτ) τού Δένδρου τής Ζωής [Καμπαλά] .

Γνωρίζουμε επίσης ότι στο παρελθόν, αλλά ακόμη και σήμερα, τα εργαλεία αυτά στο υλικό επίπεδο βοηθούσαν και βοηθούν στην σχεδίαση και διαμόρφωση ενός οικοδομήματος.

Ποιά άραγε θα μπορούσε, σύμφωνα με την ανωτέρω διαπίστωση, να είναι η χρησιμότητα των εργαλείων αυτών σε ένα τάφο ώστε να έχουν την επιμέλεια τους ο Ιεροβοάμ και οι έξη ; Το σύμπλεγμα τού Διαβήτη και τού Γνώμονα (εξάγραμμο ✨) συμβολίζει την Παγκόσμιο Ενέργεια πού δημιουργήθηκε με την κάθοδο τού Πνεύματος στην Ύλη κατά το Fiat Lux.

Μεταφορικά, ο Ιεροβοάμ συμβολίζει μιά κατάσταση συνείδησης που είναι κατώτερη από αυτήν που συμβολίζει ο Χιράμ. Επειδή λοιπόν ο Ιεροβοάμ και οι 6 διδάσκαλοι συμβολίζουν **καταστάσεις** καί **κέντρα Συνείδησεως** τού ανθρώπου, τα εργαλεία αυτά αποτελούν **το μέσον** πού παρέχει την δυνατότητα ώστε να διαμορφωθεί η Συνείδηση τού ανθρώπου, από την συνήθη της κατάσταση σε μιά πιά εξελιγμένη μορφή, η οποία είναι προσωρινά θαμμένη και υπνώττει όπως αλληγορικά συμβολίζει ο τάφος τού Χιράμ και το κλαδάκι τής ακακίας. Σύμφωνα δε με το ελληνικό τυπικό τού διδασκάλου η αλληγορία τού μύθου τού Χιράμ είναι η ίδια με εκείνην τού Προμηθέα, τού Όσιρι, τού Άδωνι και όλων τών κοσμικών Ηρώων.

Είναι όμως καιρός να εξετάσουμε συνοπτικά, αλλά χωρίς να παραλείψουμε, τον μύθο αυτό !

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΟΣΙΡΙΔΟΣ

Ο πρώτος Θεός τών Αιγυπτίων ήταν ο Δημιουργός **Φθα**. Είναι ο δημιουργός τού Σύμπαντος, το Δημιουργικό Πυρ. Ήταν κατά την παράδοση έμπειρος “ εργάτης ” τών μετάλλων, ο χύτης και ο γλύπτης τών θεών που επεξεργάστηκε όλες τις λεπτομέρειες τού σχεδίου τού Κόσμου. Αντιστοιχεί προς τον θεό Ήφαιστο τής Ελληνικής παράδοσης και τον βιβλικό Τουμπαλκάϊν. Μετά την περαίωση τού έργου του παρεχώρησε τον θρόνο του στον Ήλιο Άμμωνα - **Ρα**, τον μέγα θεό τής Ηλιούπολης και όλων σχεδόν τών άλλων πόλεων τής Αιγύπτου.

Συμβολιζόταν με ένα Οφθαλμό και Σκήπτρο - [♁ 28° βαθμό - σκήπτρο Αδ* τής Αλήθειας]. Όλες οι άλλες θεότητες συναθροίζονται σε αυτήν την ηλιακή αρχή, τον « κεκρυμένο Ήλιο » που δεν υποπίπτει ούτε στην διάνοια τών κοινών ανθρώπων.

Αυτός ήταν ο υπέρτατος θεός από τον οποίον εξαρτάται ο Κόσμος. Τον **Ρα** διαδέχτηκε, πριν αναληφθεί στον ουρανό όπου εγκαταστάθηκε οριστικά σαν Θεός - Ήλιος, ο υιός του **Σού**, η ατμόσφαιρα που συγκρατεί τον ουρανό και στην συνέχεια ο εγγονός τού **Ρα**, ο θεός **Κεμπ**.

Ο Όσιρις ήταν ο πρωτότοκος υιός τού θεού Κέμπ (Γη) και τής θεάς Νούτ (Ουρανός). Ο Όσιρις, γεννήθηκε στις Θήβες τής Άνω Αιγύπτου, εκεί όπου γεννήθηκαν και τα άλλα τρία

αδέλφια του, **Ίσις**, **Σηθ** και **Νέφθους** και ως Φαραώ έφερε στην Αίγυπτο τον πολιτισμό. Μετέτρεψε τον νομαδικό βίο σε μόνιμη εγκατάσταση, εκπαίδευσε τούς υπηκόους του στην τέχνη τής κατασκευής γεωργικών εργαλείων για την καλλιέργεια τής γης, την παραγωγή σιταριού και σταφυλιών, με σκοπό να τούς εξοικειώσει στην κατασκευή τών απαραίτητων για την διατροφή τους, όπως ο άρτος και ο οίνος.

Εισηγάγε την λατρεία των Θεών, σμίλεψε τις πρώτες εικόνες, ίδρυσε πόλεις και νομοθέτησε δίκαιους νόμους για τούς πολίτες. Για αυτό, για όλες αυτές τις πράξεις του έλαβε την επωνυμία Ουνεφέρ (Αγαθός). Όλα αυτά βέβαια μας παραπέμπουν σε λειτουργίες τού Πνεύματος.

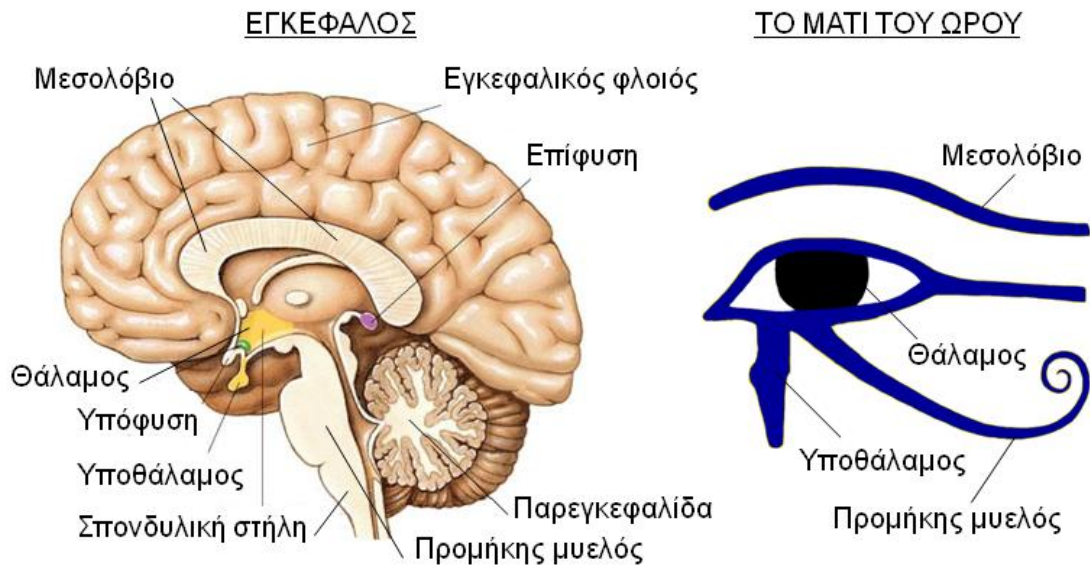
Πραγματοποιώντας όλα αυτά τα σχέδια στην Αίγυπτο, αποφάσισε να μεταδώσει τον πολιτισμό και στον υπόλοιπο κόσμο. Αφού μετέδωσε τον πολιτισμό σε κάθε σημείο τής γης από το οποίο πέρασε, γύρισε πίσω στην Αίγυπτο. Στην σειρά αυτή τών απογόνων τού πρωταρχικού θεού Φθα, θα αναγνωρίσουν εκείνοι που ασχολούνται με τη μυθολογία τών διαφόρων λαών, τις διαδοχικές ενσαρκώσεις τού **Λόγου**, ο οποίος επανέρχεται στη Γη για να ιδρύσει θεσμούς όλο και περισσότερο πιά ανθρωπιστικούς που αποσκοπούν στην εξέλιξη τής ανθρωπότητας.

Κατά την επιστροφή του ο αδελφός του Σηθ - Τυφών, ο οποίος συμβολίζει τα ακριβώς αντίθετα από τον Όσιρι, δηλαδή την κακία, την βαρβαρότητα και τον πόλεμο, οργάνωσε στην Μέμφιδα ένα συμπόσιο με απώτερο σκοπό να τον σκοτώσει και να πάρει τον θρόνο του. Έχοντας οργανώσει το σχέδιο με 72 ακόμη συνωμότες (η αντί - ιεραρχία τών πεπτοκότων αγγέλων τού “ Αστρικού επιπέδου ”), κατά την διάρκεια τού συμποσίου διέταξε να φέρουν ένα πανέμορφα κατεργασμένο κιβώτιο, ☞ , το οποίο θα ανήκε σε αυτόν που θα χωρούσε ακριβώς μέσα του. Ο Όσιρις μην μπορώντας να υποψιαστεί την συνομοσία τού αδελφού του μπήκε στο κιβώτιο. Τότε οι συνωμότες έκλεισαν και κάρφωσαν το καπάκι τού κιβωτίου και το έριξαν στο Νείλο. Το ρεύμα τού ποταμού, κινούμενο προς τα Ανατολικά, το έφερε προς τις ακτές τής Φοινίκης στην ρίζα μιας μυρικής (φυτό που ακμάζει ως θάμνος και ως δέντρο σε ελώδεις τόπους), η οποία μεγάλωσε γρήγορα και το έκρυψε στον κορμό της ^[1].

Όταν ο Βασιλιάς τής περιοχής, Μάλκανδρος, έριξε το δέντρο για να το χρησιμοποιήσει σαν στήριγμα για τα ανάκτορά του, άρχισε να αναδύεται ένα υπέροχο άρωμα, στοιχείο το οποίο έκανε την Ίσιδα να καταλάβει πως εκεί βρισκόταν θαμμένος ο Όσιρις - [20^{ος} βαθμός].

[1] « Η Ακακία είναι δένδρον πένθους και ενδείκνυται ως σημείον, ότι ευρισκόμεθα προ τάφου τινός ίσως δε σκιάζει τον τάφο τού Σεβαστού ημών Διδ* » - [♣ & 3^{ου}].

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΩΡΟΥ

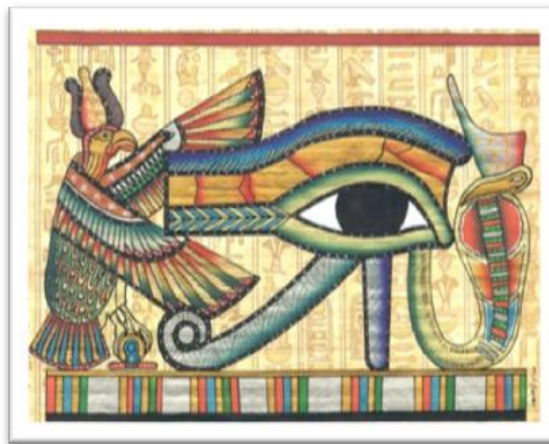
Σ 14- 4ος

Ο ΘΕΟΣ ΣΕΤ

Σ 15- 4ος

ΤΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΩΡΟΥ

Σ 16- 4ος

ΟΞΥΡΡΥΓΧΟΣ

Σ 17- 4ος

Σ 18- 4ος

Σ 19- 4ος

Η Ανάσταση του Οσίρι , το πρώτοπυτο του Χιράμ

Σ 20- 4ος

Τον μετέφερε πίσω στην Αίγυπτο και τον έκρυψε από την δολοφονική μανία τού Σηθ, αλλά τα πάθη τού Οσίρι δεν είχαν ακόμη περατωθεί διότι επρόκειτο να υποστεί έναν 2^ο θάνατο !

Ο μύθος θέλει τον Σηθ, κυνηγώντας μια νύκτα υπό το Φως τής Σελήνης, [21^{ος} βαθμός], να βρίσκει τυχαία το φέρετρο τού Όσιρι και για να απαλλαγεί μια και καλή από αυτόν, να τον διαμελίζει σε 7 ή 14 κομμάτια και να τα σκορπά στους τέσσερις ανέμους, δηλαδή στα τέσσερα σημεία τού ορίζοντα : « *ἔλαβον τὰ ἰμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη* »

(Ιωάννης κεφ. 19 : 23 και 18^{ος} βαθμός).

Δείτε τι καταπληκτική αντιστοιχία υπάρχει με την μύηση τού βαθμού τού Διδασκάλου ^[2] !

Η Σελήνη βέβαια παραπέμπει πάλι στις υποσυνείδητες λειτουργίες τού κέντρου ☉, αλλά και οι εργασίες σε 4^ο βαθμό γίνονται υπό το φως τής Σελήνης 9 ή 81 φώτα.

Η Ίσις κάνοντας έρευνες βρήκε τα κομμάτια του εκτός από τον φαλλό, τον οποίο κατά τον μύθο τον έφαγε το ψάρι οξύρρυγχος. Υπήρχε και ομώνυμη πόλη στην Αίγυπτο .

Σε ανάμνηση τού περιστατικού κατασκευάζει ομοίωμα τού οξύρρυγχου και οργανώνει την γιορτή τών φαλλοφοριών .

Ο οξύρρυγχος ταιριάζει με την μορφή τού Σηθ, όπως δείχνουν τα σχήματα Σ_{16-4ος} και Σ_{17-4ος}.

Η αναπαραστάσεις τού ανδρικού γεννητικού οργάνου βρίσκονται στο κέντρο αναρίθμητων τυπολογικών τελετουργιών που είναι αφιερωμένες στην γονιμότητα, την αναπαραγωγή και την αέναο ανανέωση τής Φύσεως. Σε όρθια όψη συμβολίζει το Δένδρο τής Ζωής.

Είναι περαιτέρω ο Δημιουργός, ο πρωταρχικός Άνθρωπος στην δημιουργική λειτουργία του.

Στους μύθους με φαλλικό χαρακτήρα, ο διαμελισμός τού Θεού αντιστοιχεί με την μετάβαση από το ακαθόριστο στο καθορισμένο.

Σε πολλούς μύθους (όπως τού Οσίριδος) ο Θεός που ανίσταται (η επάνοδος τού πρωταρχικού Χάους στην Τάξη) έχει χάσει το μόριο του, διότι αυτό έχει διαμοιραστεί στο ανθρώπινο γένος τής Γης με την λειτουργία τού **Ιερού πυρός** που **εξασφαλίζει** και **συντηρεί την Ζωή**.

Έτσι ο φαλλός, με την δημιουργική βέβαια έννοια τού ιερού πυρός, θέλει παραμείνει σε αδράνεια για τούς περισσότερους ανθρώπους μέχρι τού τέλους τών καιρών, εφόσον ο άνθρωπος θα υπόκειται στις επιταγές τής γέννησης και τού θανάτου σπαταλώντας την Δημιουργική ενέργεια μόνο για προσωπική ικανοποίηση ή για αναπαραγωγή !

[2] « Οδοιπορήσουμε από Δυσμών προς Ανατολάς και από Βορρά προς Νότο, μέχρις ότου ανακαλύψουμε τον ιερό χώρο, εις ον οι άτιμοι δολοφόνοι κατέθηκαν το σώμα τού Χιράμ »

Κατά κάποιον τρόπο η αποκατάσταση τού ανδρικού μορίου τού Όσιρι από την Ίσιδα είναι ένας συμβολισμός τής αποκατάστασης τής Θείας φωτεινής Ουσίας παραπλανηθείσης από την επιθυμία (Σηθ - Εωσφόρος) στον κατώτερο κόσμο στον οποίο ζούμε.

Με την βοήθεια τής αδελφής της Νέφθυς, τού Άνουβι, τού Θωθ και τού υιού της Ώρου και χρησιμοποιώντας για άλλη μια φορά την **θεουργία**, προσάρμοσε τα μέλη τού Όσιρι και τον επανέφερε στην ζωή κάνοντας τον αθάνατο. Αναστημένος πλέον και ενώ θα μπορούσε να επανακτήσει τον θρόνο του στην Αίγυπτο, αποσύρθηκε στα Ηλύσια Πεδία, όπου υποδεχόταν τις ψυχές τών δικαίων και βασίλευε επί τών νεκρών.

Ο υιός τού Όσιρι Ώρος ή Αρποκράτης ή Απόλλων στους αρχαίους Έλληνες, όταν έφτασε σε ηλικία που μπορούσε να πολεμήσει, προετοιμάστηκε για τον πόλεμο εναντίον τού Σηθ. Ενδιαφέρουσα αντιστοιχία είναι το σημείο σιγής τού 4^{ου} βαθμού, που προσομοιάζει με το σημείο σιγής τού Αρποκράτη ! Ο Ώρος είναι Ηλιακός θεός που συμβολίζει το Πνεύμα.

Το μάτι τού Ώρου (Udjat), είναι ο μυστικός οφθαλμός ή ο Παντεπότης οφθαλμός, ο οποίος είναι ανοιγμένος προς όλους τούς κόσμους και προβλέπει την έλευση τών κακών πνευμάτων (ειδώλων - στοιχειακών) - [Αστρικό Επίπεδο].

Είναι σύμβολο τής εποπτείας, της υπερβατικής οράσεως και τού φωτός (Ήλιος).

Χρησιμοποιούσαν το **Ούζατ** στην κατασκευή περιάπτων (φυλακτηρίων) καθώς και στην σαρκοφάγο τής μούμιας, με την έννοια τής δυνατότητας να **ξαναδεί** το Εγώ τού σώματος που περιέχει. Ο πόλεμος κράτησε χρόνια μέχρι που επενέβη ο Θωθ, βασιλιάς τής Σοφίας και τής μαγικής τέχνης. Ο Θωθ χώρισε την Αίγυπτο σε δύο κομμάτια και έδωσε την Κάτω Αίγυπτο (γόνιμο έδαφος) στον Ώρο και την Άνω Αίγυπτο (έρημο) στον Σηθ.

Ο μύθος τού Οσίριδος, όπως και κάθε μύθος, είναι μια αλληγορική διήγηση με στόχο την διδασκαλία. Μέσα από αυτόν ξεπετάγονται τα στοιχεία τού καλού και τού κακού, τής ανάστασης, τής αθανασίας, τής μετενσάρκωσης. Ο Όσιρις είναι το Φως και ο Σηθ το σκοτάδι. Η αιώνια πάλη καλού και κακού και οι δυνάμεις οι οποίες τα υπηρετούν αντίστοιχα.

Οι δυνάμεις που υπηρετούν το σκότος (το κακό = Σηθ) δεν αναφέρονται ξεχωριστά στον συγκεκριμένο μύθο. Οι δυνάμεις τού φωτός (καλό = Όσιρις) εμφανίζονται αυτόνομες σαν πρόσωπα, δηλαδή : Ίσις, Ώρος και Νέφθυς. Με τον συνδυασμό αυτών τών δυνάμεων, υπό την επήρεια τής θεουργίας, αυτές γίνονται ικανές να ανασυνθέσουν τις ιδιότητες - μέλη τού διαμελισμένου Οσίριδος, να τον αναστήσουν και να τον καταστήσουν αθάνατο (Χιράμ).

Αντίστοιχος μύθος είναι ο αρχαιοελληνικός μύθος τού Διονύσου ο οποίος κοιμάται (πεθαίνει) το φθινόπωρο και εγείρεται (ανασταίνεται) την άνοιξη καθώς και ο μύθος τής Περσεφόνης που μισό χρόνο μένει στον κάτω κόσμο και μισό χρόνο επιστρέφει στον άνω κόσμο. Παρά το γεγονός ότι ο Σηθ και οι δυνάμεις του κακοποίησαν (έβλαψαν) τον Όσιρη, τελικά δεν αδικούνται από τον Θωθ, αλλά τούς παραδίδεται το ήμισυ τού Βασιλείου, ίση δηλαδή περιοχή όση και το κάτω βασίλειο το οποίο δίδεται στον Ωρο (εναρμόνιση τών αντιθέτων). Έτσι αντιλαμβανόμαστε ότι το λευκό και το μαύρο (τα εναλλάξ τετράγωνα τού δαπέδου τού Εργαστηρίου) δεν είναι αντίπαλα χρώματα, αλλά αναγκαίο συμπλήρωμα το ένα τού άλλου. Ένα απλό παράδειγμα είναι η πορεία τού σπόρου τού σιταριού.

Πρέπει να ταφεί στο χώρο τού σκότους (κάτω από την γη – διασκεπτήριο) να διαμελιστεί και αλλοιωθεί ώστε αναγεννώμενο υπό το φως σαν βλαστός (η εισιτήριος λέξη τού εταίρου είναι Συμπολέθ – Εβρ. : που σημαίνει σίτος **לֶחֶם**) να έρθει σε καρποφορία που είναι και το ζητούμενο τού κάθε αναζητητή - μνημένου.

Ο διαμελισμός τού Οσίριδος γίνεται σε 7 ή 14 κομμάτια συμβολίζοντας με τον τρόπο αυτό την πολλαπλότητα από την ενότητα.

Όποια από τις δύο εκδοχές και αν λάβουμε υπόψη μας καταλήγουμε στον ιερό αριθμό **7**, ο οποίος συμβολίζει την τελειότητα και την ολοκλήρωση.

Έτσι έχουμε τα 7 ιερά κέντρα (ιεροί τροχοί - δίσκοι), τους 7 Γίγαντες τής Δημιουργίας, οι οποίοι συμβολίζουν την κάθοδο τού **Λόγου** στην ύλη, στην Αποκάλυψη τού Ιωάννη ... (7 Αγγέλους, 7 σφραγίδες, 7 ιππείς, 7 σημάδια, 7 σάλπιγγες) κ.ο.κ. - [17^{ος} βαθμός].

👉 Ο διαμελισμός αυτός συμβολίζει την εξάπλωση τής Πνευματικής Ουσίας τού Θεού.

Παρόμοιο συμβολισμό συναντάμε στο Μυστήριο τής Θείας Κοινωνίας, όπου μοιράζεται στους πιστούς ο οίνος και ο άρτος ως το αίμα και σώμα τού Θεού - [18^{ος} βαθμός].

Και μετά τον θάνατο η ελπίδα για μια μεταθανάτια ζωή και για μια αναγέννηση (η ακακία), αλλά και γενικότερα να τονισθεί η δύναμη τής κυκλικής φάσης τής ζωής, η επανενσάρκωση.

Σύμφωνα με τον Ηρόδοτο οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι ήταν ο πρώτος λαός που υποστήριξε ότι η ψυχή είναι αθάνατη και ότι μετά το θάνατο τού ανθρώπινου σώματος η ψυχή ξαναγυρίζει ... τελικά σε ανθρώπινο σώμα.

Τέλος η απόσυρση τού Οσίριδος στα Ηλύσια Πεδία συμβολίζει την απόσυρση τού Πνεύματος καθώς έχει τελειώσει τις δοκιμασίες του και πλέον θα συνεχίσει σε άλλα επίπεδα τής

Δημιουργίας (Φυσιώσα Φύση), όπως αναλύσαμε στο σχετικό κεφάλαιο Α' τού τόμου ! Κάτι ανάλογο λοιπόν συμβαίνει και στην περίπτωση τού Μυστικού Διδασκάλου όπου επτά τέκτονες, κατά αναλογία με την αλληγορία τού Οσίριδος, συνενώνονται - συνεργάζονται για να αντικαταστήσουν και αποκαταστήσουν τον δολοφονημένο Διδάσκαλο Χιράμ (Όσιρι). Με μια λέξη, όλα αυτά είναι η Ιστορία τής Ψυχής και όχι συγκεκριμένα μιας καθορισμένης Ψυχής, διότι πραγματεύονται τούς άθλους όχι ενός ιστορικού ατόμου, αλλά τού ανθρώπου στον κύκλο τής εξέλιξης του.

Έτσι οι περιπέτειες τού Όσιρι είναι κοινές για τούς ανθρώπους και τούς θεούς.

Η ανάσταση Εκείνου, αλληγορεί την επιτέλεση τού σκοπού τής ανθρωπότητας, δηλαδή την αποθέωση τής ανθρώπινης Ψυχής - [18^{ος} βαθμός].

Ο άνθρωπος είναι εκ φύσεως Θείας καταγωγής, αλλιώς δεν θα μπορούσε να ανέρχεται προς τα ανωτέρα πεδία, αναζητώντας την φύση τής Θείας Ουσίας.

Ο Σηθ - Τυφών όμως, δηλαδή οι χαμηλές έλξεις τού μεταβαλλόμενου και συνεχώς ρέοντος Αστρικού Πεδίου, κατορθώνει να περιορίσει την ανθρώπινη ψυχή - τον Όσιρι - μέσα στα στενά όρια τού γήινου περιβλήματος, τού πολυτελούς κιβωτίου, και τον ρίχνει εντός τού συνεχώς μεταβαλλόμενου ύδατος τών ενσαρκώσεων και επανενσαρκώσεων τής εκδηλωμένης Φύσης. Το ακατάσχετο όμως ρεύμα τής εξέλιξης, φέρει αυτόν προς το φως, προς Ανατολάς. Κατόπιν πολλαπλών ενσαρκώσεων και αποσαρκώσεων, η Ψυχή με την βοήθεια τής Αγάπης (Ίσις), τής Σοφίας (Θωθ) και τού Πνεύματος (Ωρος), κατορθώνει να ανυψωθεί μέχρι τής πηγής της, να αναστηθεί στην Ουράνια ζωή τού Φωτός.

Ο Ήλιος, μετά την πάλη για την “ ύπαρξη ” και μετά την ανάπτυξη τής δυνάμεως του κατά το πρώτο μέρος τού έτους (τρεις μήνες τού χειμώνα - τρεις αχρείοι εταίροι), φθάνει τελικά στο κορύφωμα τού θριάμβου του, παρέχοντας την ζωή σε όλα τα πλάσματα.

Ωριμάζει το σιτάρι και τα σταφύλια, για να υποχωρήσει για μία ακόμη φορά μπροστά στον χειμώνα (Σηθ).

Με όμοιο τρόπο και το μικρό σπέρμα, βλαστάνει και δίδει τον καρπό που αποθηκεύεται και θυσιάζεται για την διατροφή τού ανθρώπου και τών άλλων ζωικών μορφών.

Η ιστορία τού μικρού σπόρου είναι ανάλογη προς την ιστορία τού ανθρώπου ο οποίος αναπτύσσεται, μέσα από τον κύκλο τών μεταμορφώσεων του, χωρίς να αποφεύγει και αυτός τον νόμο τής θυσίας υπαγόμενος στον Βασικό Νόμο τής Ζωής και αναγεννώμενος πολλές φορές

καθίσταται με την σειρά του στον κύκλο τών ενσαρκώσεων του, ο πατέρας και διδάσκαλος άλλων ψυχών που ποθούν και αυτές το φως τής τελείωσης.

Μια πλήρη αναπαράσταση τού φαινομένου, βάσει τού τύπου HIH^{I} τού Τετραγράμματος ονόματος με σχήματα και πινάκες, περιγράφεται στο βιβλίο μου « η Άγνωστη Τέχνη » .

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά λοιπόν, ο τεμαχισμός τού Όσιρι ή ο θάνατος τού Χιράμ στον Τεκτονισμό :

α. **Μακροκοσμικά** αλληγορεί την μεγάλη αλήθεια τού Μυστηρίου τής καθόδου τού Λόγου στην Ύλη και τον τρόπο τής εκδηλώσεως Του στα κατώτερα πεδία μετά την απώλεια του.

β. **Μικροκοσμικά** την επιστροφή τού Εγώ από την κατάσταση τής πολλαπλότητας (η προσωπικότητα τού ανθρώπου) στην Ενότητα. Έτσι ο Όσιρις (Χιράμ) παρουσιάζεται, για τους μεμνημένους, σαν υπόδειγμα τού τρόπου, (το ύψιστο καθήκον), τής μελλοντικής τους απελευθέρωσης από τα δεσμά τής σάρκας και ίσως και τών διαδοχικών ενσαρκώσεων τους !

« Ομολογείν άρα ημίν και ταύτη τούς ζώντας εκ των τεθνεώτων γεγονέναι ουδέν ήττον ή τούς τεθνεώτας εκ των ζώντων » (συμφωνούμε λοιπόν, ότι και κατά τούτο τον τρόπο, ότι οι ζώντες εκ των τεθνεώτων έχουν προέλθει, όπως οι τεθνεώτες εκ τών ζώντων » (Πλάτωνος Φαίδων).

Η συνήθης συνείδηση διαμορφώνεται μέσω τών πέντε αισθήσεων με εμπειρίες πού προσλαμβάνονται με την βοήθεια τών δονητικών εκφράσεων τής Παγκοσμίου Ενεργείας, όπως αυτές υλοποιούνται ή εκφράζονται διά μέσου τών μορφών, οι οποίες αποτελούν συμπύκνωση ενεργείας.

Συνεπώς τα εργαλεία στον τάφο ή αλλιώς η **Κλείς τού Δαυίδ** (Σφραγίδα τού Σολομώντα)

✧ καθώς ανοίγει/ξεκλειδώνει ⇨ το δρύφακτο $\square\square\square\square$ επιτελεί ένα διπλό έργο.

Υποκαθιστά συμβολικά, αφενός το μέσον ενεργείας καί αφετέρου το εξελικτικό σχέδιο !

☞ Το Εξάγραμμο ✧ απεικονίζει το μεμνημένο άτομο, είναι το άτομο τού Πενταγράμμου το οποίο κατέχει την δύναμη επάνω στον αόρατο. Είναι το ιδεόγραμμα τού ατόμου εκείνου που έχει αποκτήσει μια νέα Πνευματική δυνατότητα την οποίαν μπορεί να χρησιμοποιήσει.

Τα διάσημα τού 4^{ου} βαθμού δείχνουν τα μυστικά αυτά, στα κατωτέρω σχήματα, που είναι :

1^{ου}. Το Μέσον ή η Παγκόσμιος Ενέργεια η οποία, καθώς διαχέεται, συμπυκνώνεται διαδοχικά στα διάφορα επίπεδα τής Δημιουργίας τα οποία συμβολίζονται στον Τεκτ* Ναό με τον Πρόναο, τον κυρίως Ναό - Χικάλ ή Μέσον Δώμα καί τα Άγια τών Αγίων ή Δεβίρ.

Ο ρόδακας (μικρό ρόδο) είναι μια αναπαράσταση τού εξαγράμμου - [18^{ος} βαθμός].

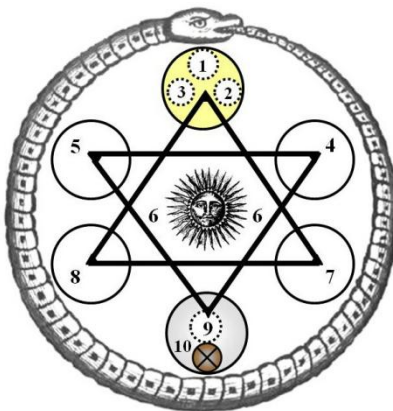
2^{ον}. Το σχέδιο ή οι βαθμίδες εξελίξεως, όπως καταγράφονται σχηματικά στο ιδεόγραμμα που αποκαλούμε Δένδρο τής Ζωής στην Καμπαλά και αποδίδεται από το εξάγραμμο – σχήματα Σ_{22-40ς}, Σ_{24-40ς}. Ο ναός τού Σολομώντα καθώς και ο Τεκτονικός ναός με τις δύο στήλες Β* και J* έχουν κατασκευασθεί στα πρότυπα του, ενώ ο τριγωνικός βωμός που τοποθετείται στο μέσον τού ναού - εργαστηρίου με την κορυφή εστραμμένη προς την Δύση, αντιστοιχεί στην περιοχή ⑦⑧⑨ τού καμπαλιστικού δένδρου - σχήματα Σ_{24, 64- 40ς}.

ΠΕΡΙΛΑΙΜΙΟ
ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Σ_{21 - 40ς}

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΩΣ ΕΞΑΚΤΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

Σ_{22 - 40ς}

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΧΙΡΑΜ
ΚΕΝΤΡΟ © ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

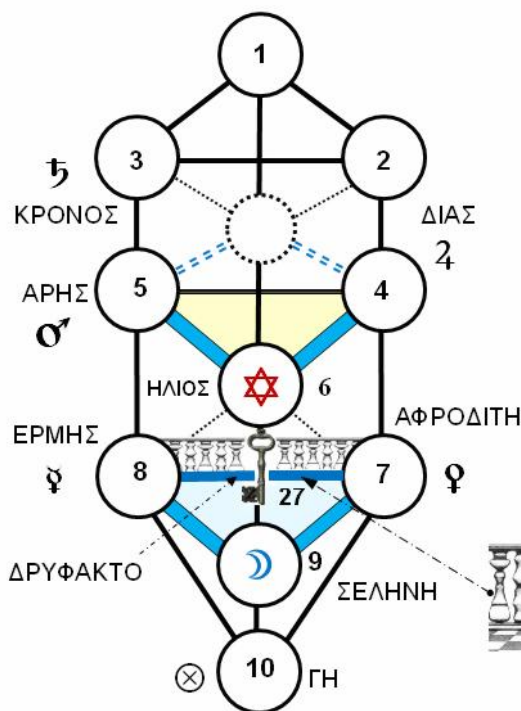

Σ_{23 - 40ς}

ΤΑ ΔΙΑΣΗΜΑ ΣΤΟ
ΔΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΞΑΚΤΙΝΟΣ - ΚΛΕΙΔΙ ΠΟΥ
ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΔΡΥΦΑΚΤΟ

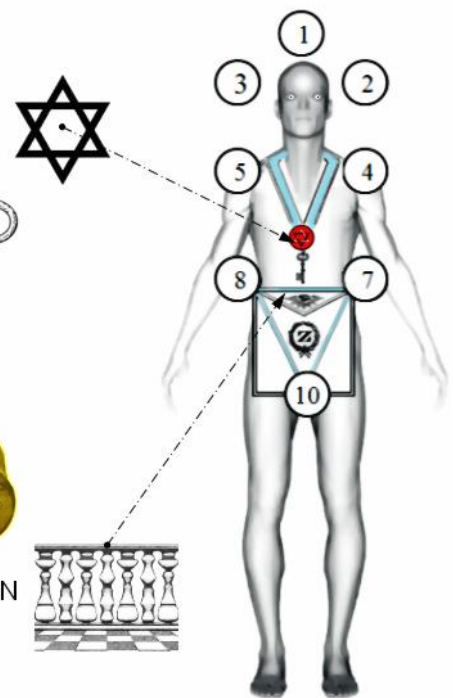
ΔΙΑΣΗΜΑ
4^{ου} ΒΑΘΜΟΥ

Σ_{24- 40ς}

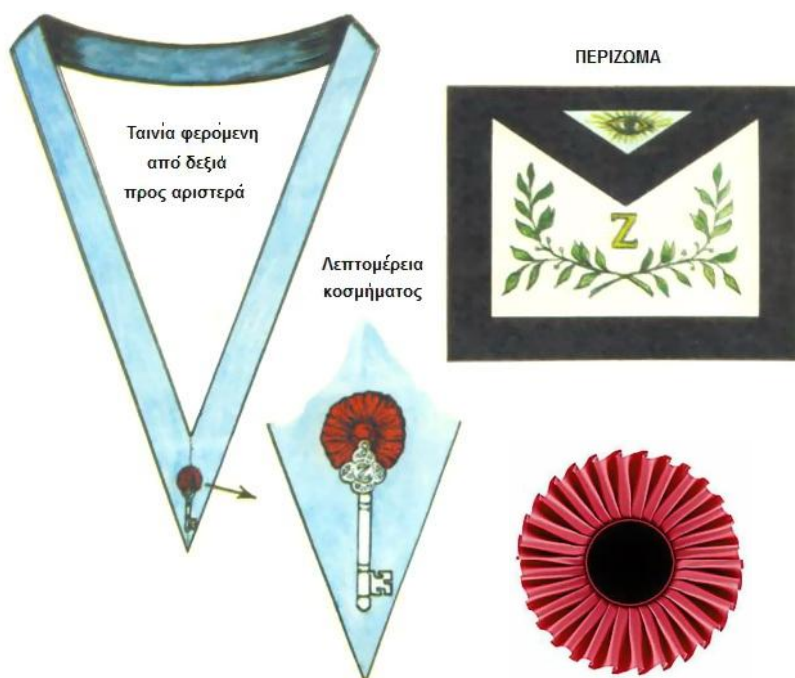
Σ_{25- 40ς}

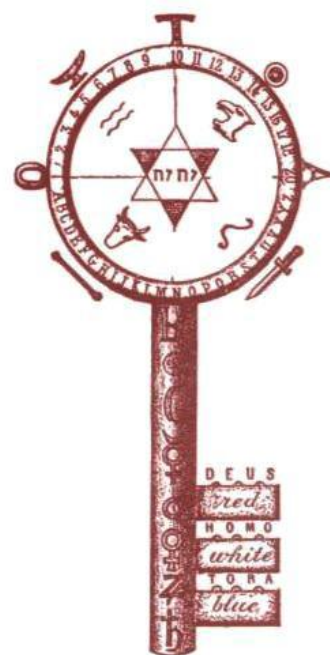
Σ_{26- 40ς}

ΠΕΡΙΖΩΜΑ – ΡΟΔΑΞ – ΚΟΣΜΗΜΑ

(από το Ελληνικό Τυπικό τού 1980)

Σ27 - 4ος

Η ΚΛΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Σ28 - 4ος

Αναλύσαμε ήδη, με λεπτομέρεια, τα διάφορα κινητά καθώς και ακίνητα στοιχεία τού ναού. Ο εξάκτινος Αστήρ ✨ και η επτάφωτη λυχνία είναι τα συνεπτυγμένα σύμβολα τού Δένδρου τής Ζωής, όπως εύκολα διακρίνει κανείς στα σχήματα Σ_{22-4ος} και Σ_{34-4ος} πού παρατίθενται !

Ο ΙΕΡΟΒΟΑΜ ΚΑΙ ΟΙ ΕΞΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ - ΤΑ ΕΠΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ένα άλλο σημείο που θα μας απασχολήσει, είναι το γιατί δόθηκε το όνομα τού Ιεροβοάμ στον Μυστικό Διδάσκαλο, σαν διάκριση τιμητική προς τον μούμενο.

Αυτό ακούγεται κάπως οξύμωρο διότι αφενός είναι γνωστό από την Βίβλο ότι η μητέρα του, που ονομαζόταν Σαριρά, ήταν πόρνη (👁 📖 Γ' Βασ. κεφ. 12 : 24β *) και ήταν χήρα όπως η Ίσις και η μητέρα τού Χιράμ Αμπίφ.

Αφετέρου ο Ιεροβοάμ, μετά την εκλογή του σε Βασιλιά τών δέκα φυλών τού Ισραήλ, έγινε ειδωλολάτρης διότι κατασκεύασε δύο χρυσούς μόσχους και προέτρεψε στην λατρεία αυτών. Όπως ήδη είπαμε, όλες οι Ιερές Γραφές περιέχουν ένα εξωτερικό και ένα εσωτερικό νόημα. Στην Παλαιά Διαθήκη περιέχονται πολλές ιστορίες που μεταβιβάζουν μία άλλη γνώση.

* Το εδάφιο αυτό περιέχει πρόσθετες πληροφορίες που δεν υπάρχουν στην Εβραϊκή Βίβλο Τανάκ [Tanak - ρη είναι το ακρώνυμο τών λέξεων Τορά (Νόμος) – Νεβιείμ (Προφήτες) - Κεθουβείμ (Κείμενα)].

✎ Στην αρχαία γλώσσα τών Γραφών οι λέξεις έχουν πέραν από το κυριολεκτικό τους νόημα κάτι πού ανήκει σε ένα ψυχολογικό επίπεδο νοήματος άσχετο προς την ορατή εικόνα.

Η συνείδηση λοιπόν πού αλληγορεί ο Ιεροβοάμ γεννήθηκε (προήρθε) από μιά αρχή πού αναφέρεται συμβολικά σαν « πόρνη ».

Συχνά στην Βίβλο συναντούμε την έκφραση ότι οι άνθρωποι « εκπορνεύονταν » με άλλους Θεούς και άλλα τέτοια παρόμοια που προβληματίζουν.

Αυτό ψυχολογικά αναφέρεται στην ανάμιξη τών διαφόρων δοξασιών και διδασκαλιών πού δημιουργούν σύγχυση σε ότι αφορά την συνειδητοποίηση τής Αληθείας.

Επί πλέον, το ότι ήταν και υιός χήρας, δηλαδή ορφανός από πατέρα, σημαίνει την απουσία τής λογικής, της κρίσεως και τού Πνεύματος πού συμβολίζει η άρρεν (θετική) αρχή.

Αρχικά ο Ιεροβοάμ ήταν ένας εκ τών δούλων τού Σολομώντα (Γ' Βασιλέων κεφ.11).

Αυτό σημαίνει την αδυναμία αυξήσεως τής συνειδητότητας λόγω τών ατελειών τής προσωπικότητας (ο Σολομώντας) στην οποία η Συνείδηση υποδουλώνεται. Στην συνέχεια όμως έχουμε μιά αφύπνιση τής Συνειδήσης και ο Ιεροβοάμ προβιβάζεται σε επιστάτη τών έργων.

Ο Ιεροβοάμ κτίζει μιά πόλη - οχυρό με το όνομα Σαριρά (ίδιο με τής μητέρας του) στο όρος Εφραΐμ .Το όρος γενικά συμβολίζει το Πνευματικό επίπεδο, ενώ το οχυρό τούς τοίχους που περιβάλλουν την Ουράνια Ιερουσαλήμ. Έχουμε δηλαδή μιά έξαρση τής ποιότητας ή βαθμού τής Συνειδήσεως. Ο « Θεός » (δηλαδή το Εγώ - ο Εσώτερος εαυτός του) μηνύει στον Ιεροβοάμ ότι θα τον κάνει Βασιλιά τού Ισραήλ, αλλά με εξουσία μόνον επάνω στις δέκα φυλές.

Δηλαδή ο Σολομών, η παρά την σοφία της ατελής ακόμη υπό εξέλιξη προσωπικότητα με τα πάθη και ελαττώματα της τα οποία « φονεύουν » την συνείδηση διότι δεν τής επιτρέπουν να αναπτυχτεί, προσπάθησε να σκοτώσει τον Ιεροβοάμ ο οποίος κατέφυγε στην Αίγυπτο !

✎ Αλλά και ο Ιησούς κατέφυγε στην Αίγυπτο όταν ο Ηρώδης προσπάθησε να τον φονεύσει.

Η Αίγυπτος στα παλιά χρόνια ονομαζόταν Κεμπτ που σημαίνει χώρα τής μαύρης Γης.

Δηλαδή ο Ιεροβοάμ, η κατάσταση Συνειδήσης που αντιπροσωπεύει, περιέπεσε σε μιά κατάσταση φαινομενικής αδρανείας, που συμβολίζει το μαύρο χρώμα - το μαύρο κάλυμμα τών οφθαλμών και τα μαύρα παραπετάσματα τού εργαστηρίου - υφιστάμενος τις συνέπειες τών πληγμάτων τής ατελούς προσωπικότητας και τών ελαττωματικών της καταστάσεων.

Αργότερα ο Ιεροβοάμ επιστρέφει και γίνεται Βασιλιάς και Κύριος τών 10 εκ τών 12 φυλών τού Ισραήλ, όσα είναι τα ζώδια και επί πλέον ο Ήλιος γύρω από τον οποίον τοποθετούνται.

Η αλληγορία τού Ηλίου (Χιράμ) είναι γνωστή από την μύηση τού 3^{ου} βαθμού και είναι μία αναπαράσταση τών διελεύσεων τού Ηλίου από τα διάφορα ζώδια, όπου κάθε ζώδιο θεωρείται σαν ένας σταθμός στην βραδεία μεταμόρφωση τής φύσης κατά την διάρκεια τού έτους ή με άλλα λόγια η πορεία αφύπνισης τής προσωπικότητας σε 12 εξελικτικά-μυητικά στάδια. Έχουμε τις 12 φάσεις τού Αλχημικού Μεγάλου Έργου, τούς 12 άθλους τού Ηρακλή, τις 12 πολύτιμες πέτρες που σχηματίζουν τις βάσεις τής νέας Ιερουσαλήμ κ.λ.π. - [19^{ος} βαθμός]. Στην Βίβλο, ένας άλλος συμβολισμός τού ζωδιακού είναι εκείνος τών 12 φυλών τού Ισραήλ. Το ότι ο Ιεροβοάμ έγινε Βασιλιάς μόνον τών δέκα φυλών, υποδηλώνει μία Συνείδηση κατώτερης μορφής από αυτήν που αντιπροσωπεύει ο Χιράμ, γεγονός από το οποίο προκύπτει και η ανάγκη τών επτά Διδ* για να τον υποκαταστήσουν (στην μύηση τού Διδασκάλου οι δύο Επόπτες παραλαμβάνουν επτά Διδασκάλους και περιφέρονται γύρω από το σημείο ταφής). Υπάρχουν 6 Διδάσκαλοι και ζητείται ο 7^{ος}, ο Ιεροβοάμ. Ποίοι όμως είναι οι 6 Διδάσκαλοι ; Πουθενά δεν αναφέρονται σε όλες τις βαθμίδες τών μυήσεων τού Α*Α*Σ*Τ*. Μήπως όμως υπάρχουν μέσα μας ; Ο Γνώμονας στον 4^ο βαθμό είναι αργυρούς. Ο άργυρος σε αντίθεση με τον χρυσό, που συμβολίζει τον Νού και το Πνεύμα, είναι και ήταν ανέκαθεν το μέταλλο που στην μυητική και Αλχημική παράδοση συμβολίζει την ψυχή. Είναι σύμβολο ψυχικής ιδιότητας η οποία αμαυρώνεται από το ανεξέλικτο τής ανθρώπινης φύσεως και είναι σε λανθάνουσα κατάσταση. Όχι όμως σε πλήρη αδράνεια, όπως σαφώς υποδηλώνει το διάφανο πέπλο. Για αυτό οι τοίχοι τού Ναού, κατά την μύηση τού Διδασκάλου, καλύπτονται με μέλανα παραπετάσματα επάνω στα οποία εικονίζονται αργυρό-χρσα εμβλήματα πένθους, δάκρυα κ.λ.π. Ο γνώμων, αφετέρου, είναι ένα από τα πιο βασικά σύμβολα τού Τεκτονισμού και σημαίνει ο γνωρίζων, ο εποπτεύων, ο έμπειρος. Στην Στοά, ο γνώμων είναι το σύμβολο τού Σεβασμίου διότι αυτός είναι ο γνωρίζων, διά των φυσικών βεβαίως αισθήσεων, αλλά αποτελεί και το σύμβολο τής γνώσεως τού Μυστικού Διδασκάλου, ως ψυχική όμως αίσθηση (αργυρούς).

Στον παρόντα βαθμό υπενθυμίζεται στον Μυστικό Διδάσκαλο ότι έχει πλέον διέλθει από τού Γνώμονος στον Διαβήτη, ο οποίος είναι σύμβολο τού Πνεύματος και κατ' επέκταση τού αοράτου Κόσμου. Είδαμε δε τον συμβολισμό τού εξάκτινου αστέρα ή Σφραγίδας τού Δαβίδ. Συνεπώς χρησιμοποιούμε τον Γνώμονα σαν μέσον με το οποίο θα ελέγχουμε και θα αποφεύγουμε την πλάνη τού ενδιαμέσου επιπέδου ή Μέσου Δώματος, μεταξύ τού Πνευματικού και τού Υλικού κόσμου, το οποίο μας παραπλανά λόγω τής αναστροφής ή αντικατοπτρισμού

τών πάντων που επικρατεί στο επίπεδο αυτό των εκμαγείων τής Φυσικής Δημιουργίας.
Το τυπικό επισημαίνει την περιορισμένη δυνατότητα τής αντίληψης και κατανόησης μας :

« Ως το Φώς, το οποίον δεν βλέπετε ειμή ατελώς, ούτω και η Αλήθεια είναι το Φως, το οποίον είναι προσιτό εις πάντα άνθρωπο, εφ' όσον θέλει να ανοίξει τούς ψυχικούς και πνευματικούς οφθαλμούς και να παρατηρήσει » - [♣ **Σ.4^{ov}**].

Στο 3^ο κεφάλαιο τού Α' τόμου, εξετάστηκε αναλυτικά το θέμα τής έννοιας « κατανόηση ».

Διαθέτουμε άραγε **ψυχικούς** και **πνευματικούς** οφθαλμούς και δεν το γνωρίζουμε ή η ως άνω πρόταση έχει ρητορική μόνον αξία, χωρίς κανένα άλλο βαθύτερο περιεχόμενο ;

Ο μούμενος κατά το **Σ.4^{ov}** φέρει αναμμένο πυρσό στο αριστερό χέρι - [♣ σχήμα **Σ30 - 4ος**].

Το πυρ φυσικά συμβόλιζε και συμβολίζει τις νοητικές μας δυνάμεις.

Ο μούμενος θα προχωρήσει χρησιμοποιώντας τον νού, τού οποίου λειτουργία είναι ακόμη ατελής, όπως υποδηλώνει το αριστερό χέρι.

Ο μούμενος, μετά την αφαίρεση τού πέπλου, στέφεται με στεφάνι

από δάφνη και ελιά - σχήμα **Σ29 - 4ος**. Η ελιά είναι το σύμβολο τής

Σ29 - 4ος

Σ30 - 4ος

θεάς τής Σοφίας ενώ η δάφνη είναι το σύμβολο τού Θεού τού Φωτός, δηλαδή τής Ισχύος.

Συνεπώς, ο μούμενος, στεφανώνεται με την υπέρτατη Διανόηση και υπέρτατη Δύναμη.

Ας σταθούμε όμως λίγο πίο προσεκτικά σε κάποιες δυνατότητες τής ανθρώπινης φύσης.

Ο άνθρωπος εκτός από την υλική και φυσική του μορφή, στην εξωτερική του έκφραση, εκδηλώνει δύο ιδιότητες.

Την ιδιότητα τού συναίσθηματος και την ιδιότητα τής κρίσης, τα οποία είναι τα ψυχικά και τα διανοητικά όργανα που χρησιμοποιεί ο σε εγρήγορση ευρισκόμενος άνθρωπος για να εξερευνήσει και να γνωρίσει τις σφαίρες τού κόσμου.

Αυτό φαίνεται από την κατάσταση που εκδηλώνει ένα ον κατά την διάρκεια τού ύπνου.

Κατά την στιγμή αυτήν ούτε η κρίση ούτε το συναίσθημα λειτουργούν.

Για να δράσει μιά από τις ιδιότητες αυτές, πρέπει να υποκινηθεί από ένα εξωτερικό γεγονός.

Έχουμε, όπως όλοι γνωρίζουμε, το προαίσθημα, που είναι μια ανώτερη μορφή τού συναίσθηματος και την πρόγνωση που είναι μιά ανώτερη μορφή τής κρίσεως.

Το προαίσθημα είναι μιά αίσθηση που μας δίδει την δυνατότητα να αντιληφθούμε ένα προσεχές γεγονός για το οποίο η κρίση δεν συμβάλλει καθόλου.

Η πρόγνωση είναι η εκ των προτέρων (από πριν) γνώση ενός γεγονότος κ.λ.π.

Οι δύο αυτές ιδιότητες εκδηλώνονται συνήθως, όταν είμαστε σε κατάσταση εγρήγορσης.

Ο άνθρωπος όμως φαίνεται ότι μπορεί να αναπτύξει και ορισμένες αισθήσεις, αντίστοιχες με τις φυσικές αλλά σε ένα ανώτερο επίπεδο συνειδητότητας ή βαθμόν Συνειδήσεως.

Ακούσαμε ανθρώπους να διηγούνται ότι έβλεπαν σκηνές, τις οποίες περιέγραφαν (διόραση) και που άλλοι άνθρωποι δεν μπορούσαν να τις διακρίνουν.

Υπάρχουν άλλοι που διατείνονται ότι ακούνε ήχους και αρμονίες (υπερακοή), που οι γύρω τους δεν ακούνε. Άλλοι πάλι αισθάνθηκαν αγγίγματα, με διαπιστωμένα τα ορατά ίχνη τους, που όμως, δεν οφείλονταν σε κανένα άτομο τού περιβάλλοντος των (υπεραίσθηση).

Τι συμβαίνει λοιπόν και σε ποιά κατάσταση βρίσκονται οι άνθρωποι αυτοί, που εκδηλώνουν τα χαρίσματα αυτά, ενώ είναι σε εγρήγορση ;

Γιά ποιόν λόγο ο άνθρωπος είναι ανίκανος να εκδηλώνει, όταν το επιθυμεί, την δύναμη τού προαισθήματος ενώ σε κάθε στιγμή εκδηλώνει την δύναμη τού συναισθήματος ; Για ποιόν λόγο ο άνθρωπος είναι ανίκανος να θέσει σε ενέργεια μόνος του την δύναμη τής διόρασης ενώ εκδηλώνει συνεχώς τη δύναμη τής όρασης ; Γιατί δεν μπορεί να έχει πάντα εμπνεύσεις ; Να οι ερωτήσεις που πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας και που μιά και μόνη απλή απάντηση δεν ικανοποιεί.

Ο άνθρωπος στερήθηκε μέρος από τις φυσικές του δυνατότητες και ιδιότητες.

Αυτό είναι βέβαιο. Στερηθήκαμε συνολικά πάρα πολλές δυνατότητες και ιδιότητες όχι μόνον υπερβατικής φύσεως αλλά ακόμη και φυσικής και σωματικής.

Συνοπτικά ας αναφέρουμε μερικές από αυτές.

Από την ανακάλυψη τής τυπογραφίας και τού βιβλίου στερηθήκαμε σημαντικό μέρος τής μνήμης μας. Από την εφεύρεση τών μέσων συγκοινωνίας και τών σχετικών μηχανημάτων, δεν έχουμε αντοχή στις κινήσεις και στην μετακίνηση.

Τέλος ο συναισθηματισμός μας και η έννοια που έχουμε γιά την τέχνη, εκφυλίζονται βαθμιαία από την στιγμή που ο τεχνίτης έκλεισε σε το εργαστήριο του γιά να δώσει τόπο στα μεγάλα καταστήματα που κατασκευάζουν μαζικά χιλιάδες αντικείμενα τής καθημερινής χρήσης τού ανθρώπου.

Είπαμε πίο πριν, ότι έχουμε χάσει ουσιαστικό μέρος τής μνήμης μας με την εφεύρεση τής τυπογραφίας και τού βιβλίου. Πράγματι υπάρχει κανείς σήμερα που να μπορεί να συγκρατήσει στην μνήμη του ολόκληρα συγγράμματα επιστήμης και φιλοσοφίας ;

Όμως μεταξύ τών προγόνων μας, οι εγγράμματοι είχαν την ιδιότητα ή δυνατότητα αυτήν. Οι δραστηριότητες που προαναφέραμε και που ο άνθρωπος σήμερα έχει αποστερηθεί, είναι λάθος να χαρακτηρίζονται ως υπερφυσικές, γιατί αρχικά ήταν πραγματικά φυσικές και σύμφυτες με το είδος του.

Αφ' ότου ο άνθρωπος παρέκκλινε από τους πρωταρχικούς του σκοπούς έχασε αμέσως μια ουσιαστική έννοια τής ζωής του, την διάκριση μεταξύ τού καλού και τού κακού.

Το επακόλουθο τής απώλειας αυτής ήταν η απώλεια τής έννοιας τής Δικαιοσύνης.

Οπλισμένος ο άνθρωπος με τις δυνάμεις που αναφέραμε και στερημένος από την έννοια τής Δικαιοσύνης, γινόταν ένα ον επικίνδυνο και καταστρεπτικό στην Δημιουργία.

Η πτώση που αναφέρεται στο Βιβλίο τής Γένεσης και η αποπομπή του από τον Παράδεισο είναι σύμβολα τα οποία εκφράζουν την τιμωρό αυτή ενέργεια που αποστέρησε τον άνθρωπο από τις αρχικές του ιδιότητες και δυνατότητες.

Έτσι ο άνθρωπος, αφού έγινε ακίνδυνος, δρα και εργάζεται για να επανακτήσει πρώτα από όλα την διάκριση τού καλού και τού κακού και μέσω αυτής όλες τις φυσικές του δυνατότητες, που θα τον κάνουν πραγματικό κυρίαρχο τής Δημιουργίας, όπως ο Διδάσκαλος Χιράμ.

Άλλες παραδόσεις διακηρύσσουν ότι ο άνθρωπος καταλήφθηκε από το πνεύμα τής αταξίας και τής αντιξοότητας και απογυμνώθηκε από το ένδοξο του σώμα, που είναι ένα τρομερό και πανίσχυρο όπλο. Έτσι στον Τεκτονισμό, αντίστοιχα, μιλούν για τον Απολεσθέντα Λόγο.

Αν οι διάφορες παραδόσεις διαφωνούν γύρω από τα αίτια που προκάλεσαν την απογύμνωση και υποδούλωση τού ανθρώπου, ωστόσο συμφωνούν στα αποτελέσματα τής εναντιότητας αυτής. Άραγε, θα επανακτήσει ποτέ ο άνθρωπος όλες του τις δυνάμεις ; Φαίνεται πώς Ναί !

Αυτός ήταν άλλωστε ο λόγος τής δράσης ανά τους αιώνες τών Μυστηρίων και τών Μυσταγωγικών σκηνομάτων και εν τέλει η έννοια τής αναζήτησης τού Απολεσθέντος Λόγου.

Διερωτηθήκαμε πίο πριν για την τυχόν ύπαρξη ψυχικών και Πνευματικών « οφθαλμών ».

Στο περίζωμα τού 4^{ου} βαθμού (καθώς και σε άλλους βαθμούς) μέσα στο τριγωνικό επικάλυμμα, το οποίο είναι σύμβολο τού Πνεύματος, υπάρχει ένας οφθαλμός - [☞ σχήμα Σ 20-40ς].

Στο ύψος τού αργυρού γνώμονα, στο εσωτερικό τού εγκεφάλου μας, υπάρχουν δύο όργανα τα οποία είναι περίπου επάλληλα - [☞ σχήμα Σ 31-40ς].

Όπως έχουμε ήδη αναφέρει, στην Ιατρική ονομάζονται υπόφυση και επίφυση ή κωνάριο - σχήμα Σ 39, 40-40ς.

Σ 31-40ς

✎ Στην θέση τής επιφύσεως - υποφύσεως, στο ύψος περίπου τής βάσης τής μύτης, όλες οι μυητικές παραδόσεις τοποθετούν την σωματική έδρα τού λεγομένου « τρίτου οφθαλμού », ο οποίος σχετίζεται με την ενόραση - διόραση κ.λ.π., όπως φαίνεται στο σχήμα Σ 31- 4ος.

Οι προαναφερθείσες ιδιότητες, καθώς και διάφορες άλλες, είναι συνυφασμένες με την ανάπτυξη ορισμένων κέντρων Ενεργείας και Συνειδήσεως, με τα οποία ο Δημιουργός προίκισε τον άνθρωπο. Τα κύρια κέντρα, σύμφωνα με την μυητική παράδοση, είναι επτά σε αριθμό.

Η Ενέργεια πού διαχέεται μέσα από αυτά τα κέντρα ενέργειας είναι ουσιώδης για την ζωή μας και παρόλο πού ο καθένας από εμάς κατέχει τέτοια κέντρα, ο βαθμός τής εξελίξεως των ή καλύτερα τής ενεργοποίησης των, διαφέρει σημαντικά στους διαφόρους ανθρώπους.

Γιά τον λόγο αυτό το τυπικό, μάς αναφέρει **έξη + ένα = επτά** Διδασκάλους, αλλά πεπειραμένους, να επισκέπτονται τον τάφο τού Χιράμ, δηλαδή την εξελιγμένη μορφή Συνείδησης.

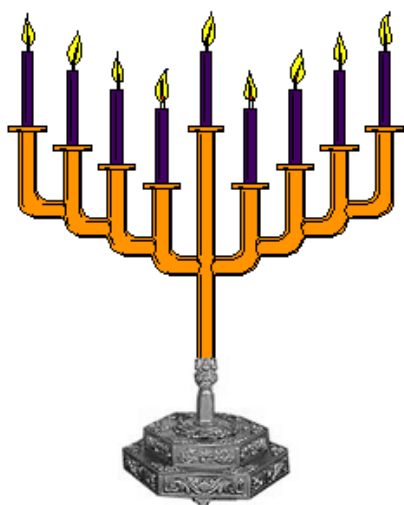
Το 7^ο κέντρο βρίσκεται στην επίφυση και ο βαθμός συνείδησης καθώς και οι δυνάμεις πού αρχίζει να προικίζει τον άνθρωπο συμβολίζεται με τον **Ιεροβοάμ**, δηλαδή ένα εσωτερικό - κρυμμένο ή αν θέλετε Μυστικό Διδ* μέσα μας, τού οποίου η λειτουργία επιτελείται εν σιγή !

Ιεροβοάμ : Εβρ. **יְבוּדָם** έχει αριθμητική αξία $322 = 7$ (**י** = 40, **ב** = 70, **ד** = 2, **א** = 200, **מ** = 10).

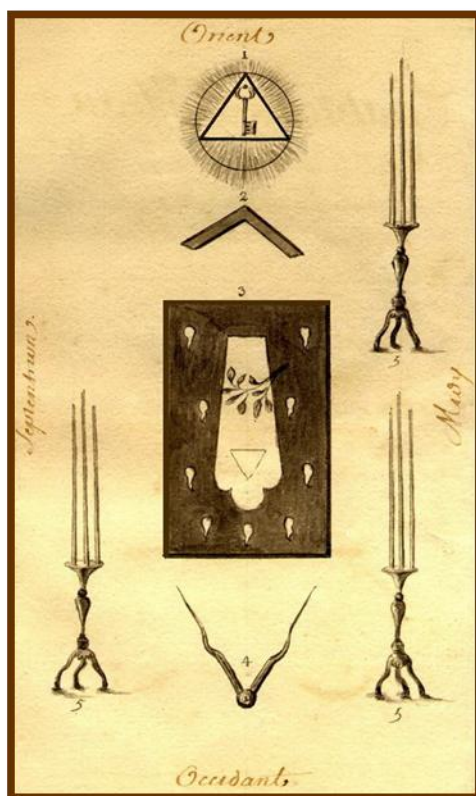
ΕΝΝΕΑΦΩΤΗ ΛΥΧΝΙΑ

ΤΑΠΗΤΑΣ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

ΕΠΤΑΦΩΤΗ ΛΥΧΝΙΑ

Σ 32- 4ος

Σ 33- 4ος

Σ 34- 4ος

ΤΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΣΤΟΝ
ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΧΙΡΑΜ

ΣΦΡΑΓΙΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ
ΕΞΑΚΤΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΟΙ ΠΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΜΩΥΣΗ
ΛΟΒΟΙ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

Σ 35- 4ος

Σ 36- 4ος

Σ 37- 4ος

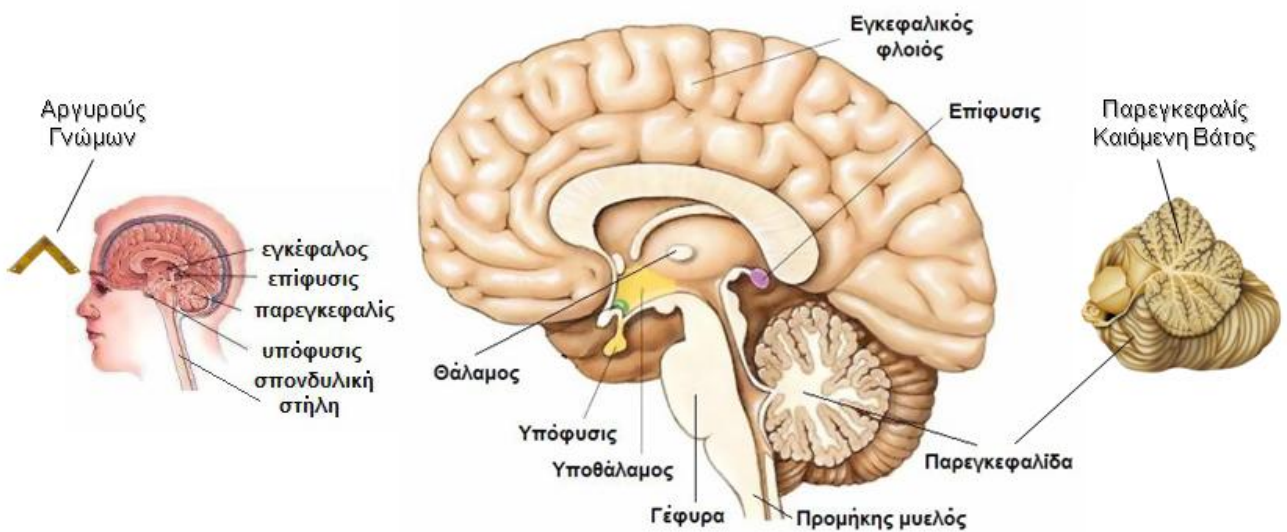
Σ 38- 4ος

Σ 39- 4ος

Σ 40- 4ος

Σ 41- 4ος

Σε πολλά σημεία τής Παλαιάς Διαθήκης κάποιος, που μελέτησε την Καμπαλά, μπορεί να δει τον συμβολισμό : « Η Σοφία οικοδόμησε τον οίκον της (το ανθρώπινο σώμα) και έστησε τούς επτά στύλους της (δηλαδή τα επτά κέντρα ενεργείας) » (Παροιμίες κεφ. 9 : 1).

Έτσι και ο Διδάσκαλος Τέκτων είναι επτά ετών. Ο ιερός αριθμός επτά. Κατά την είσοδο τού αμύητου προς μύηση ο Τρίς Ισχ* Διδ* δίνει εντολή στον Δοκιμαστή να εισέλθουν σύμφωνα με τις αρχαίες παραδόσεις. Αυτός κρούει την θύρα **επτά** φορές και με εντολή τού Αδωνιράμ ο υποψήφιος εκτελεί, τιθέμενος σε τάξη, διαδοχικά τα σημεία τών τριών πρώτων βαθμών.

 Ο οφθαλμός () συμβολίζει γενικά την ικανότητα τού ανθρώπου να διεισδύει σε επίπεδα πού βρίσκονται πέραν από τις δυνατότητες τής συνήθους σε εγρήγορση Συνείδησης.

Ο Μωϋσής είχε συναντήσει διερχόμενος την έρημο κοντά στο φρέαρ, (το νερό συμβολίζει τον ψυχικό κόσμο και μια από τις μορφές τής Αλήθειας), τις **επτά** κόρες τού Βασιλιά τής ερήμου, δηλαδή τού ΕΓΩ, τις οποίες οι ληστές (οι τρεις αχρείοι εταίροι) ταλαιπωρούσαν.

Ο Μωϋσής (Μα-α-Σα στην αρχαία Αιγυπτιακή γλώσσα σημαίνει « ο Θεός τής Αληθείας »)
πηγαίνει στον Βασιλιά τής ερήμου.

Χορεύουν μπροστά του οι επτά θυγατέρες τού Βασιλιά για να διαλέξει την σύζυγο του.

Και αυτός νυμφίος, να προχωρήσει μαζί της, στο όρος, για να βρεί τον Θεό του.

Διαλέγει την κορυφή τής κεφαλής. Το όνομα της Σεπφώρα = Σα - απά - Ρα. **Ρα** είναι ο Θεός
Λόγος (ο Ήλιος), απά = ο πατήρ (άμπ), Σα = η Ζωή - επιθυμία έκφρασης στην Αιγυπτια-
κή γλώσσα. Την νυμφεύεται και πηγαίνει στο όρος (δηλαδή στον Πνευματικό κόσμο ή στον
χώρο τού εγκεφάλου, τον Γολγοθά) και παίρνει τις δέκα εντολές επάνω σε δύο λίθινες πλά-
κες, οι οποίες συμβολίζουν τούς δύο λοβούς τού εγκεφάλου - [☞ σχήματα Σ_{39-40ς}, Σ_{40-40ς}].

☞ Το συμβολικό σχήμα Σ_{4.40ς} ίσως δίνει την καλύτερη επεξήγηση/απάντηση στο θέμα μας.
Δείχνει ότι η επτάφωτος λυχνία και ο εξάκτινος αστήρ ✨ είναι το κλειδί για να ξεκλειδώσει
κανείς τις δύο λίθινες πλάκες οι οποίες έχουν αντίθετη φόρτιση, για αυτό και ο Πεντάκτινος
Αστέρας ☆, στην μια πλάκα, προεξέχει ενώ στην άλλη πλάκα βρίσκεται σε εσοχή !

Η Βάτος ☼ η φλεγόμενη και μη καιγόμενη είναι η παρεγκεφαλίς - [☞ σχήμα Σ_{41-40ς}].

Η αλυσίδα παίζει τον ρόλο τού δρυφάκτου και τα έξη δάκρυα τούς 6 Μυστ* Διδασκάλους.

Αν τολμήσουμε να πάμε ακόμη πιά πέρα, στην Αποκάλυψη τού Αγίου Ιωάννη έχουμε επτά
Εκκλησίες, δηλαδή συνάξεις - συναθροίσεις ενεργείας. Η 7^η Εκκλησία είναι η Λαοδίκεια.

Ας δούμε την αντιστοιχία ! Η Λαοδίκεια ήταν πόλη γνωστή για την θεραπευτική πούδρα,
ένα εξαιρετικό φάρμακο για ευαίσθητα και ασθενικά μάτια. Στην Αποκάλυψη (κεφ.3 : 18),
αναφέρεται σαν κολλύριο : « και **κολλύριον** ἵνα ἐγχριση τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἵνα βλέπης ».

☞ Εδώ θα κάνουμε μια μικρή παρένθεση για να εξετάσουμε με περισσότερη λεπτομέρεια
την επίφυση, τον κωνοειδή αυτόν αδένα γνωστό αλλιώς και σαν κωνάριο (Pineal Gland).
Στην γέννηση η δομή του είναι συγκριτικά μεγάλη και μέχρι τα δώδεκα έτη έχει φτάσει το
συνολικό του μέγεθος. Εδώ πάλι είναι μια πιθανή αναλογία με τον μύθο τού Βάκχου, γιατί
ο **κώνος** (επίφυση) παιχνιδιών ήταν ένα σύμβολο ιδιαίτερο στην παιδική ηλικία τού Θεού.
Με άλλα λόγια, υπό κανονικές συνθήκες, ο αδένας επιδεινώνεται με την εφηβεία.

Η οπισθοδρομική εξέλιξη ή ο εκφυλισμός, τού κωνοειδούς αδένος αρχίζει από το έκτο ή το
έβδομο έτος και πρακτικά συμπληρώνεται με την εφηβεία.

Πρέπει εν τούτοις να αναφέρουμε ξεκάθαρα, ότι ενώ η Φύση έχει αποβάλει άλλα όργανα
και μέρη τού πρωτόγονου ατόμου, αυτό έχει παραμείνει !

Υπάρχει ένας νόμος, πολύ λίγο γνωστός, σύμφωνα με τον οποίον ένα νέο φυσικό όργανο συνδέεται πάντοτε με την γέννηση νέων ψυχικών ιδιοτήτων. Οι μελλοντικοί άνθρωποι θα έχουν ένα εγκέφαλο πιά ανεπτυγμένο από τον δικό μας και θα διαθέτουν νέες ικανότητες.

Αναγνωρίζοντας την οικονομία τής Φύσης, πρέπει να δεχτούμε πως ο αδένας αυτός συμβάλει ακόμα, με κάποιους τρόπους, στην ανθρώπινη λειτουργία (παράγωγη μελατονίνης κλπ).

Ο Θύρσος ή το Σκήπτρο τών Ελληνικών μυστηρίων, αποτελούνταν από μια ράβδο που περίπου στρίφτηκε με τα φύλλα σταφυλιών και κισσών και κατέληγε σε έναν κώνο πεύκων.

Ολόκληρη η μορφή αυτού τού σκήπτρου είναι συμβολισμός τού νωτιαίου μυελού, τού κωνοειδούς αδένος και τού πνευμογαστρικού νεύρου, που όλα αυτά είναι στενά συνδεδεμένα με τα Μυστήρια τής αναγέννησης τού ανθρώπου.

Οι Αιγύπτιοι ήξεραν ότι τα ερπετά παρουσιάζουν την υψηλότερη ανάπτυξη αυτού τού αδένος και για τον λόγο αυτό κουλούριασαν το φίδι επάνω στα μέτωπα τους όπου συμβολικά τοποθετείται το τρίτο μάτι () τών Ασιατών.

Στούς αρχαίους Αιγυπτίους η Θεά Ουάζετ που είχε σαν σύμβολο την κόμπρα ήταν σύμβολο τής Σοφίας, τής κυριαρχίας, τού Βασιλικού αξιώματος και τής Θείας εξουσίας.

Φαίνεται λοιπόν ότι ο κωνοειδής αδένος και πιο ακριβέστερα το εκεί αντίστοιχο κέντρο ενεργείας, είναι το όργανο τής μεθόδου για την απόκτηση τής γνώσης, κάτι που πλέον εν γένει δεν υιοθετείται αλλά είναι ένα μυστικό που διατηρείται από τούς εκλεκτούς μνημένους.

Δεδομένου ότι ο κωνοειδής αδένος ήταν έμβλημα τής Θεότητας, συνδεόταν φυσικά με την Βασιλική εξουσία, διότι οι βασιλιάδες εθεωρούντο ως οι σκιές τών Θεών επάνω στην Γη.

Η κορώνα τής άνω και κάτω Αιγύπτου ή η κορώνα τής διπλής αυτοκρατορίας (η ενοποιημένη Αίγυπτος) είχε σαν επέκταση μια περίεργη κεραία, ανιχνευτή ή ένα πολύ λεπτό κυρτό κέρατο - [σχήματα Σ 45, 46, 47- 4ος].

 Στον Εσωτερισμό, ο κωνοειδής αδένος θεωρείται ως σύνδεση μεταξύ τών αντικειμενικών και υποκειμενικών καταστάσεων τής Συνείδησης ή στην εξωτερική ορολογία, τών ορατών και αοράτων (μη προσιτών στην συνήθη συνείδηση) κόσμων τής Φύσης - σχήμα Σ42- 4ος.

Ήδη δε, αναφερθήκαμε στον διπρόσωπο θεό Ιανό και φύλακα τών πυλών τού Αδύτου.

Ο Απόστολος Πέτρος είναι κάτι « αντίστοιχο » τού Ιανού, τον οποίον διαδέχτηκε ως επιτηρητής τών θεϊκών πυλών. Γιά αυτό έλαβε ένα ζεύγος κλειδιών.

Ένα χρυσό για τον χώρο τού Πνεύματος και ένα ασημένιο για το επίπεδο τής ψυχής.

« σοι λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν »

(Ματθαῖος, κεφ. 6 : 19)

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

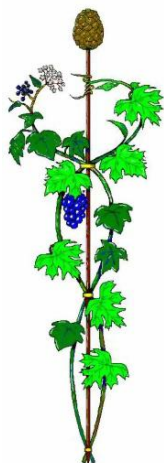
Σ 42- 4ος

ΒΑΤΟΣ ΦΛΕΓΟΜΕΝΗ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΙΟΜΕΝΗ

(ΕΞΟΔΟΣ κεφ. 3 : 21)

Σ 43- 4ος

Σ 44- 4ος

Σ 45- 4ος

Σ 46- 4ος

Σ 47- 4ος

Σ 48- 4ος

Το λευκό Κλειδί από ελεφαντοστό περιέχει και συνοψίζει τα δύο αυτά κλειδιά (χρώματα). Υπάρχει επίσης ένα αλχημικό μυστήριο σχετικά με τον κωνοειδή αδένα, γιατί η αναγέννηση τού ατόμου εξαρτάται από την μετάλλαξη αυτού τού αδένα, ο οποίος κατά την αλχημική αλληγορική ορολογία πρέπει να μετατραπεί από μέταλλο βάσεως, όπως ο μόλυβδος, σε χρυσό. Όταν ο κωνοειδής αδένας δεν έχει ενεργοποιηθεί από το Ιερόν Πυρ, τότε είναι ο φορέας τού ζωϊκού μυαλού τής επιθυμίας, με σύμβολο την Αφροδίτη.

Αλλά όταν μεταλλαχτεί από το Πνευματικό φως τότε γίνεται ο Δημιουργικός, ο Θεός Νούς (ο Ερμής - ο Μεσάζων - ο Αγγελιαφόρος τών Θεών).

Αυτό πρέπει να έγινε πολύ καλά κατανοητό στο σχετικό κεφάλαιο περί τών Ειδώλων.

Ο Δημιουργικός νούς είναι ο θεός **Θωθ** τών πιά πρόσφατων Αιγυπτιακών Μυστηρίων, ο Θεός τής εκμάθησης από τον οποίο προήλθε ο Όσιρις - Χιράμ.

Οι φιλόσοφοι ξέρουν ότι ο κωνοειδής αδένας ήταν ένα όργανο τού **συνειδητού οράματος** πολύ πριν εκδηλωθεί η φυσική όραση, όχι όμως απαραίτητα ή αποκλειστικά ενός οράματος όπως έχουμε σήμερα αλλά μάλλον το όραμα εκείνου τού κόσμου όπου το άτομο κατοίκησε πριν από την πτώση του στην παρούσα γήινη κατάσταση.

Στην συνέχεια καθώς η επαφή του με το φυσικό κόσμο έγινε πληρέστερη, το άτομο έχασε τις λειτουργίες του επάνω στα εσωτερικά πεδία τής ζωής, μαζί με την συνειδητή σύνδεση του με τις Δημιουργικές Ιεραρχίες (Αρχαγγελικές), στον κόσμο γύρω από αυτόν.

Μόνο μέσω τής πειθαρχίας - προσπάθειας που κατευθύνεται από την φρόνηση και τον νόμο - μπορεί ο άνθρωπος να ανυψωθεί ξανά στην σφαίρα τής Πνευματικής πληρότητας.

✎ Είναι όμως λάθος να καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο κωνοειδής αδένας, ως μέρος τού φυσικού σώματος, κατέχει κυριολεκτικά όλες τις απόκρυφες αρετές που αποδίδονται σε αυτόν από τούς σοφούς.

Ο ίδιος ο υλικός αδένας δεν είναι ο τρίτος οφθαλμός αλλά μόνον η αντανάκλαση αυτού τού οργάνου, σαν σύμβολο του ή σαν το αντίστοιχο του στην υλική μας υπόσταση.

Είναι ένα λείψανο που επιμαρτυρεί μια αρχαία ικανότητα και επειδή έχει αντέξει διά μέσου τών εποχών τής πνευματικής μας κατάπτωσης, φαίνεται ότι υπόσχεται στο μέλλον την τελική αποκατάσταση τής λειτουργίας την οποίαν και ενισχύει.

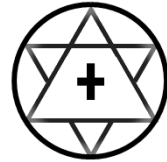
✎ Η αληθινή δύναμη τού κωνοειδούς αυτού αδένος βρίσκεται στο αιθερικό και Πνευματικό αντίστοιχό του διότι η συνολική δύναμη τού ανθρώπου εδράζεται στην αόρατη του φύση.

Το μυστήριο τού τρίτου ματιού διευκρινίζεται πολύ υπέροχα στους Σκανδιναβικούς μύθους τού Παγκοσμίου Δένδρου τής Ζωής.

Εκεί αναφέρεται ότι, επάνω στον κορυφαίο κλάδο του κάθισε ένας αετός που κοιτάζει προς τα έξω - προς τον κόσμο - και επάνω στο κεφάλι τού αετού, μεταξύ τών ματιών του, σκαρφάλωσε ένα γεράκι. Ο αετός γενικά έχει ερμηνευθεί ότι υποδηλώνει το στοιχείο τού αέρα και το γεράκι την αιθερική ενέργεια τού χώρου - διαστήματος.

Στους Αιγυπτίους ο Ιέραξ (το γεράκι) ήταν το ιδιαίτερο σύμβολο τού Ώρου, τού οποίου το μοναδικό μάτι αντιπροσώπευσε αδιαφιλονίκητα τον κωνοειδή αδένα - [☞ σχήμα Σ 30- 32^{ος}]. Στην Καμπαλά, από την μελέτη τού Ζοχάρ και την σχέση τού δέντρου τών 10 σεφiroth με το ανθρώπινο σώμα, η πρώτη σεφira Κέτερ, η κορώνα, υποδηλώνει τον κωνοειδή αδένα και τα επόμενα δύο σεφiroth, η Χοχμά και η Μπινά, παριστάνουν τούς δύο λοβούς τού εγκεφάλου μας - [☞ σχήματα Σ71, 72- 4^{ος} και Σ15, 16- 19^{ος}].

Ένα άλλο σημαντικό κέντρο ενεργείας βρίσκεται στην περιοχή τής καρδιάς, στο καρδιακό πλέγμα (κέντρο ☉ ✨) το οποίο στην Αποκάλυψη ονομάζεται Εκκλησία τής Θυάτειρας - σχήμα Σ49. 4^{ος}.

Σ49. 4^{ος}Σ50. 4^{ος}

Η Θυάτειρα ήταν γνωστή για την βιομηχανία κατακόκκινων βαφών και έτσι ο συμβολισμός αναφέρεται σε μια καλυμμένη αναφορά τού αίματος και τού κυκλοφοριακού συστήματος.

Ένα άλλο κέντρο με την συμβολική ονομασία Εκκλησία τής Περγάμου είναι το ηλιακό πλέγμα, το κέντρο που ελέγχει την ζωτική διαδικασία τού σώματος - σχήμα Σ50.4^{ος}.

Στην πόλη Πέργαμο εορταζόταν η διαδικασία αυτή στον ναό τού Ασκληπιού.

Ο Ιησούς Χριστός στο Ευαγγέλιο τού Ιωάννη (κεφ. 7 : 38) μας λέει σχετικά :

« ο πιστεύων εις Εμέ...ποταμοί εκ της κοιλίας αυτού ρεύσουσιν ύδατος ζώντος ». Σ 51- 4^{ος}

Το κέντρο αυτό ήταν γνωστό στους λεγόμενους ομφαλοσκόπους μοναχούς ή Ησυχαστές, οι οποίοι διαλογίζονταν στο σημείο αυτό με στόχο την μεταφορά τής Συνειδήσεως τους στους λεγόμενους ψυχικούς κόσμους ή Μέσον Δώμα, σύμβολο τών οποίων είναι ο Πεντάκτινος αστέρας ☆ και η Σελήνη : « το αίτιο τοςούτων θαυμασίων κόσμων » κατά το &2^{ου} βαθμού.

Η το 1368 συνελθούσα στην Κωνσταντινούπολη Σύνοδος, αναθεμάτισε τούς αντιπάλους τών ομφαλοσκόπων μοναχών (όπως τον μοναχό Βαρλαάμ) και τούς ανακήρυξε ορθοδόξους.

Η Εκκλησία τής Εφέσου συμβολίζει τον κόκκυγα ή ιερόν οστόν - [☞ σχήμα Σ 51.4^{ος}].

Στην πόλη τής Εφέσου εορταζόταν η θεά Ντιάνα -Άρτεμις την οποία παρίστανε μια γυναίκα ντυμένη με τον ήλιο και την σελήνη (σύμβολα τού Ιερού Πυρός - Κηρυκείου) κάτω από τα πόδια της (📖 Πράξεις Αποστόλων κεφ. 19 : 24~35).

Όμως μεταξύ τών κέντρων αυτών Συνείδησης, τα οποία είναι δυνάμεις ή ιδιότητες τού ανθρώπινου Εγώ (Χιράμ) καί τής προσωπικότητας, μεσολαβεί ένας φραγμός, ένα **δρύφακτο**, το οποίο έχει ως συνέπεια την περιορισμένη ή καί την απαγορευμένη πρόσβαση σε αυτά...

Πρόκειται μάλλον γιά το κατώτερο εγώ τού υποψήφιου, το οποίο ενεργεί αντιδραστικά προς την μύηση σε ανώτερα συνειδησιακά επίπεδα - δηλαδή οι τρεις εταίροι φονιάδες και ο Φύλλακας τού Κατωφλίου - [6^{ος} βαθμός].

Παραθέτω ένα ακόμη στοιχείο, τού **8:1^{ον}** βαθμού, που σίγουρα έχει περάσει απαρατήρητο.

Στον βαθμό αυτό η Βίβλος ανοίγεται στο Α΄ Βασιλειών, κεφ. 2, 1~11, « η Ωδή τής Άννης ».

Γιά ποιό λόγο άραγε ανοίγεται στο σημείο αυτό ;

Σύμφωνα όμως με το Α΄ κεφ. τού Α΄ Βασιλειών η Άννα ήταν στείρα αλλά, με την συνδρομή τού Κυρίου, αποκτά υιό τον Σαμουήλ (**חַנּוּכָּה** = η Αγάπη τού Θεού), μετέπειτα προφήτη.

Σίγουρα η διόραση, και όχι μόνον, εμπίπτει μέσα στις προφητικές ιδιότητες. Προσέρχεται στο ναό όπου αφιερώνει το τέκνο της στην υπηρεσία τού Κυρίου καί θυσιάζει για τον λόγο αυτό μόσχο τριών ετών ενώ συνάμα προσφέρει αλεύρι καί οίνο - [♣ 18^{ος} βαθμός - Δείπνο].

Και ξαφνικά, χωρίς να υπάρχει κάποιου είδους νοηματική συνέχεια, στο ίδιο κεφάλαιο τού Α΄ Βασιλειών και στον 5^ο στίχο, αναφέρεται : « *ό,τι στείρα καί έτεκεν επτά* ».

Είναι φανερή η αλληγορία : ο ταύρος, ως γνωστόν, είναι σύμβολο τής γονιμότητας και τής σεξουαλικής ορμής, αλλά και σύμβολο τής Γής - [♣ 28^{ος} βαθμός - Ταυροκτόνος Μίθρας].

Έχουμε συνεπώς μία θυσία τής τριπλής υποστάσεως (παχυλής, θυμικής και νοητικής – μαθητής τριών ετών) και μία μετουσίωση τής δημιουργικής δυνάμεως τού ανθρώπου (τού Ιερού Πυρός) προς ενεργοποίηση τών επτά κέντρων - Ιερών σφαιρών (Διδάσκαλος 7 ετών).

Τον συμβολισμό τών αληθειών αυτών βρίσκουμε σε πολλά σημεία τής Ελληνικής μυθολογίας, όπως στην περίπτωση τού Θησέα και τού λαβύρινθου, όπου ο τρομερός Μινώταυρος έτρωγε τούς επτά νέους και τις επτά νέες.

Όπως έχουμε αναφέρει, πάνω στο ενεργειακό αντίστοιχο τού υλικού σώματος, αλλά και στα αντίστοιχα τού ψυχικού και νοητικού σώματος, υπάρχουν τα 7 κέντρα ενέργειας ή τσάκρας όπως ονομάζονται στα Σανσκριτικά, λέξη που σημαίνει τροχός ή περιστρεφόμενος δίσκος.

Στο ενεργειακό αντίστοιχο τού υλικού σώματος είναι τοποθετημένα στην επιφάνεια του που απέχει περίπου μισό εκατοστό από την επιδερμίδα. Στα μάτια τού ενορατικού εμφανίζονται σαν στροβιλισμοί ενέργειας ή σαν συμπιεσμένοι δίσκοι από ταχύτατα περιστρεφόμενη ύλη.

Η ενέργεια που διαχέεται διά μέσου αυτών τών κέντρων ενέργειας είναι ουσιώδης για την ζωή και παρόλο που ο καθένας από εμάς κατέχει τέτοια κέντρα, ο βαθμός εξελίξεως τους διαφέρει σημαντικά στον κάθε ένα άνθρωπο.

Όταν αυτά δεν είναι ανεπτυγμένα, λάμπουν θαμπά και τα αιθερικά μόρια της ενέργειας κινούνται νωθρά, απλά τόσο, όσον απαιτείται για να σχηματισθεί ο στρόβιλος που είναι απαραίτητος για την μεταβίβαση της δύναμης και τίποτε παραπάνω .

Σε ανεπτυγμένους ανθρώπους, οι αιθερικοί δίσκοι ενεργείας λάμπουν και πάλλονται, φλεγόμενοι με εκτυφλωτική

λαμπρότητα, σαν μικροσκοπικοί ήλιοι, και έχουν δύο διακεκριμένες λειτουργίες.

1. Να απορροφούν και να διανέμουν την ζωική αιθερική στο ενεργειακό αντίστοιχο του υλικού σώματος (αιθερική κατάσταση ηλεκτρομαγνητικής φύσεως) και διά αυτού σε ολόκληρο το σώμα ώστε να το διατηρούν ζωντανό.

2. Να μεταφέρουν στην φυσική συνείδηση (εγρήγορση) οτιδήποτε υπάρχει, ανεξαρτήτως ποιότητας, στο αντίστοιχο κέντρο του ενεργειακού αντιστοίχου του ψυχικού σώματος.

Είναι μέρος της μύχιας ενεργείας στην οποία αναφερθήκαμε όταν αναλύσαμε τον τρόπο ή τον μηχανισμό της λειτουργίας για την απόκτηση ή τον σχηματισμό της Συνειδήσεως.

Είναι η έλλειψη ανάπτυξης των αιθερικών κέντρων που εμποδίζει την μεταφορά στον φυσικό εγκέφαλο των εμπειριών του ψυχικού κόσμου, κάτι για το οποίο θα μιλήσουμε πιο κάτω. Πολλοί άνθρωποι είναι πλήρως ξύπνιοι και συνειδητοί και ζούν ενεργά μέσα στο λεγόμενο ψυχικό τους σώμα (σώμα συναισθημάτων και επιθυμιών).

Όταν όμως επιστρέφουν πίσω στα φυσικά τους σώματα, που κοιμούνται, μόλις και με τα βίας η μνήμη από την παρουσία τους στον ψυχικό κόσμο, τα λεγόμενα όνειρα, διατηρείται στον εγκέφαλο.

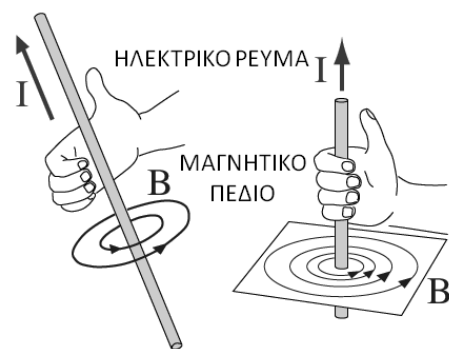
Αυτό απλά συμβαίνει, επειδή η αιθερική γέφυρα δεν είναι καλά κτισμένη.

Όταν τα αιθερικά κέντρα είναι πλήρως ανεπτυγμένα, υπάρχει πλήρης και συνειδητή μνήμη των εμπειριών του ψυχικού κόσμου (Μέσου Δώματος) στον υλικό εγκέφαλο.

Υπάρχουν επτά ποιότητες ζωικής ή αιθερικής ενέργειας σε κάθε ένα από τα κέντρα, αλλά σε κάθε κέντρο κυριαρχεί μια από τις ποικιλίες αυτές.

Το κέντρο ⑧ επάνω στο υλικό σώμα βρίσκεται στην περιοχή του σπληνός.

Εκεί επάνω, στο Δένδρο της Ζωής, έχουμε τον Ερμή και τον Αρχάγγελο Ραφαήλ που είναι ο Κύριος της ζωϊκής ενεργείας και της αιθέρινης ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας.

Σ 52- 4ος

Το Αγγελικό Τάγμα είναι εκείνο τών Ελοχίμ Σαβαώθ, όνομα που σημαίνει θεϊκές δυνάμεις. Η ζωή εισρέει στο κέντρο κάθε δίσκου από μια διεύθυνση κάθετη στο επίπεδο του, (κάθετη στο υλικό σώμα ή στο Σύμβολο τής Ζωής), « εκπηγάζει ή αναδύεται », θα ήταν ίσως ένας πίο δόκιμος όρος καθώς η δύναμη « έρχεται » από τον ψυχικό στον φυσικοαιθερικό κόσμο. Ήδη αναλύσαμε τις δύο πρωταρχικές αρετές, την Σοφία και την Αγάπη ή αλλιώς την διεισδυτική και την περικαλυπτική κίνηση που συνοδεύει όλα τα φαινόμενα τής Δημιουργίας. Το φαινόμενο προσομοιάζει ακριβώς με το φυσικό φαινόμενο τής κίνησης μιας ράβδου μαγνήτη (η δύναμη) μέσα σε ένα στρογγυλό σύρμα, οπότε δημιουργείται ηλεκτρικό ρεύμα, σαν περιδίνηση, σε επίπεδο κάθετο προς την διεύθυνση που κινείται ο μαγνήτης - σχήμα Σ_{52-405} . Έτσι στο επίπεδο τής επιφάνειας τού ενεργειακού αντιστοιχού *Κα* τού υλικού σώματος, το οποίο είναι ηλεκτρομαγνητικής φύσης, η δύναμη ακτινοβολεί σε ένα αριθμό κατευθύνσεων σε ευθείες γραμμές.

Ο αριθμός τών διευθύνσεων ή κατευθύνσεων, μοιάζει με ακτίνες ενός τροχού (εξ ού και η ονομασία τσάκρα = τροχός \otimes) και είναι διαφορετικός σε κάθε δίσκο.

Οι ακτίνες διαιρούν τον δίσκο σε ένα αριθμό περιοχών, σαν τα πέταλα ενός λουλουδιού \otimes , για αυτό στα Ινδικά βιβλία τα τσάκρας συχνά περιγράφονται να μοιάζουν με λουλούδια.

Οι ιεροί δίσκοι συχνά αναφέρονται ότι αντιστοιχούν σε ορισμένα όργανα τού σώματος.

Στην πραγματικότητα όμως αυτά τα όργανα είναι τα πλησιέστερα προς τους δίσκους αυτούς. Αλλά όπως αναφέρθηκε οι δίσκοι δεν βρίσκονται στο εσωτερικό τού υλικού σώματος, αλλά στην επιφάνεια τού σώματος ενεργείας, το οποίο σε πολλές περιπτώσεις συναντάμε με το όνομα « διπλό αιθερικό ή καλούπι », επειδή είναι πανομοιότυπο με το παχυλό υλικό σώμα.

Η ροή τής ζωικότητας μέσα ή διαμέσου τού κάθε δίσκου, είναι αρκετά ξεχωριστή από την ανάπτυξη τού δίσκου που οφείλεται κυρίως στην ενεργοποίηση και άνοδο τού Ιερού Πυρός.

Το αιθερικό κέντρο στην θέση τού σπληνός έχει έξι ακτίνες.

Η εμφάνιση του είναι εξαιρετικά ακτινοβόλος και λάμπει σαν τον ήλιο.

Αυτό το κέντρο είναι μοναδικό, εξ αιτίας τής σπουδαίας λειτουργίας που έχει να απορροφά ζωϊκότητα - αιθερικότητα από την ατμόσφαιρα (από τον Ήλιο), διανέμοντας τα άτομα που την συνιστούν στα διαφορά σημεία τού υλικού σώματος.

Τα μόρια ζωϊκότητας εισρέουν κατ'αρχήν στο κέντρο τού δίσκου και κατόπιν διαχωρίζονται σε επτά συνιστώσες, κάθε μια από τις οποίες είναι φορτισμένη με μια ποικιλία ζωϊκότητας.

Αυτά τα μόρια στην συνέχεια συλλαμβάνονται από τις δευτερεύουσες δυνάμεις και περιστρέφονται Ψ γύρω από τον ιερό δίσκο.

Η ζωϊκότητα δίνει την ζωή στο υλικό σώμα, ο δε βαθμός υγείας τών διαφόρων οργάνων και τμημάτων τού σώματος εξαρτάται, εν πολλοίς, από τον όγκο ζωϊκότητας που διανέμεται.

Η αποφόρτιση τών ατόμων τής ζωϊκότητας και η αποβολή (έξοδος) τους από το σώμα διά μέσου τών πόρων τού δέρματος, σχηματίζει αυτό που λέμε αύρα υγείας, μια απαλή λευκογάλαζη εκπόρευση. Σε άτομα με δυνατή υγεία, όπου το κέντρο τού σπληνός κάνει πολύ γενναιοόδωρα την δουλειά του, υπάρχει περίσσειμα αχρησιμοποίητης ζωϊκότητας.

Αυτά τα αχρησιμοποίητα μόρια αποβάλλονται από το σώμα προς όλες τις κατευθύνσεις.

Ένα τέτοιο άτομο είναι πηγή υγείας και δυνάμεως για τον περίγυρό το. Σταθερά, μολονότι ασυνείδητα, διασκορπίζει ζωική - αιθερική σε καθένα που θα βρεθεί στον περίγυρο του.

Αυτή η διαδικασία μπορεί να ενισχυθεί με κατάλληλα γυμνάσματα από εκείνους που έχουν αφιερώσει τον εαυτό τους στην θεραπεία τών άλλων, όπως οι Ροδόσταυροι κ.λ.π.

Γνωρίζουμε το παράδειγμα μιάς γυναίκας που όταν άγγισε τον Ιησού θεραπεύτηκε.

Εκείνος τότε είπε :

« ησθάνθην δύναμη απερχόμενην από εμού » (Λουκάς κεφ. 8 : 40~48).

Τέλος όπως ακριβώς τα ηλεκτρομαγνητικά μέσα ενός υπολογιστή αποθηκεύουν όλα τα δεδομένα και ανά πάσα στιγμή τα επαναφέρουμε σε λειτουργία, έτσι και στο αιθερικό αντίστοιχο, που είναι ηλεκτρομαγνητικής φύσεως, αποθηκεύονται όλες οι εμπειρίες από την καθημερινή μας ζωή (μέρος τής μνήμης), οι οποίες έχουν σχέση με το φυσικό περιβάλλον.

Για την αφύπνιση τών 7 αυτών κέντρων, τα οποία λόγω τής εσωτερικής των λειτουργίας χαρακτηρίζονται σαν ψυχο-νοητικά συνειδησιακά κέντρα, περιγράφονται και συνιστώνται από τις διάφορες μυητικές σχολές διάφορες τεχνικές, αλλά σαν απαραίτητη προϋπόθεση είναι ο εξαγνισμός και η κάθαρση τού ατόμου.

Με παρόμοιας φύσης γυμνάσματα έχω ασχοληθεί και ο ίδιος προσωπικά και συνεπώς δεν μιλώ μόνον θεωρητικά αλλά και από εμπειρία.

Αυτός δε είναι και ο λόγος πού σε κάθε βαθμό εκεί επικεντρώνουμε όλο μας το ενδιαφέρον.

Βέβαια τον Τεκτονισμό δεν τον αφορούν ούτε και διδάσκει τέτοιου είδους πρακτικές, διότι δεν είναι αυτός ο γενικότερος ρόλος τον οποίον καλείται να επιτελέσει στην κοινωνία.

Απλώς φαίνεται να τις παρουσιάζει συμβολικά για όσους επιθυμούν να προχωρήσουν παραπέρα και έτσι μας υποδεικνύει μια **Κλείδα** η οποία συμβολίζει επίσης την Πνευματική Δύναμη μέσω της οποίας εισέρχεται κανείς στην κατανόηση των Μυστηρίων του Εσωτερισμού. Η **Κλείδα** αυτή είναι από ελεφαντοστό, η λευκότητα του οποίου συμβολίζει την αγνότητα και την καθαρότητα του Πνεύματος.

Επίσης η αντοχή του κλειδιού (είναι σχεδόν άθραυστο) ταυτίζεται με την έννοια της ισχύος. Καλείται επίσης και Κλείς του Δαβίδ και λέγεται ότι βρέθηκε στο φέρετρο του Αδωνιράμ. Διαβάζουμε σχετικά στην Καινή Διαθήκη (Αποκάλυψη του Ιωάννη κεφ. 3 : 7) :

« Και τω Αγγέλω της εν Φιλαδέλφεια εκκλησίας γράψον· τάδε λέγει, ο άγιος, ο αληθινός, ο έχων την **Κλείν του Δαβίδ**, ο ανοίγων και ουδείς κλείσει και κλείων και ουδείς ανοίξει ».

Επανερχόμενοι στα κέντρα ενεργείας, παρατηρούμε στα εικονίδια που εμπεριέχονται στο σχήμα Σ4.40ς έξι δάκρυα σφαιρικού σχήματος.

Το έκτο κέντρο ενεργείας περιγράφεται στην Αποκάλυψη ως Εκκλησία της Φιλαδέλφειας. Πρόκειται για την υπόφυση, η οποία είναι ένα σπηλαιώδες νευρικό γάγγλιο.

Η Φιλαδέλφεια ήταν πόλη που καταστράφηκε από σεισμό και ο συμβολισμός τονίζει το γεγονός του ότι η εκδήλωση του Ιερού Πυρός είναι ιδιαίτερα « βίαια » στο έκτο κέντρο.

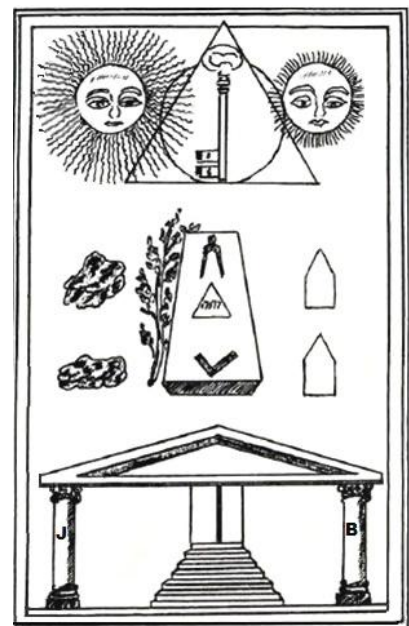
Οι συνέπειες της άφρονος χρήσεως της ενεργείας αυτής μπορεί να αποβούν πολύ φοβερές.

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ΠΑΛΑΙΟΣ ΤΑΠΗΤΑΣ 4^{ου} ΒΑΘΜΟΥ

Σ 53- 4ος

Ανεξέλεγκτη ροή αυτής τής υλικό - νοητικής Φωτιάς, κατακαίει (δημιουργεί ανεξέλεγκτες επιθυμίες, ακόμη και παραφροσύνη) καθώς κινείται προς τα επάνω αλλά και προς τα κάτω. Αυτό το νοητικό Πυρ, που έχει ως έδρα την βάση τής σπονδυλικής στήλης, είναι η συνδυασμένη δράση τών δυο Αρχαγγελικών τάξεων Ραφαήλ και Μιχαήλ και διανέμεται ρυθμικά από αυτές διαμέσου τού αιθερικού αντιστοιχίου τών σωμάτων σε όλα τα κέντρα ενεργείας. Αυτό γίνεται χωρίς ποτέ να μειώνεται η ενέργεια στην βάση τής σπονδυλικής στήλης, διότι πρόκειται για ενέργεια που είναι άμεσα συνδεδεμένη με το Άγιο Πνεύμα (Ζωής Χορηγός). Ανεξέλεγκτη όμως ροή τής ως άνω ενέργειας (τής αιθερικής αυτής φωτιάς - πυρός) μπορεί, όπως είπαμε, να προξενήσει ζημιές που δεν επιδιορθώνονται - [♣ βαθμούς 18^{ος}, 23^{ος}, 25^{ος}]. Ύστερα από όλα αυτά η πιο κατάλληλη μνητική προτροπή και η σχετικά ανώδυνη αλλά όχι εύκολη συνταγή για ένα Μυστ* Διδάσκαλο, είναι να προσπαθεί να Δεσπόζει και Κυριαρχεί. Κυριαρχία σημαίνει να είναι πάντα σε εγρήγορση, ώστε όταν δέχεται επήρειες κάθε είδους και μορφής να ελέγχει τις **Σκέψεις, Επιθυμίες, Πράξεις** και **Λόγους** του εν τή **Γενέση** τους. Ώστε να κρίνει και τελικά να αποφασίζει το τι θα δεχτεί ως κατάλληλο, το τι θα απορρίψει και πως θα ενεργήσει με γνώμονα τών πράξεων του βεβαια πάντοτε το Καλό και την Αρετή.

ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΔΩΜΑ – ΑΣΤΡΙΚΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

Διαβάζουμε στο Ελληνικό τυπικό τής μύησης τού Διδασκάλου :

« Ο Ναός είχε τρεις θύρας, μίαν προς Ανατολάς, ήτις συνείχετο μετά τού Μέσου Δώματος και εχρησίμευεν αποκλειστικώς τώ Διδασκάλω, ετέραν προς Μεσημβρίαν και τρίτην προς Δυσμάς. Η τελευταία χρησίμευεν ως κοινή είσοδος τών εργατών. Δι' αυτής όμως συνήθιζε να εξέρχεται ο Χιράμ μετά την τελική επιθεώρηση τών εργασιών εκάστης ημέρας ».

✎ Μετά το πέρας κάθε ημέρας ή κατά τακτά χρονικά διαστήματα ο ανθρωπινός οργανισμός αναπαύεται ή όπως λέμε καθεύδει (κοιμάται) - [Εξωτερίκευση στο Αστρικό].

<https://www.iolaos-lapisphilosophorum.net/single-post/2017/12/11/TO->

[A%CE%A3%CE%A4%CE%A1%CE%99%CE%9A%CE%9F-](https://www.iolaos-lapisphilosophorum.net/single-post/2017/12/11/TO-A%CE%A3%CE%A4%CE%A1%CE%99%CE%9A%CE%9F-)

[%CE%95%CE%A0%CE%99%CE%A0%CE%95%CE%94%CE%9F](https://www.iolaos-lapisphilosophorum.net/single-post/2017/12/11/TO-A%CE%A3%CE%A4%CE%A1%CE%99%CE%9A%CE%9F-%CE%95%CE%A0%CE%99%CE%A0%CE%95%CE%94%CE%9F)

Τότε ο Χιράμ, το Πνεύμα, εξέρχεται από το υλικό σώμα (η Δυτική θύρα), δηλαδή παύει να έχει ενσυνείδητη επαφή με το κατώτερο Εγώ και περιπλανάται σε αχαρτογράφητες περιοχές (στο λεγόμενο Αστρικό επίπεδο ή Μέσον Δώμα) όπου βιώνει ορισμένες καταστάσεις.

Όμως στην περίπτωση τού Ιεροβοάμ η αναφερθείσα περιπλάνηση, όπως θα δούμε πιά κάτω, είναι με ενεργό τρόπο και μερικώς συνειδητή, διότι καθοδηγείται από τον αργυρό γνώμονα. Και είναι μερικώς συνειδητή, διότι υπάρχει στο πρόσωπο ένα διάφανες μαύρο πέπλο ώστε σύμφωνα με το **Γ.4^{ου}** : « *όπως δεν βλέπουμε καλώς, έτσι και δεν αντιλαμβανόμεθα καλώς* » ! Η θύρα προς Ανατολάς, που χωρίζει το Δεβίρ (Πνευματικό κόσμο) από το Χικάλ ή Μέσον Δώμα ή Αστρικό κόσμο, ταυτίζεται με το δρύφακτο τού τάφου τού Χιράμ και οδηγεί στον τάφο δηλαδή στην έδρα τού Πνεύματος στο οποίο δεν έχει ακόμη κυριαρχήσει ο Μυστικός Διδάσκαλος και για αυτό μόνον περιοδικά μπορούσαν να τον επισκέπτονται ο Ιεροβοάμ, δηλαδή η μερικώς εξελιγμένη Συνείδηση, και οι υπόλοιποι έξη εκλεγμένοι Διδάσκαλοι. Η λέξη Αστρικός χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά τον 16^ο αιώνα από τον Παράκελσο για να υποδηλώσει το αιθερικό ή ζωτικό πεδίο εξαιτίας τής φωταύγειας και σπινθιρίζουσας φύσης του. Με τον καιρό όμως η χρήση και η έννοια τής λέξεως άλλαξε και σήμερα είναι συνυφασμένη με το επίπεδο τών συναισθημάτων ή τών χρωματισμένων με αισθήματα σκέψεων, δηλαδή με το Ψυχικό επίπεδο ή Μέσον Δώμα.

Κάποιοι βαθμοί, όπως ο 22^{ος} τού Βασιλικού Πέλεκυ, σχετίζονται με την προετοιμασία και τους χειρισμούς για το ειρημένο επίπεδο.

Ας επεκταθούμε όμως λίγο περισσότερο στο Αστρικό επίπεδο ή Μέσον Δώμα, σε αυτήν την μεσαία περιοχή μεταξύ τού Πνεύματος και τής Ύλης και στην χρησιμότητα αυτής τής γνώσεως, κάτι που απασχόλησε στο παρελθόν και απασχολεί ακόμα και σήμερα τους μνημένους. Αυτή η γνώση φαίνεται ότι εξυπηρετεί δύο βασικούς σκοπούς :

Ο **πρώτος** δίνει την δυνατότητα στον μνημένο, μετά από Διαλογισμό, να έχει μια ιδέα τού αοράτου, να ενωθεί με τις οντότητες που κατοικούν στο πεδίο αυτό, να γνωρίσει την σύσταση του και να λάβει την βοήθεια υπερτέρων Πνευμάτων.

Και όλα αυτά μπορεί να επιτευχθούν ενώ ο μνημένος παραμένει στο φυσικό του σώμα δίχως να « αποσυνδεθεί » από αυτό.

Ο **δεύτερος** στόχος είναι να δώσει την δυνατότητα στον μνημένο να απελευθερωθεί από τα δεσμά τού φυσικού του σώματος, να εισέρθει στο Αστρικό επίπεδο, να δει τις οντότητες που κατοικούν σε αυτό αλλά και να γνωρίσει και κατανοήσει όλα όσα λαμβάνουν χώραν εκεί.

Όλα αυτά μπορεί να επιτευχθούν χωρίς την βοήθεια τής φυσικής οράσεως ή οποιασδήποτε άλλης ανθρώπινης φυσικής αισθήσεως, διότι πρόκειται για μια επέκταση τής Συνειδήσεως.

Ας σταματήσουμε προς στιγμήν στον δεύτερο από τους στόχους για να δούμε το πώς αυτή η απελευθέρωση και το « ταξίδι » τού Πνεύματος σε αυτήν την περιοχή μπορεί να επιτευχθεί.

Η « αστρική έξοδος » (exteriorization - Astral projection) ήταν γνωστή και έχει ασκηθεί σε όλες τις εποχές, τόσο μεταξύ των αρχαίων όσο και μεταξύ των συγχρόνων λαών .

✎ Τονίζουμε ξανά ότι, όταν μιλούμε για Αστρική έξοδο ή Αστρική προβολή εννοούμε όχι την μετατόπιση τού υλικού μας σώματος σε κάποια περιοχή, αλλά μια προέκταση ή εξωτερίκευση τής Συνειδήσεως στο αόρατο πέραν τής υλικής περιοχής των συνήθων αισθήσεων.

Αυτήν την προέκταση ή εξωτερίκευση θα την διαιρέσουμε σε δύο διακριτές κατηγορίες :

1^ο Εξωτερίκευση (έκλυση) με ένα ενεργό τρόπο .

2^ο Εξωτερίκευση (έκλυση) με ένα παθητικό τρόπο και αφορά τον κοινό άνθρωπο.

Το βιβλίο Astral Projection [169], αναφέρει τέσσερις μεθόδους Αστρικής εξωτερίκευσης :

1^ο Το Μικρό Σύστημα (Little System).

2^ο Η Ονειρική Μέθοδος (Dream Method).

3^ο Η Μέθοδος τού Φωτεινού Σώματος (Body of Light).

4^ο Η Συμβολική Μέθοδος (Symbol Method).

Η πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τις εξής περιπτώσεις :

α) Τής μαθητείας και σχετίζεται με τα τού Μυστικού Διδασκάλου.

Σ 55- 4ος

β) Τής Κυριαρχίας (Μύστης).

Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει τις εξής περιπτώσεις :

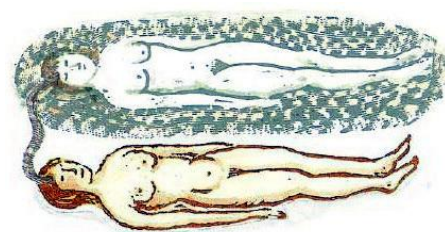
α) Εξωτερίκευση (έκλυση) με άμεση αντανάκλαση.

β) Εξωτερίκευση (έκλυση) με έμμεση αντανάκλαση.

Κατά τον Στυλιανό Αττεσλή, ο Μύστης μορφοποιεί από ύλη-ουσία τού Αστρικού ένα ψυχο-νοητικό είδωλο (στοιχειακό), που είναι ένα ακριβές αντίγραφο τού εαυτού του (όπως ακριβώς γίνεται σε ένα αντικατοπτρισμό) και προεκτείνει την συνείδηση του στο είδωλο αυτό.

Ας εξετάσουμε τώρα, με συντομία, αυτές τις διαφορετικές κατηγορίες και υποδιαιρέσεις.

Η εξωτερίκευση με έμμεση αντανάκλαση συναντάται ως φαινόμενο μεταξύ ορισμένων προσώπων που κατορθώνουν να εισέρθουν σε ένα είδος εκστάσεως με την λήψη ναρκωτικών. Όταν βρίσκονται σε αυτό το καθεστώς, τα πρόσωπα αυτά έχουν οράματα ασυνάρτητων και απατηλών εικόνων. Αυτές τις έχουν αποκαλέσει « παραισθήσεις » αλλά ο όρος δεν σωστός.

Αν και η ασυναρτησία είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτών των οραμάτων και το καθεστώς που βρίσκονται τα πρόσωπα αυτά δεν είναι φυσιολογικό, παρά ταύτα έχουν διεισδύσει σε ένα μέρος τού Αστρικού και ότι βλέπουν είναι πραγματικό. Έτσι μπορεί κανείς την νύχτα στον ύπνο του, να βλέπει όντα να το περιβάλουν απειλώντας το με τον θάνατο και έπειτα πιθανόν κάποιους που έρχονται να τον παρηγορήσουν, υποσχόμενοι να τον προστατεύσουν. Στην αρχή θα είναι έντονα επηρεασμένος από αυτά τα οράματα, αλλά βαθμιαία τα συνηθίζει και πιθανόν ακόμη να αισθάνεται ευχαριστημένος σε αυτόν τον αστρικό εφιάλητη.

Αυτή η κατάσταση των πραγμάτων φθείρει τελικά το άτομο με συνέπεια να ψυχασθενήσει. Εάν οι ψυχίατροι εμπειρογνώμονες το είχαν εξετάσει, θα είχαν βρει ότι πάσχει από υστερία. Η Υστερία είναι ένας όρος που χρησιμεύει για να περιγράψει ότι είναι πέραν από την ικανότητα τής επίσημης (ορθόδοξης) επιστήμης. Είναι μια λειτουργική και όχι οργανική ζημιά. Τα όργανα δεν υφίστανται βλάβες, αλλά η κανονική λειτουργία τού οργανισμού εμποδίζεται και παραλύει. Η ανικανότητα τού ιατρού να την θεραπεύσει οφείλεται στο γεγονός ότι τού είναι αδύνατο να δώσει μια πρόγνωση σχετικά με μια ασθένεια εάν δεν υπάρχει καμία ζημιά στο υλικό σώμα. Το άτομο είναι διαταραγμένο επειδή βρίσκεται σε παθητική κατάσταση έκστασης και έτσι αντιλαμβάνεται ασυνάρτητα και κατώτερης ποιότητας πράγματα, τα οποία το επηρέασαν σε ένα τέτοιο σημείο ώστε να εντυπωθούν στον εγκέφαλο του.

Κατά αυτόν τον τρόπο, όταν αφυπνίζεται, είναι δυνατόν να θυμηθεί το τι είδε στο όραμα του από τις κατώτερες αυτές περιοχές τού Αστρικού επιπέδου – Μέσου Δώματος.

Η εξωτερίκευση με παθητικό τρόπο και με άμεση αντανάκλαση είναι μια κατάσταση στην οποία κάποιος έχει συνείδηση όλων αυτών που υπάρχουν και είναι μέρος τού Αστρικού επιπέδου, μια κατάσταση στην οποία κάποιος προσλαμβάνει ένα όραμα εξ αποστάσεως.

Αυτό παράγεται από το αποτέλεσμα τής αυθυποβολής ή τής επιρροής ενός ορατού χειριστή (μαγνητιστή ή υπνωτιστή) ή μιας αόρατης ύπαρξης που επενεργεί στο άτομο (υποκείμενο) και το κατευθύνει στο Αστρικό επίπεδο.

Αυτή ίσως αντιστοιχεί στην περίπτωση τού οράματος τού Μωυσή που έλαβε τις 10 εντολές. Η εξωτερίκευση με ενεργό τρόπο διαιρείται σε εκείνη ενός μνημένου (Adept) και σε ενός Διδασκάλου (Master) και είναι η αληθινή αντίληψη επάνω σε αυτήν την απέραντη περιοχή τού Αστρικού. Εδώ η εξωτερίκευση τού μνημένου στο Αστρικό επίπεδο είναι εθελοντική.

Αρχίζοντας ο μνημένος κατευθύνεται από ένα ορατό ή αόρατο οδηγό που τον οδηγεί στο να γνωρίσει το επίπεδο αυτό, τον κατευθύνει σε αυτό και τον προετοιμάζει στο να κυριαρχήσει σε αυτό. Αυτός ο τρόπος τής εξωτερίκευσης στον Αστρικό δεν προξενεί οποιονδήποτε τραυματισμό, όπως συμβαίνει με τον παθητικό τρόπο στα προαναφερθέντα δυο παραδείγματα τα οποία έχουν πάντα τρομερές και όχι ευχάριστες συνέπειες.

Αλλά γιατί οι εξωτερικεύσεις με παθητικό τρόπο είναι πάντα επικίνδυνες και όχι οι άλλες ; Οι πρώτες είναι επικίνδυνες επειδή, όπως στο πρώτο παράδειγμα, η κατάσταση τής εκστάσεως είναι αποτέλεσμα ενός μη - κανονικού ύπνου, ενώ στο δεύτερο παράδειγμα, το άτομο, είναι κάτω από το ζυγό, δηλαδή την εξάρτηση μιας Βούλησης ανώτερης από την δική του. Επομένως το δεκτικό και παθητικό καθεστώς προσλαμβάνει όλα όσα τού επιβάλλονται και το σώμα του λαμβάνει τον αντίκτυπο τού εξαναγκασμού τής Βουλήσεως τού χειριστή. Το Πνεύμα δεν έχει πλέον ελευθερία δράσης και με τον τρόπο αυτόν, σαν συνέπεια, βλάβες και φυσικές ασθένειες μπορούν να επακολουθήσουν...

Όσον δε αφορά στις εξωτερικεύσεις με ενεργό τρόπο, εδώ ο ύπνος είναι απόλυτα φυσικός. Το σώμα αναπαύεται και το Πνεύμα ταξιδεύει στο ενδιάμεσο επίπεδο, την Αστρική περιοχή, μαθαίνει για αυτήν, την βλέπει και επιδιώκει να γνωρίσει ότι βρίσκει ως ενδιαφέρον. Διαβιβάζει και εντυπώνει τα πάντα στον εγκέφαλο του έτσι ώστε, κατά την αφύπνιση, το εν λόγω άτομο θυμάται όλες του τις εμπειρίες, όλα όσα είδε και έπραξε στην Αστρική περιοχή. Η Κυριαρχία είναι το όνειρο κάθε μνημένου και το αποκορύφωμα τής συνειδητής εξωτερίκευσης.

Σε αυτό το καθεστώς, ο Διδάσκαλος που είναι Κυρίαρχος βλέπει το σώμα του στο κρεβάτι. Μεταφέρεται, με αστραπιαία ταχύτητα, οπουδήποτε επιθυμεί για να ερευνήσει οτιδήποτε επιθυμεί και μπορεί να επιστρέψει πίσω στο σώμα του οποτεδήποτε το επιθυμεί.

Κάποιος ο οποίος έχει την ικανότητα να κυριαρχήσει στο Αστρικό και στις δυνάμεις που ενεργούν σε αυτό κατέχει πραγματικά μια τεράστια δύναμη, η οποία είναι στην πλήρη διάθεση τής Βούλησης του.

Εντούτοις, κάποιοι όροι είναι αναπόφευκτοι για να το επιτύχει αυτό.

Ο Κύριος τού Αστρικού πρέπει να έχει **ορθολογισμό** καθώς επίσης και καλά ισορροπημένες τις ζωτικής σημασίας ικανότητες του, όπως επίσης πρέπει και να είναι αληθινά **Ελεύθερος**. Έχουμε ήδη αναφέρει, στον Α' τόμο, για τις **Ενεργητικές Ιδιότητες** τού ανθρώπου.

Κανένα παθητικό πρόσωπο δεν μπορεί να επιδιώξει τέτοιες εύννοιες, διότι εδώ εξωτερίκευση είναι το αποτέλεσμα τής Βούλησης κάποιου μέσω προσωπικής συνειδητής ώθησης κατά την διάρκεια τού ύπνου, ο οποίος όμως δεν είναι ούτε τεχνητός ούτε έχει επιβληθεί από άλλους. Το Αστρικό είναι ένα επίπεδο αποτελούμενο από αιθεροποιημένη ουσία και σε αυτό η δύναμη φανερώνεται ελεύθερα. Εκεί δεν λειτουργούν οι φυσικές μας αισθήσεις, αλλά έχουμε απευθείας επαφή με το επίπεδο αυτό με την βοήθεια τών αοράτων ή ψυχικών μας αισθήσεων. Αλλά ας εξετάσουμε ποιές μπορούν να είναι σχέσεις μας με αυτό, πώς και με ποιόν τρόπο αισθανόμαστε την επιρροή του καθημερινά, με ποιά μορφή βλέπουμε τούς κατοίκους του, και πώς μας φανερώνεται η πραγματικότητα τού επιπέδου αυτού.

Το Αστρικό επίπεδο υπάρχει βεβαίως για κάθε πρόσωπο και όλοι μπορούμε να έχουμε την αντίληψη του, είτε άγρυπνοι, είτε κοιμισμένοι. Αν και η πραγματικότητά του δεν μπορεί να ελεγχθεί από όργανα ή τις φυσικές αισθήσεις, μπορούμε να έχουμε συνείδηση αυτού χάρις στην ψυχική ευαισθησία διότι όλοι είμαστε δεκτικοί (ευαίσθητοι) στο να αισθανόμαστε.

Όταν είμαστε άγρυπνοι, με την βοήθεια ποιών οργάνων μπορούμε να έχουν την αίσθηση ύπαρξης τού Αστρικού ;

Όταν βρισκόμαστε μεταξύ ατόμων, των οποίων εξέλιξη δεν είναι προηγμένη και είναι κατώτερης νοοτροπίας, αισθανόμαστε μια ορισμένη ψυχική ενόχληση.

Όταν συναντάμε ένα πρόσωπο για πρώτη φορά, δεχόμαστε αμέσως και στην συνέχεια κάνουμε το πρόσωπο αυτό επίσης να δεχτεί μια Αστρική επιρροή. Και οι δύο αισθανόμαστε το συναίσθημα τής συμπαθείας (έλξης) ή τής αντιπάθειας σε ένα μικρό ή μεγαλύτερο βαθμό. Αυτό το συναίσθημα δεν είναι αποτέλεσμα τής φυσικής επαφής, λόγω τών συνήθων αισθήσεων, τής όρασης, τής γεύσης, τής ακοής ή τής αφής. Οφείλεται στην ψυχική αντίληψη που παρέχει στο άτομο την συνειδητοποίηση αυτή θέτοντας τις ψυχικές του αισθήσεις σε δράση. Αυτές οι αόρατες αισθήσεις, ειδικά όταν αναπτύσσονται, σε αντίθεση προς τις φυσικές μας αισθήσεις, δεν μπορεί ποτέ να μας οδηγήσουν σε λάθος και έχουν την ικανότητα στο να κάνουν το άτομο να αισθάνεται όλα όσα δεν συσχετίζονται με το φυσικό επίπεδο.

Είναι τριών διαφορετικών ειδών : **Διακοή, Διόραση** και μια γενική ψυχική **Διαίσθηση**.

Η έδρα τους βρίσκεται στο στήθος και ειδικότερα στο ψυχικό κέντρο αριθμ. © τής καρδιάς. Στην κατάσταση τής εγρήγορσης, είναι ενεργή μόνο η γενική ψυχική αίσθηση (διαίσθηση), που προέρχεται από αυτό το καρδιακό κέντρο ©, ενώ κατά την διάρκεια τού ύπνου και όταν

κανείς ονειρεύεται, ενεργοποιούνται και οι αισθήσεις τής αστρικής όρασης και τής ακοής. Συνεπώς, η τηλεπάθεια, η μεταβίβαση, η έλξη και όλες οι άλλες αυθόρμητες ή εκ προκλήσεως επιρροές, που φανερώνονται στην κατάσταση τής εγρήγορης, συντελούνται από τα ψυχικά αυτά μέσα που απορρέουν (οφείλονται) στην αστρική ή ψυχική επαφή.

Όταν το άτομο κοιμάται, βλέπει όνειρα που προέρχονται από τις εντυπώσεις τής ημέρας ή πάλι βλέπει πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με τις εντυπώσεις αυτές.

Η προέλευση και τών δύο δεν είναι το προϊόν τών εντυπώσεων τών υλικών του οφθαλμών, αλλά οφείλεται πλήρως στην Αστρική του όραση.

Στην πρώτη περίπτωση, είναι γεγονός ότι οι πράξεις τής ημέρας είναι σχηματισμοί που υπάρχουν στο Αστρικό ή απλώς εντυπώσεις που καταχωρούνται στον εγκέφαλο και παρουσιάζονται στην μνήμη μας κατά την διάρκεια τού ύπνου ;

Οι ενέργειες που κάνουμε και οι σκέψεις που εκπέμπουμε κατά την διάρκεια τής ημέρας δεν είναι ικανές να αποτυπωθούν στον εγκέφαλο και στην συνήθη μνήμη σε ένα τέτοιο σημείο (λόγω τής έλλειψης παρατηρητικότητας), αλλά αφήνουν κάποιο ίχνος στο Αστρικό επίπεδο. Στον Α' τόμο έχουμε εξετάσει το αστρικό ρευστό και ξέρουμε ότι προέρχεται από το ρευστό που γεμίζει το κενό και είναι ο καθολικός μεσολαβητής.

Στο άτομο επίσης, το Πνεύμα επενεργεί στην ύλη και παράγει τον παράγοντα αυτόν.

Μόλις δε παραχθεί, ενεργεί στην συνέχεια στο νευρικό σύστημα, το οποίο είναι ένα όργανο ειδικά δημιουργημένο είτε για να δίνει εντολές είτε για να εκδηλώσει τον παράγοντα αυτόν. Κάθε δράση τού ατόμου, κάθε μετακίνηση, κάθε εκπομπή σκέψης, το κάθε τι, οποιοδήποτε και αν είναι το επίπεδο προέλευσης του, φυσικό, ηθικό ή διανοητικό - παράγει δονήσεις που έχουν επιπτώσεις στο νευρικό μας σύστημα.

Η δόνηση αιθεροποιεί την ύλη και καταχωρεί όλα όσα έχουν γίνει ή είναι προϊόν σκέψης σε αυτό το διαμεσολαβητικό επίπεδο.

Κατά αυτόν τον τρόπο, όλοι αυτοί οι σχηματισμοί που προκάλεσε ένα πρόσωπο τριγύρω, στην αστρική του ατμόσφαιρα, παραμένουν για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα, για μια ημέρα ή και περισσότερο και είναι πιθανόν να ιδωθούν και να γίνουν αντιληπτοί.

Το άτομο είναι έτσι ικανό να ξαναδεί, κατά την διάρκεια τού ύπνου του, αυτά τα αστρικά Κλισέ που έχει παραγάγει - [ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ - ΚΛΙΣΕ].

<https://www.iolaos-lapisphilosophorum.net/single-post/2018/03/01/%CE%A3%CE%A4%CE%9F%CE%99%CE%A7%CE%95%CE%99%CE%91%CE%9A%CE%91---%CE%A0%CE%9D%CE%95%CE%A5%CE%9C%CE%91%CE%A4%CE%91-%CE%91%CE%9B%CE%91%CE%9B%CE%91-%CE%9A%CE%91%CE%99-%CE%9A%CE%A9%CE%A6%CE%91>

Όπως έχουμε αναλύσει, στο εξαιρετικά χρήσιμο και κατατοπιστικό κεφάλαιο τών Ειδώλων, οι μορφές σκέψης - επιθυμίας (στοιχειακά) είναι ζωντανές ανεξάρτητες οντότητες, η χρονική διάρκεια « ζωής » τών οποίων εξαρτάται από τον βαθμό τής ενεργειακής τους φόρτισης. Ζούμε κυριολεκτικά σε ένα ωκεανό τέτοιων στοιχειακών, που η προέλευση τους οφείλεται στους άλλους ανθρώπους και, είτε είμαστε σε κατάσταση ύπνου είτε ξύπνιοι, εμφανίζονται στο αιθερικό αντίστοιχο τού υλικού εγκέφαλου εισερχόμενες κυρίως μέσω τού αντιστοίχου ενεργειακού (αιθερικού) κέντρου τής παρεγκεφαλίδας αλλά και από το μετωπιαίο κέντρο.

Όσον χρόνο όμως είμαστε σε εγρήγορση, σκεπτόμενοι, διατηρώντας συνεπώς τον εγκέφαλο μας πλήρως απασχολημένο, αυτός δεν είναι δεκτικός στην συνεχή αυτήν εισβολή στοιχειακών από το εξωτερικό περιβάλλον.

Αλλά κατά τον χρόνο που παραμένει αδρανής, όπως στην διάρκεια τού ύπνου, τότε ένα ασυνεχές χαοτικό ρεύμα αρχίζει να διαχέεται δια μέσου του.

Οι περισσότερες από τις σκεπτομορφές διέρχονται “αβοήθητες” και σχεδόν χωρίς να γίνουν αντιληπτές, αλλά κάθε τόσο κάποιες από αυτές ενεργοποιούν κάποιες δονήσεις στις οποίες είμαστε συνηθισμένοι ή ορθότερα συντονισμένοι καθώς υπάρχουν στο υποσυνείδητο μας.

✎ Τότε ο εγκέφαλος τις συλλαμβάνει, τις ενδυναμώνει και τις ιδιοποιείται.

Αυτές οι σκέψεις προκαλούν στην συνέχεια άλλες παρόμοιου είδους (μια λεγεώνα) και έτσι αρχίζει μια αλληλουχία ιδεών, έως ότου τελικά αποσυρθούν μακριά και το μη συνδεδεμένο αυτό άσκοπο ψυχονοητικό ρεύμα αρχίζει να ρέει ξανά διά μέσου τού εγκέφαλου .

Η μεγίστη πλειονότητα τών ανθρώπων, αν παρατηρήσουν προσεκτικά τις σκέψεις τους ανακαλώντας τες στην μνήμη, θα ανακαλύψουν ότι αυτές σε μεγάλο βαθμό σχηματίζονται από ένα περιστασιακό ρεύμα αυτού τού είδους που στην πραγματικότητα δεν είναι διόλου οι δικές τους σκέψεις, αλλά απλώς τμήματα τών απορριμμάτων τών σκέψεων άλλων ανθρώπων.

Ο κοινός άνθρωπος φαίνεται ότι δεν έχει οποιονδήποτε έλεγχο επάνω στον Νού του και μετά δυσκολίας γνωρίζει το τι σκέπτεται κάθε στιγμή ή γιατί το σκέπτεται.

Έτσι αντί να κατευθύνει την σκέψη του σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο, τής επιτρέπει να βρίσκεται σε αταξία (χάος) κατά τις δικές της επιθυμίες ή την αφήνει αδρανοποιημένη έτσι ώστε κάθε περιστασιακός σπόρος (σκέψης) μεταφερόμενος από τον « άνεμο » μέσα του να αναπτύσσεται και να καρποφορεί.

Το αποτέλεσμα είναι ότι, ακόμη και όταν το Εγώ επιθυμήσει πραγματικά, έστω και για μια φορά, να σκεφτεί συνεχώς επάνω σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο (Συγκέντρωση - Διαλογισμός κ.λ.π.) βρίσκει τον εαυτό του πρακτικά ανήμπορο να το πράξει.

Από παντού εισρέουν ανεξέλεγκτα κάθε είδους αδέσποτες σκέψεις και καθώς δεν είναι εξασκημένος να ελέγχει τις σκέψεις του είναι ανίσχυρος να αναχαιτίσει τον χείμαρρο αυτόν.

Ένα τέτοιο άτομο δεν γνωρίζει το τι στην πραγματικότητα είναι η συγκέντρωση, και είναι εξαιτίας αυτής τής έλλειψης συγκέντρωσης η αδυναμία αυτή τού Νού και τής θέλησης που καθιστά τόσο δύσκολα τα πρώτα στάδια τής εσωτερικής βελτίωσης στον μέσο άνθρωπο.

Δεδομένου δε ότι στο παρόν στάδιο τής εξέλιξης τού Κόσμου, πλεονάζουν οι κακές σκέψεις που επιπλέουν τριγύρω του, αυτή η αδυναμία τον αφήνει εκτιθέμενο σε κάθε είδους πειρασμών που με λίγη προσοχή και προσπάθεια θα μπορούσαν να είχαν αποφευχθεί.

Σχετική με την κατάσταση αυτή είναι η γνωστή Ευαγγελική προτροπή :

« Γρηγορείτε και προσεύχεσθε, ίνα μη εισέλθητε εις πειρασμόν » (Μάρκος κεφ.14:38).

Κατά τον ύπνο το αιθερικό αντίστοιχο τμήμα τού εγκεφάλου είναι ακόμη πιο ευάλωτο, στο έλεος αυτών τών ρευμάτων σκεπτομορφών, καθότι το Εγώ ή το Πνεύμα είναι λιγότερο συνδεδεμένο με αυτόν (τον εγκέφαλο).

Συνεπώς, αυτό που κάνει αυτά τα κλισέ να ξαναεμφανιστούν δεν είναι αποτέλεσμα εντυπώσεων που λαμβάνει ο εγκέφαλος, ούτε είναι το Πνεύμα που έχει κρατήσει αυτές τις μνήμες.

Ωστόσο, το Πνεύμα, που απελευθερώνεται από το φυσικό του σώμα και περιπλανάται στο Αστρικό, βλέπει και θυμάται.

Ξαναβλέπει το τι έχει κάνει, βλέπει άλλη μια φορά τα πρόσωπα τών ατόμων με τα οποία έχει μιλήσει όταν ήταν συνδεδεμένο με το σώμα του, θυμάται τις συνομιλίες και με λίγα λόγια, αυτό που βλέπει είναι μια λεπτομερής εικόνα αυτού που έζησε και τα γεγονότα τών οποίων μια φυσική εντύπωση έχει καταχωρηθεί στο αστρικό.

Όσον αφορά τα όνειρα, που δεν έχουν καμία σχέση με τις ενέργειες και εντυπώσεις τής ημέρας, συνήθως οφείλονται σε τρεις διαφορετικές αιτίες.

Στην πρώτη περίπτωση, όταν το πνεύμα απελευθερωμένο από το σώμα ταξιδεύει στο αστρικό, μπορεί να συναντήσει τυχαία τις δονήσεις ενεργειών ή γεγονότων που πραγματοποιήθηκαν σε μάκρυνες περιοχές. Μερικές φορές το Πνεύμα συναντιέται με άλλα πνεύματα (Genii Διάνοιες) και επικοινωνεί με αυτά ανταλλάσσοντας σκέψεις.

Με αυτόν τον τρόπο τού εντυπώνονται και όταν αφυπνίζεται, αν βοηθηθεί, μπορεί να θυμηθεί ορισμένα περίεργα γεγονότα, θυμάται ότι έχει συναντήσει ορισμένα άτομα ή οντότητες ή ότι έχει ακούσει ορισμένες ειδήσεις - [Άγγελοι τού Αστρικού].

Στην δεύτερη περίπτωση το Πνεύμα, που είναι μνημένο, ταξιδεύει στον Αστρικό πλήρως συνειδητό τών όσων βλέπει εκεί και ακούει.

Αναλύει, είναι σε θέση να κρίνει και μπορεί να μεταβεί οπουδήποτε το ευχαριστεί. Διαβιβάζει εθελοντικά (συνειδητά) τις εντυπώσεις του στον υλικό του εγκέφαλο, ώστε να μπορεί να τις θυμάται μετά από την αφύπνιση.

Η τρίτη περίπτωση είναι οι **εφιάλτες**. Έρχονται ως αποτέλεσμα μιας πολύ μεγάλης νευρικής έντασης ή προκαλούνται εκ αιτίας τής κατανάλωσης μεγάλης ποσότητας τροφών ή ποτού.

Δεν παράγονται από οποιαδήποτε εντύπωση τού Πνεύματος αλλά από την επίδραση τού Αστρικού στο νευρικό σύστημα. Στην κατάσταση αυτή, το άτομο βλέπει όντα που προσπαθούν να τον στραγγαλίσουν ή φρικτά ζώα ή οτιδήποτε άλλο απαίσιο μπορεί κανείς να φανταστεί.

Η εξήγηση βρίσκεται στο γεγονός ότι η ακραία νευρική ένταση που προκαλείται από υπερβολική κατανάλωση ποτών ή τροφών παράγει μια επίδραση, το αντίστοιχο τής οποίας μεταφέρεται στο Αστρικό. Το άτομο κάνει ασυνείδητες επικλήσεις που προκαλούν μια συμπύκνωση τού Αστρικού και προσελκύουν συνήθως αρνητικά στοιχειακά και άλλα « ακάθαρτα πνεύματα » αυτού τού επιπέδου, τα οποία προς στιγμήν παίρνουν κατοχή στον ψυχισμό του.

Η είσοδος γίνεται από το ψυχικό κέντρο που αντιστοιχεί στην θέση τής παρεγκεφαλίδας.

Αυτές οι διαταραχές τού νευρικού συστήματος έχουν πολύ τρομερά αποτελέσματα και οι συνέπειες μπορεί να αποβούν μοιραίες για τον άνθρωπο !

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Όπως είπαμε, κατά την αναθεώρηση τού αρχικού Αμερικανικού τυπικού, ο Πάϊκ προσέθεσε τέσσερις περιόδους κατά τις οποίες γίνεται ηθική διδασκαλία που αφορά το Καθήκον.

Ο Κυανούς Τεκτονισμός, κατά την 1^η περίοδο της μύσεως τού 1^{ου} βαθμού - η οποία κατά το τυπικό συμβολίζει την ανθρώπινη ζωή, ορίζοντας το **Καθήκον** στην απόλυτη του έννοια, δεν αναφέρει, ενδεχομένως σκόπιμα, για την έννοια τού καθήκοντος προς τον Εαυτό μας !

Αυτό όμως που εκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι αποτελεί παράλειψη τού τυπικού έχει το αιτιολογικό του. Πράγματι, παρόλες τις καλές μας προθέσεις, αν δεν αφυπνισθούν μέσα μας και άλλες ψυχικές ιδιότητες που να μας καθοδηγούν με τρόπο ασφαλή προς την κατανόηση και εφαρμογή τού καθήκοντος, θα ακούμε την φαινομενικά περίεργη απάντηση που μας δίνει το **Ε.4^{ου}** μετά το πέρας τών 4^{ων} περιόδων κατά την καθιέρωση τού μυσμένου :

*« Αδελφέ μου ... μη λησμονείτε ότι δυσχερεστέρα τής
εκπληρώσεως τού Καθήκοντος είναι η Γνώσις αυτού »*

Το ύψιστο λοιπόν καθήκον προς τον εαυτό μας, κάτι για το οποίο δεν λάβαμε απάντηση στον βαθμό τού μαθητού, αποκαλύπτεται μερικώς στην μύση τού Μυστ* Διδ* και πληρέστερα στον 28^ο βαθμό.

ΟΙ ΑΛΛΗΓΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Ως γνωστόν η Βίβλος, ο Διαβήτης και ο Γνώμων είναι τα τρία Μεγ* Φώτα τού Τεκτονισμού. Σήμερα δεδομένης τής εξαπλώσης τού Τεκτονισμού παγκοσμίως, σε κράτη μη Χριστιανικά χρησιμοποιείται αντί τής Βίβλου το αντίστοιχο ιερό βιβλίο τής εκάστοτε επικρατούσης θρησκείας και θεωρείται γενικώς ότι συμβολίζει την αποκαλυμμένη Βούληση τού Μ*Α*Τ*Σ*.

Όμως ενώ για τον Διαβήτη (Πνεύμα) και τον Γνώμονα (Ύλη) τα πράγματα είναι αρκετά ξεκαθαρισμένα σαν Φώτων, η απόδοση συμβολικής έννοιας στην Βίβλο και η δυνατότητα χρησιμοποίησης και ιερών βιβλίων άλλων θρησκειών ως Φώτων, μάλλον δεν είναι δόκιμος.

Μόνον μέσω τών Βιβλικών αλληγοριών και τών Εβραϊκών ιερών λέξεων είναι εφικτό, υπό προϋποθέσεις βέβαια (όπως μελέτη τής Καμπαλιστικής παράδοσης), να φωτίσουμε τις διεργασίες που απαιτούνται για την Τεκτονική εσωτερική μυητική μας πορεία, δεδομένου ότι :

*« Ο Τεκτονισμός εγεννήθη καί ζεί έν τω μέσω λαών, τών οποίων αι θρησκευτικά πεποιθήσεις είχαν την Ιστορικήν πηγήν των εις τας Βιβλικάς παραδόσεις καί ήντλησεν εκ τών Εβραϊκών βιβλίων τα σύμβολα αυτού, τούς μύθους καί τις παραδόσεις του ... » - [♣ **Ε.18^{ου}**].*

Έχουμε πει, ότι ο άνθρωπος είχε δυνάμεις, ψυχικές δυνάμεις, οι οποίες βαθμηδόν με την

κάθοδο του στην ύλη και την κατάχρηση τους για εγωιστικούς λόγους, άλλες χάθηκαν και άλλες έχουν ατονήσει ή υπολειπόμενες.

Γιά να κατανοήσουμε τις αλληγορίες της Βίβλου πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη μας ότι οι αρχαίοι Σοφοί συντάκτες της, μύστες τού παρελθόντος, έκρυψαν πίσω από τις αλληγορίες αυτές όλο το σχέδιο της εξελικτικής πορείας αλλά και της πτώσεως τού ανθρώπου.

 Ο περίφημος Γιαχβέ, ο τιμωρός Θεός αλλά και ευεργέτης συνάμα, δεν είναι ο Ένας και Μοναδικός Θεός, αλλά είναι ο Θεός τού Φυσικού Σύμπαντος ο οποίος και το κατασκεύασε, δηλαδή τα τέσσερα στοιχεία, οι τέσσερις Αρχαγγελικές τάξεις, που πλην τών άλλων δημιουργούν την παχυλή ύλη και συνάμα όλες τις ψυχικές και νοητικές μας δυνάμεις και ιδιότητες. Αυτός είναι και ο λόγος που στον βαθμό τού μαθητή, ο μυσούμενος υφίσταται τις συμβολικές περιουσίες - καθάρσεις διά τών τεσσάρων αυτών στοιχείων.

Ας σταθούμε όμως, επί τού προκειμένου, στην περίπτωση τού Βιβλικού Ιεροβοάμ.

Ο υιός και διάδοχος τού Σολομώντος Ροβοάμ, είχε στείλει τον Αδωνιράμ να μαζέψει βαρύντατους φόρους : « και απέστειλεν ό βασιλεύς τόν Αδωνιράμ τόν επί τοῦ φόρου και έλιθοβόλησαν αυτόν έν λίθοις και απέθανε » (Βασιλειών Γ', κεφ. 11: 14 και κεφ. 12 : 18).

Υπάρχει ο Ροβοάμ, σαν εγώ - προσωπικότητα και υπάρχει και ο Αδωνιράμ που συμβολίζει ένα βαθμό συνείδησης τού κατώτερου ή φυσικού Εγώ, Νεφές, για αυτό κάθεται στην Δύση. Αδωνιράμ, (Εβρ. : **אדונירם**), σημαίνει « Κύριος τών υψών » (Α' Βασ. κεφ. 4 : 6).

Έχουμε προσδιορίσει στον Α' τόμο στο κεφάλαιο 13.1. το τι σημαίνει η αρχή τού Νεφές.

Ο Αδωνιράμ, ο οποίος εκπροσωπεί το Νεφές , προσπαθεί να προσποριστεί πιά πολλούς φόρους (δηλαδή υλικά αγαθά - μια μορφή μετάλλων τού Τεκτονισμού), αλλά υφίσταται τον θάνατο με τον λιθοβολισμό.

Η πέτρα και ο λίθος, συμβολίζουν την υποκειμενική αλήθεια η οποία , όπως θα δούμε παρακάτω, θανατώνει το Πνεύμα, την Συνείδηση.

Ο λαός τού Ισραήλ επαναστατεί και επιλέγει τον Ιεροβοάμ ως βασιλιά τών δέκα φυλών, ενώ ο υιός τού Σολομώντος Ροβοάμ παραμένει βασιλιάς τών δύο άλλων φυλών που απομένουν.

Είμαστε τώρα σε θέση να περιγράψουμε με πιά μεγάλη ακρίβεια το λευκό εξ ελεφαντοστού Κλειδί τού Μυστικού Διδασκάλου, μακροκοσμικά, όπως αποτυπώνεται στο σχήμα Σ_{32-40ς}.

Το λευκό συμβολίζει καταρχήν την ενδιάμεση φάση τής Σελήνης, το albedo στην Αλχημεία.

Ας θυμηθούμε όμως τα περί Ιανού με τις « εισόδους και εξόδους » - [ΙΑΝΟΣ].

Το κλειδί περιλαμβάνει την περιοχή **Τφς** των σφαιρών ⑥-⑦-⑧-⑨-⑩ του δένδρου τής ζωής.

Η λαβή αποτελείται από τα κέντρα ⑥ - ⑦ - ⑧ - ⑨, ο κορμός από την δίοδο 32 μεταξύ των σφαιρών ⑨ - ⑩ και για κεφαλή έχουμε την σφαίρα ⑩.

Το ανώτερο ήμισυ τής λαβής ανήκει στο **Ρουάχ** ενώ το κατώτερο ήμισυ στο **Νεφές**.

Η Ρομφαία, κατερχόμενη στην περιοχή τής λαβής, με ένα ζιγκ-ζακ (κεραυνός ⚡ - λάμψη τής αστραπής), μέσω των σφαιρών ⑥-⑦-⑧-⑨ σχηματίζει ένα **Z**.

Με την κεφαλή ανοίγουμε τα μυστικά τού υλικού βασιλείου (σώμα Γκούφ) που εξαρτώνται φυσικά από τον χειρισμό τής λαβής, δηλαδή εν μέρει από το Πνεύμα - Εγώ (Χιράμ) και εν μέρει από το κατώτερο Εγώ τού ψυχονητικού κόσμου (Γιετζιρά).

Αυτό γίνεται διά μέσου τού κατωτέρου τμήματος τού κορμού τού κλειδιού (δίοδος 32), δηλαδή τού ενδιάμεσου κόσμου τής μορφοποίησης (Μέσον Δώμα), ο οποίος διαπερνά την σχισμή τής κλειδαριάς (θύρα τού δρυφάκτου).

Οι δίοδοι με αριθμούς 25 και 27 σχηματίζουν ένα σταυρό ☩ .

Διαπιστώνουμε, ότι η περιοχή των 5 σφαιρών **Τφς** έχει το σχήμα ενός τάφου - σχήμα Σ_{58-40ς}.

Είναι η σταύρωση ☩ και ο χώρος θανάτου τού Αδωνιράμ, τον οποίο συμβολικά φονεύουν Τα πάθη γιατί, όπως είπαμε, αυτός συμβολίζει την Συνείδηση τού κατώτερου Εγώ ή Νεφές και είναι ο πρώτος Μυστικός Διδάσκαλος που αντικατέστησε μερικώς τον Χιράμ Αμπίφ.

Ο ΘΩΘ ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΚΕΙΟ

Η ΚΛΕΙΣ ΤΟΥ ΜΥΣΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

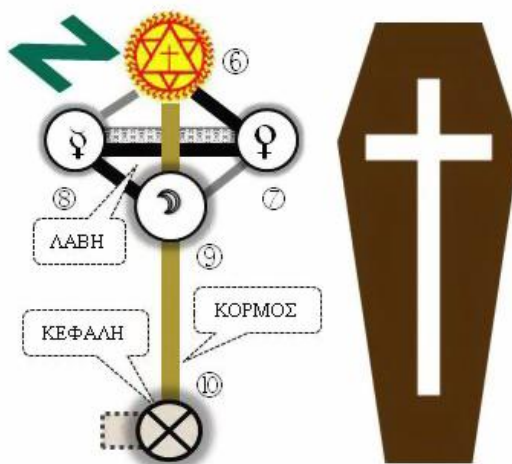
(ΑΔΩΝΙΡΑΜ)

Σ 56- 40ς

Σ 57- 40ς

Σ 58- 40ς

Στην περίπτωση όμως τού Ιεροβοάμ παρατηρούμε την άνοδό του με την αύξηση τής συνείδησης και απόκτηση δυνάμεων, καθότι ο Γιαχβέ τον έκανε βασιλιά τών 10 φυλών τού Ισραήλ. Αλλά ο Ιεροβοάμ δεν αξιοποιεί τις δυνάμεις του περαιτέρω, χρησιμοποιώντας τα αιθερικά ρεύματα που συμβολίζονται στο Κηρύκειο ή στις στήλες B* και J* - [σχήμα Σ 56- 4ος]. Έτσι, να γίνει Κύριος και τών δύο άλλων φυλών ή να συμπληρώσει την κίνηση στα 12 ζώδια και συμβολικά να πραγματοποιήσει ένα πλήρη κύκλο, να κερδίσει την τελειότητα και την αθανασία γινόμενος και αυτός μικρός Θεός όπως ο Χιράμ.

Δυστυχώς, χρησιμοποιεί και αυτός τις δυνάμεις του για υλική κυριαρχία.

Τα δύο ρεύματα (κοιλάδες), όπως και οι δύο στήλες έχουν χρώμα λευκό και μαύρο.

Η κατάχρηση (μαύρη στήλη) θα μας οδηγήσει ξανά σε πτώση.

Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίον έχουμε μια εξελικτική μνητική πορεία μέχρι τον 33° βαθμό στον οποίο θεωρητικά επέρχεται η τελείωση και ο μνημένος δεν χρειάζεται πλέον το συμβολικό περίζωμα τής εργασίας.

Ήδη από τον εναρκτήριο 4° βαθμό ο υποψήφιος πού ως Διδάσκαλος εργαζόταν στο επίπεδο τών αποτελεσμάτων πρέπει να αρχίσει, να εισχωρεί στο επίπεδο τών **αιτίων** και έτσι γνωρίζοντας τα αίτια, η αποτελεσματικότητα τής δράσης του στο φανερό πεδίο είναι μεγαλύτερη. Πρέπει λοιπόν να διαπεράσει το πέπλο τής Ίσιδος, να ανοίξει διάπλατα την πόρτα τών Μυστηρίων και τής απόκρυφης γνώσεως και να γνωρίσει τα μυστικά τής Φύσεως και από Διδάσκαλος να γίνει Μυστικός Διδάσκαλος.

Πρέπει με το κλειδί από ελεφαντοστό πού τού αποκαλύπτεται να ανοίξει το Δρύφακτο τού Υποσυνειδήτου του, το οποίο στέκεται εμπόδιο στην εξέλιξη του, διότι έχει πλέον διέλθει από τον Γνώμονα στον Διαβήτη, ο οποίος είναι σύμβολο τού Πνεύματος καί κατ' επέκταση τού Αοράτου Κόσμου.

Συνεπώς χρησιμοποιεί τον Γνώμονα στο πεδίο τού αοράτου κόσμου σαν μέσον με το οποίο ελέγχει την πλάνη τού ενδιαμέσου αυτού επιπέδου (ή Μέσου Δώματος) μεταξύ τού Πνευματικού και υλικού κόσμου, αλλά μορφοποιεί τα **είδωλα** τών συλλήψεων του **ατελώς** επηρεασμένος ακόμη από τις τυφλές **επιθυμίες**, όπως υποδηλώνει η μαύρη ημιδιαφανής ταινία και ο συμβολισμός τού **αργύρου**, προέλευσης σεληνιακής.

Όταν όμως έλθει η ώρα, προς το τέλος τής μνήσεως, ο Τρις Ισχυρός Διδάσκαλος τού λέει :

« αφαιρώ το παρεμποδίζον την όρασιν κάλυμμα, το υποχρεούν υμάς να
ευρίσκεστε μέχρι τούδε εις το ημίφως και απομακρύνω τον γνώμονα »

Τον τάφο τού Χιράμ περιοδικά επισκεπτόταν ο **Ιεροβοάμ** και οι έξη Διδάσκαλοι, πού ανα-
παριστούν τις επτά αυτές πύλες - κέντρα και φρόντιζαν τα εργαλεία, δηλαδή τον Γνώμονα
και τον Διαβήτη ή Εξάκτινο αστέρα, ο οποίος συμβολίζει την Παγκόσμιο Ουσία - Ενέργεια.
Είναι χαρακτηριστικά τα σύμβολα στο άνω μέρος τού παλαιού τάπητα στα σχήματα Σ_{33,54-4ος}
όπου παρατηρούμε μια μορφή τής Παγκοσμίου Κλειδας που ήδη αναλύσαμε στον Α' τόμο.
Την θέση τού τετράγωνου, δηλαδή τού υλικού επίπεδου, συμβολίζει το τετράγωνο \square με το
φέρετρο τού Διδασκάλου Χιράμ (ο τάφος τού Πνεύματος), ενώ οι 9 αριθμοί τού πίνακα
συμβολίζονται από τις τρεις τριάδες τών τριών κηρίων $3 \times \text{ήθθθ}$ γύρω του - σχήμα Σ_{33-4ος}.
Για την σύνδεση τού Συνειδητού (ο Ήλιος) με το Υποσυνείδητο (η Σελήνη) μεσολαβεί
ο παράγων τής Παγκοσμίου Κλειδός και τής ισορροπίας, όπου η κατακόρυφη θέση τής διά-
στικτης \triangle γραμμής που συμβολίζει την δυαδικότητα και την ισορροπία έχει αντικατασταθεί
με την Κλειδα \leftrightarrow τού Μυστικού Διδασκάλου - σχήμα Σ_{57-4ος}.

Είναι χαρακτηριστικό ένα απόσπασμα από την σε 28^ο βαθμό μύηση το οποίο αναφέρει :

« Η κατανόηση τού μεταφυσικού είναι η Γνώση τής Ισορροπίας » - Ζοχάρ - βιβλίο Ι.

Η έννοια τής Δικαιοσύνης είναι παράγωγο και αποτέλεσμα τού νόμου τής Ισορροπίας.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΤΟΛΗ

ΤΑ ΕΙΔΩΛΑ

« Ού ποιήσεις σεαυτώ είδωλον, ουδέ παντός ομοίωμα όσα εν τω ουρανώ άνω και όσα εν τη
γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υπό κάτω τής γης, ού προσκυνήσεις αυτοίς ουδέ μη λατρεύσεις
αυτοίς » (\mathcal{O}   Δευτερονόμιον κεφ. 5 : 8 και Έξοδος κεφ. 20 : 3).

 Ας δούμε όμως τούς σχετικούς συμβολισμούς που περιέχονται στην Παλαιά Διαθήκη.
Ο **Ιεροβοάμ** κατασκεύασε δύο χρυσούς μόσχους, δηλαδή είδωλα, τούς οποίους και καθιέ-
ρωσε σαν στοιχείο λατρείας τού λαού. Ο χρυσός, ως γνωστόν, συμβολίζει το ΠΝΕΥΜΑ.
Ο μόσχος ή ο ταύρος συμβολίζει την Γη και την επιθυμία για απόκτηση υλικών αγαθών.
Άρα υποδούλωσε το Πνεύμα του, την σκέψη στην επιθυμία για την απόκτηση και απολαβή
υλικών αγαθών και υλικής κυριαρχίας.

Ο ένας εκ τών ταύρων συμβολίζει τα είδωλα στα οποία προέχει η επιθυμία και ο έτερος εξ αυτών εκείνα στα οποία προέχει η ανάγκη.

Και έκανε εορτή τον 8^ο μήνα την 15^η μέρα για να προσφέρει θυσία στους χρυσούς μόσχους. Ο όγδοος μήνας είναι σύμβολο τού απείρου αλλά και τού Κηρυκειού (η 8^η σεφίρα Χοντ) , ενώ γιά την δέκατη πέμπτη ημέρα έχουμε : $15 = 1 + 5 = 6$.

Πρόκειται για το κέντρο © τού Δένδρου τής Ζωής που ονομάζεται Τιφαρέτ (Κάλλος) και αντιστοιχεί στην περιοχή τής καρδιάς :

« Μακάριοι οι καθαροί τή καρδιά ότι αυτοί τον Θεόν όψονται ».

Το σύμβολο τού κέντρου © είναι δύο αντεστραμμένα $\Delta \nabla$ συμπεπλεγμένα τρίγωνα, δηλαδή πρόκειται για την σφραγίδα τού Σολομώντα $\star (3 + 3 = 6)$ - [\blacklozenge και 28^{05} βαθμός].

Όπως είπαμε η Βίβλος έχει ένα εξωτερικό νόημα, κυρίως Ιστορικό, αλλά έχει την μυστική Διδασκαλία, την Καμπαλά, στην οποία είναι κρυμμένη όλη η μυητική γνώση τών Ιουδαϊκών Μυστηρίων, τα οποία αποτελούν συνέχεια τών αρχαίων Αιγυπτιακών από όπου τα πήρε ο Μωυσής και τα οποία έχουν το ίδιο περιεχόμενο με τα αρχαία Ελληνικά μυστήρια τής Ελευσίνας, τού Ορφέα, τών Δελφών κ.λ.π.

Π.χ. ο Χιράμ και ο Διόνυσος ο Ζαργεύς αναπαριστούν ένα και το αυτό πρόσωπο.

 Δυστυχώς, χωρίς επαρκή γνώση τής Μυητικής αυτής επιστήμης είναι σχεδόν αδύνατος ο αποσυμβολισμός και η γνώση τού βαθύτερου εσωτερικού νοήματος τών διαφόρων βαθμών.

Για παράδειγμα, γνωρίζουμε ήδη ότι, στην βαθύτερη γλώσσα τών παραβολών τών Ευαγγελίων, οι χωλοί, οι παραλυτικοί κ.λ.π. εκπροσωπούν ελλατωματικές ψυχολογικές καταστάσεις.

Όταν λοιπόν ο Ιεροβοάμ πήγε να θυσιάσει, σχίσθηκε το θυσιαστήριο και όταν επιχείρησε να συνεχίσει, ενάντια στην φωνή τής Συνειδήσεως του, την οποία παριστάνει **ο άνθρωπος** που κατά διαταγήν τού Γιαχβέ πήγε να τον προειδοποιήσει να μην θυσιάσει στα είδωλα, ξεράθηκε το χέρι του και εν συνεχεία πέθανε ο υιός του Αβιά (Βασ. Γ', κεφ. 13: 4). Κάτι αντίστοιχο θα συναντήσουμε στην μύηση τού 23^{ου} βαθμού - Αρχηγός τής Σκηνής.

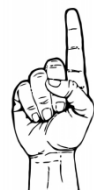
Το χέρι είναι σύμβολο τής ζωτικής ενέργειας και τής γονιμότητας.

Το ανυψωμένο χέρι είναι σύνηθες στις θεότητες τής Βαβυλώνας, τής Ασσυρίας, τής Φοινίκης και τής Αιγύπτου, ιδίως στους θεούς τής γονιμότητας και τής ζωής - [σχήμα **Σ** 59. 405].

Το ξεραμένο χέρι λοιπόν συμβολίζει την απώλεια τών ζωτικών δυνάμεων, διότι τα αρνητικά **είδωλα** τής επιθυμίας απορροφούν πολύ μεγάλο μέρος από την ενέργεια τού οργανισμού.

Κατά συνέπειαν, απώλεσε τις ζωτικές του δυνάμεις.

Μετά την μετάνοια του, επανέρχεται η ζωτική δύναμη και προσφέρει κέρασμα στον άνθρωπο τού Θεού, δηλαδή στην φωνή τής Συνείδησης του.

Αλλά **ο άνθρωπος** τού Θεού, δηλαδή η Συνείδηση του, αρνείται και τού λέγει : **Σ 59- 4ος**

Δεν θα φάγης άρτον ούτε θα πίνης ύδωρ, ούτε θα επανέλθης διά τής οδοῦ διά τής οποίας ήλθες.

Ο άρτος και το ύδωρ, είναι σύμβολα τού υλικού σώματος και τής ενέργειας που το ζωοποιεί, τα οποία θα μελετήσουμε ειδικότερα κατά την ανάλυση τού 18^{ου} βαθμού.

Η οδός δεν είναι τίποτε άλλο από την μεσαία στήλη - σχήμα **Σ 19- 4ος** - που βαδίζει ο μυσούμενος για να φθάσει από την θέση τής βάσεως - μεταξύ τών δύο στήλων B* και J* - κέντρο **Ⓣ**, στην Ανατολή - κέντρο **Ⓛ**, αφού διατρέξει τούς βαθμούς συνειδητότητας από τον 1^ο έως τον 33^ο, όσοι είναι και οι βαθμοί τού Συμβολικού και Φιλοσοφικού Τεκτονισμού.

Ίσως για τον λόγο αυτόν προστεθήκαν 8 νέοι βαθμοί και έτσι αυξήθηκαν από 25 σε 33, ενώ ως ουσιαστικοί βαθμοί θεωρούνται σε κάποιες Δικαιοδοσίες οι 4^{ος}, 9^{ος}, 13^{ος} -14^{ος}, 18^{ος}, 28^{ος}, 30^{ος}, 32^{ος}, στους οποίους κατά κανόνα αλλά και λόγω έλλειψης χρόνου τελούνται μνήσεις.

Εξ άλλου, η σπονδυλική στήλη τού ανθρώπου αποτελείται από 7+12+5+9 = 33 σπονδύλους.

Το Ιερόν Πυρ με κάθε αύξηση τού βαθμού Συνειδήσεως, συνυφασμένη με τον κάθε βαθμό, συμβολικά ανεβαίνει σπόνδυλο με σπόνδυλο, από όπου και οι 33 βαθμοί τού A*A*Σ*Τ* , αλλά και η ηλικία τών φωτισμένων Ιπποτών τού Ρόδου **⚡** - [**⚡** σχήμα **Σ 61- 4ος**].

Στην σύντομη αναφορά μας στον ναό τού Σολομώντος περιγράψαμε τα ιερά αντικείμενα και τα σκεύη του. Αυτά είναι κυρίως : η Κιβωτός τής Διαθήκης με τις δυο πλάκες τού Μωυσή, η Επτάφωτη λυχνία, η Τράπεζα τής προθέσεως, ο χάλκινος όφισ και ο χρυσός βωμός που χρησιμοποιούνταν για το κάψιμο θυμιάματος και άλλων αρωματικών ουσιών.

Υπάρχει ένα πανάρχαιο έθιμο να καΐνε λιβάνι ή άλλες μυρωδικές ουσίες μέσα στους ναούς και στις εκκλησίες - σχήμα **Σ 60- 4ος** - [**⚡** 23^{ος} βαθμός].

Ο καπνός πού ανεβαίνει με ελικοειδή κίνηση συμβολίζει την άνοδο τού Ιερού Πυρός διά μέσου τών κέντρων. Το θυμιατό συμβολίζει το κέντρο **Ⓣ**,

Σ 60- 4ος

το κάρβουνο το ιερό πυρ και ο καπνός την πύρινη οφιοειδή ενέργεια που ανέρχεται.

Ο συμβολισμός δείχνει ότι πρέπει να ρίξουμε κάποια υλικά στην πυροστιά (θυμίαμα) και στην συνέχεια να την τροφοδοτήσουμε για να αρχίσει να ανέρχεται η ενέργεια προς τα άνω. Ο Χριστιανισμός διατήρησε θεσμούς που του διαβιβάστηκαν από ένα πολύ μακρινό παρελθόν, ακόμη και αν το νόημα τους τελικά χάθηκε.

Αν ρίξουμε ένα βλέμμα σε άλλες πνευματικές παραδόσεις, θα βρούμε αυτήν την επιστήμη της Δημιουργικής Ενέργειας (τού ιερού πυρός) με κάποια άλλη μορφή.

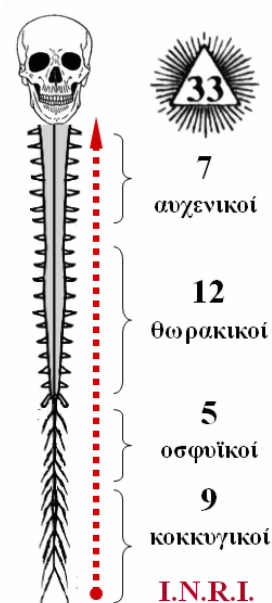
Για παράδειγμα, στην Ελληνική παράδοση η Ενέργεια αυτή εμφανίζεται με την μορφή τού Κηρυκείου τού Ερμή στο οποίο δύο φίδια συμπλέκονται γύρω από μια κεντρική ράβδο και είναι το κόσμημα τού Ελεονόμου στον 4^ο βαθμό και βασικό σύμβολο τού 28^{ου} βαθμού.

Στην Καμπαλιστική παράδοση βρίσκουμε την ίδια αυτήν επιστήμη.

Στο Καμπαλιστικό Δένδρο τών Σεφιρόθ έχουμε δύο στύλους, τής επιείκειας (θετικός) και τής αυστηρότητας (αντιθετικός), τοποθετημένους εκατέρωθεν τού κεντρικού Στύλου τής Ισορροπίας.

Τα δύο αιθερικά ενεργειακά ρεύματα εκκινούν από την σεφίρα Μαλκούτ, η οποία συμβολικά παριστάνει τα όργανα αναπαραγωγής.

Διέρχονται από τις σφαίρες Νετσά και Χόντ, από τις σφαίρες Γκεμπούρα και Χέσεντ και διασταυρώνονται στην σφαίρα Νταάτ και από εκεί καταλήγουν τελικά στις σφαίρες Χοκμά και Μπινά τού Δένδρου τής Ζωής ή Κηρυκείου - [σχήμα Σ_{33-4ος} και στον 18^ο βαθμό].

Σ_{61-4ος}

Στον 18^ο βαθμό μετά την λήψη τού άρτου και τού οίνου, κατά το καθιερωμένο δείπνο στο πέρας τών εργασιών, το υπόλοιπο ρίχνεται στον τρίποδα με τους αναμμένους άνθρακες, επί τών οποίων καίονται αρώματα, δηλαδή επανέρχονται στο πυρ εκ τού οποίου προήλθαν.

Στον 33^ο βαθμό θεωρείται ότι επέρχεται η τελειοποίηση και αναπτύσσονται οι νέες δυνάμεις. Αυτή είναι η οδός και δεν επιτρέπεται οπισθοδρόμηση γιατί αυτό σημαίνει κάθοδο τού Ιερού Πυρός και απώλεια τού βαθμού Συνείδησης που έχει αποκτηθεί (απώλεια τού Λόγου). Παρόλα αυτά ο Ιεροβοάμ δεν συμμορφώνεται με την εντολή και ο υιός Αβιά αρρωσταίνει. Εδώ ο συμβολισμός τού Υιού είναι Ερμητικός.

Ο Υιός είναι ο Ερμής, το Τέκνο, η Φιλοσοφική Λίθος, το Ρόδο στον Σταυρό, ο Χιράμ, η αφυπνισμένη και αποκρυσταλλωμένη Συνείδηση.

Ο προφήτης μηνύει στον Ιεροβοάμ ότι λόγω τών καταχρήσεων του, το παιδί του, ο Αβιά θα πεθάνει και βλέπουμε ότι, αν αυτά τα δεχόμεσταν κυριολεκτικά, δεν υπάρχει λογική εξήγηση γιατί πρέπει να πεθάνει το παιδί αντί να τιμωρηθεί ο ίδιος ο γονέας για τα σφάλματα του.

✎ Η κυριολεκτική λοιπόν ερμηνεία συντηρεί στην Βίβλο την αντίληψη ενός τιμωρού Θεού. Ο Ιεροβοάμ, για να πληροφορηθεί για την τύχη τού παιδιού του, στέλνει στον προφήτη Αχιά την σύζυγο του, η οποία πηγαίνει μεταμφιεσμένη ώστε να μην την γνωρίσει ο προφήτης.

Η σύζυγος είναι η θήλεια αρχή που συμβολίζει πάντα τον ψυχισμό και τις ψυχικές ιδιότητες. Η κεκαλυμμένη πρόθεση και η υποκριτική ψυχική συμπεριφορά δεν ξεγελούν τον προφήτη (το ΕΓΩ - τον εσώτερο εαυτό) ο οποίος αναγνωρίζει την σύζυγο παρά την μεταμφίεσή της, δηλαδή την ελαττωματική ψυχική κατάσταση τού Ιεροβοάμ.

Με την επιστροφή τής συζύγου, το παιδί, ο Χιράμ, ο Διόνυσος, ο βαθμός τής αφυπνισμένη Συνείδησης χάνεται, (αδρανεί - πεθαίνει).

Αυτή είναι με λίγα λόγια η άνοδος και η πτώση αυτού που καταχράται τις Θείες ιδιότητες. Αλλοίμονο σε αυτόν που αναλαμβάνει καθήκοντα τα οποία όμως δεν εκτελεί, κατά το **5:4^{ov}**. Κάτι αντίστοιχο συναντάμε στην Καινή Διαθήκη (Ματθαίος κεφ. 22, 2 : 14).

Ο άνθρωπος που δεν έχει ένδυμα γάμου, σύμφωνα με την παραβολή, φθάνει στην Βασιλεία τών ουρανών. Ναι πηγαίνει επάνω, ενώ δεν θα έπρεπε. Με τι μέσα ;

Με έξυπνη προσποίηση όπως ακριβώς επιχείρησε και ο Ιεροβοάμ στέλνοντας την σύζυγο του μεταμφιεσμένη στον προφήτη Αχιά.

« Η βασιλεία τών ουρανών ομοιώθηκε μ' έναν άνθρωπο βασιλιά, ο οποίος έκανε γάμους στο υιό του. Και απέστειλε τους δούλους του να καλέσουν τους καλεσμένους στους γάμους, αλλά δεν ήθελαν να έρθουν. Πάλι απέστειλε άλλους δούλους λέγοντας : Πείτε στους καλεσμένους : Ιδού, έχω ετοιμάσει το γεύμα μου, οι ταύροι μου και τα θρεφτάρια είναι σφαγμένα και είναι όλα έτοιμα. ελάτε στους γάμους. Εκείνοι αμέλησαν και έφυγαν, ο ένας στον δικό του αγρό, ο άλλος στο εμπόριό του. Και οι υπόλοιποι, αφού συνέλαβαν τους δούλους του, τους κακομεταχειρίστηκαν και τους σκότωσαν. Τότε ο βασιλιάς οργίστηκε και, αφού έστειλε τα στρατεύματά του, εξολόθρεψε τους φονιάδες εκείνους και την πόλη τους έκαψε. Τότε λέει στους δούλους του : Ο γάμος βέβαια είναι έτοιμος, αλλά οι καλεσμένοι δεν ήταν άξιοι. Πηγαίνετε, λοιπόν, στις διακλαδώσεις τών οδών και όσους βρείτε καλέστε τους στους γάμους. Και αφού εξήλθαν οι δούλοι εκείνοι στους δρόμους, σύναξαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς.

Και γέμισε ο γάμος από εκείνους που κάθονταν, για να φάνε. Όταν εισήλθε όμως ο βασιλιάς, για να δει εκείνους που κάθονταν, για να φάνε, είδε εκεί έναν άνθρωπο που δεν ήταν ντυμένος με ένδυμα γάμου, και του λέει : “ Σύντροφε, πώς εισήλθες εδώ μην έχοντας ένδυμα γάμου”;

Εκείνος αποστομώθηκε. Τότε ο βασιλιάς είπε στους διακόνους :

Δέστε του πόδια και χέρια και πετάξτε τον έξω στο σκότος το εξώτερο – εκεί θα είναι το κλάμα και το τρίξιμο τών δοντιών. Γιατί πολλοί είναι κλητοί, αλλά λίγοι εκλεκτοί ».

Σημειώνουμε τον όρο σύντροφος { εταίρος στο πρωτότυπο κείμενο (αχρείος) }.

Ποιοί όμως ήσαν οι καλεσμένοι ;

Εδώ θα προσέξουμε ότι τούς καλεσμένους τούς μάζεψαν από « τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν ».

Αλλά και το δρύφακτο αποτελεί επίσης μέσα μας μια διέξοδο προς τον Πνευματικό κόσμο !

Ένας από αυτούς δεν φοράει ένδυμα γάμου - [ΑΛΧΗΜΕΙΑ].

Ένας άνθρωπος φθάνει σε ένα ορισμένο βαθμό (επίπεδο) Συνείδησης.

Μέχρις ενός σημείου κατανοεί. Άραγε θα ακολουθήσει αυτό που κατανοεί ;

Γιατί για να φθάσει σε μια « διέξοδο » θα πρέπει να πήρε κάποια Διδασκαλία, όπως ο Ιεροβοάμ ο οποίος ήταν επιστάτης τών έργων : « εἶδε Σαλωμὼν τὸ παιδάριον ὅτι ἀνὴρ ἔργων ἐστὶ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ἄρσεις οἴκου Ἰωσήφ » (Βασ. Γ', κεφ.11: 28).

Θα πρέπει επίσης να έχει κατηχήσει και συγκινήσει χιλιάδες άτομα με την ρητορική του.

Αλλά πίστευε μέσα του αυτά που δίδασκε εξωτερικά ;

Αυτός ο άνθρωπος, ο χωρίς ένδυμα γάμου, δεν έχει σκοπό να κάνει πράξη εκείνα που λέει.

Ασφαλώς δίνει την εντύπωση ότι είναι καλός, αγαθός, ελεήμων και ταλαιπωρημένος (η φυγή τού Ιεροβοάμ στην Αίγυπτο).

Χρησιμοποιεί τις κατάλληλες λέξεις. Ξεγελάει τούς πάντες. Μπορεί να μιμηθεί την αρετή.

Όλα όμως είναι εξωτερική επίδειξη και όταν όμως έρθει σε επαφή με το δυνατό φως εκείνων που είναι πιά συνειδητοί από αυτόν, τότε παύει να εξαπατά και φαίνεται η εσωτερική έλλειψη πίστης που τον διακρίνει. Μέσα του (εσωτερικά) είναι γυμνός.

Το ένδυμα τού γάμου σημαίνει επιθυμία για ένωση και Γάμος σημαίνει ένωση με αυτό που βρίσκεται πέραν από τον εαυτό του αλλά όχι ο εαυτός του.

Και μπορεί να έρθει από τον εσωτερικό άνθρωπο μέσα του, το Εγώ, την Ψυχή.

Αλλά, ο χωρίς ένδυμα άνθρωπος είναι όλο επίδειξη και φήμη.

Δεν αγαπά άλλον από τον εαυτό του και δεν έχει εσωτερική πλευρά, αλλά υποδύεται καλά.

Είναι ένας ηθοποιός, ένας υποκριτής.

Εξωτερικά δίνει σε όλους την εντύπωση πως πιστεύει σε αυτά που λέει, εσωτερικά όμως δεν πιστεύει τίποτα. Γιά αυτό εσωτερικά δεν έχει ένδυμα γάμου.

Δεν θέλει να ενώσει το Είναι του με εκείνα τα οποία διδάσκει.

Όταν βέβαια πλησιάσει εκείνους που η εσωτερική τους όραση μπορεί να διαπεράσει την εξωτερική του προσποίηση (όπως συνέβη με τον προφήτη Αχιά), τότε γίνεται φανερό ότι δεν έχει ένδυμα γάμου, δεν θέλει να ενωθεί με αυτά που διδάσκει.

Ακόμα και αν αυτό που διδάσκει είναι η αλήθεια, στην πράξη δεν θα ενωθεί μαζί της.

Και τότε θα επέλθει αλληγορικά ο θάνατος, δηλαδή ο Χιράμ ή ο βαθμός τής ανώτερης Πνευματικής Συνείδησης θα θανατωθεί γιά μιά ακόμη φορά μέσα του :

« τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις καὶ ἐβδελυγμένοις καὶ φονεῦσι καὶ πόρνοις καὶ φαρμακοῖς καὶ εἰδωολάτραις καὶ πᾶσι τοῖς ψευδέσι τὸ μέρος αὐτῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῇ καιομένῃ ἐν πυρὶ καὶ θείῳ, ὃ ἐστὶν ὁ θάνατος ὁ δεύτερος » (Αποκάλυψη τού Ιωάννη, κεφ. 21: 8).

Κάτι αντίστοιχο συναντάμε στον Τεκτονισμό, ο οποίος είναι ένα μεγάλο σχολείο, όπου ενίοτε άτομα που διδάσκουν την Αγάπη, την Αδελφοσύνη και την Ανοχή, όταν έρθει η ώρα να το αποδείξουν εμπράκτως, διαπιστώνουμε ότι τηρούν μιά τελείως διαφορετική στάση.

Διαβάζουμε στο προοίμιο τού Γενικού Κανονισμού και τών Μεγάλων Συνταγμάτων τού Υπάτου Συμβουλίου τού 33^{ου} τής Ελλάδος τού Α*Α*Σ*Τ* :

« Ο Τεκτ ηδυνήθη σε κάθε ιστορική εποχή να υιοθέτηση πάσαν αποκαλυπτόμενην μερικὴν ἀλήθειαν και να διατηρήση το αληθές πνεύμα αυτής χωρίς τα σφαλερά της στοιχεία, πρόθυμος εν τούτοις να εγκαταλήψη και αυτήν, όπως υιοθετήση άλλας τελειότερας αλήθειας... »*

Τέτοιες προσεγγίσεις περιέχει η Καμπαλά, σε ένα ειδικό τμήμα πρακτικών εφαρμογών της.

Ο αριθμός 9 πού κυριαρχεί στο βαθμό τού Μυστικού Διδασκάλου αντιστοιχεί στο κέντρο ⑨ τού δένδρου με το όνομα Γιεσόντ (= θεμέλιο) καί σε αυτό αντιστοιχεί η Σελήνη πού είναι το πλησιέστερο ουράνιο σώμα προς το υλικό επίπεδο, την Γη. Κατά σειρά αποστάσεων από την Γη έχουμε τον Ερμή, την Αφροδίτη, τον Ήλιο, τον Άρη, τον Δία καί τέλος τον Κρόνο.

Τα πέπλα - παραπετάσματα γιά τα οποία μιλήσαμε υπάρχουν μεταξύ όλων τών επιπέδων.

Το πρώτο συνειδησιακό πέπλο βρίσκεται στην 32^η ατραπό κατά την συνειδησιακή άνοδο από το κέντρο ⑩ προς το κέντρο ⑨ και αφορά τις περιοδείες τής μνήσεως τού μαθητού.

Το δεύτερο πέπλο χωρίζει την Φυσική ή σε εγρήγορση Συνείδηση από την συνείδηση τού ψυχικού κόσμου ή κόσμου τής μορφοποίησεως (Γιετζιρά) πού βρίσκεται στο κέντρο ⑨.

Στην μύηση τού εταίρου, η κατάσταση αυτή συνειδήσεως έχει ως σύμβολο τον Φωτοβόλο Αστέρα ☆ - σύμβολο τού κέντρου ⑨ - « *το αίτιο τοςούτων θαυμασίων κόσμων* », σύμφωνα με το τυπικό τού Εταίρου - [♁ 16^{ος} βαθμός - Σετάρ Μποζναϊ = Λαμπρό Άστρο].

Το τρίτο πέπλο, μαύρο παραπέτασμα κατά την μύηση τού διδασκάλου πού χωρίζει το Χικάλ από το Δεβίρ, βρίσκεται μεταξύ τών σφαιρών ⑦ και ⑧.

Χωρίζει την ανθρώπινη συνειδητότητα (συνειδησιακή δυνατότητα), δηλαδή την φυσική σε εγρήγορση, την θυμική ή συναισθηματική και την νοητική συνειδητότητα από την ανώτερη Πνευματική Συνείδηση πού συμβολίζει ο Διδάσκαλος Χιράμ και το κέντρο ⑥ τού Ηλίου.

Στο βαθμό αυτό το πέπλο ήδη αρχίζει βαθμιαία να γίνεται διαπερατό κάτι που υποδηλώνει το ημιδιαφανές κάλυμμα, ώστε να μην παρεμποδίζεται τελείως η « όραση » (επίγνωση).

Το δρύφακτο αυτό μεταξύ τών σφαιρών ⑥ και ⑨ επάνω στο Δένδρο τής Ζωής (κατά την Καμπαλά πέπλο Παροκέτ) έχει τον αριθμό 27 (2 + 7 = 9).

Λίγο πριν από το πέρας τής μύησης, αναφέρεται ο πρόδηλος σκοπός τής αλληγορίας τού 4^{ου} βαθμού εις την υπό 7 πεπειραμένων Διδ* αντικατάσταση τού δολοφονηθέντος Διδ* Χιράμ.

Στα επεξηγηματικά σχόλια τού τυπικού αναφέρεται ότι οι επτά Διδάσκαλοι επισκεπτόταν τον χώρο μέσα στο δρύφακτο, όπου έπρεπε να φροντίζουν τόσο τον τάφο όσο και τα εργαλεία τα οποία βρισκόταν μέσα στον χώρο αυτό.

Πρόκειται φυσικά για το κέντρο έξη ⑥, με τον εξάκτινο αστέρα και τον Ήλιο - συμβόλων τής αναγεννημένης Συνείδησης πού αλληγορεί ο Χιράμ - [☞ σχήμα Σ_{19-40ς}].

Ο τάφος καί η περιοδική επίσκεψη συμβολίζουν την μερική - ατελή επαφή με τον ανώτερο βαθμό Συνείδησης που εκφράζει ο Χιράμ η οποία βρίσκεται προσωρινά σε αδράνεια διότι υφίσταται τον φαινομενικό θάνατο από τα πλήγματα τών στοιχείων μιάς ατελούς προσωπικότητας (δηλαδή από τους τρεις αχρείους εταίρους). Οι εταίροι αυτοί, επάνω στο Δένδρο τής Ζωής αποτελούν το Νεφές , δηλαδή την κατώτερη πλευρά (έκφραση) τής προσωπικότητας. Όπως είδαμε το Νεφές αποτελείται από τις σφαίρες ⑦, ⑧ και ⑨, οι οποίες αντιστοιχούν στο συναίσθημα ⑦, στην σκέψη (λογική) ⑧, την αιθέρια ενέργεια (πράνα) ⑨ καθώς και στις λειτουργίες τού υποσυνειδήτου. Αλλά καί η Σελήνη (☾), ανέκαθεν, συμβόλιζε τον ψυχισμό καί το υποσυνείδητο, όπως δε είδαμε έχει την θέση της στο κέντρο ⑨.

Το κέντρο αυτό ονομάζεται Γιεσόντ πού σημαίνει θεμέλιο. Είναι ο θεμέλιος κόσμος επάνω στον οποίο βασίζεται η ύπαρξη τού υλικού κόσμου πού ονομάζεται Μαλκούτ ή Βασίλειο.

Η εισδοχή σαν επέκταση τής μύθεως τού 3^{ου} βαθμού γίνεται στο επίπεδο τού Μέσου Δώματος, το οποίο είναι το παγκόσμιο εκμαγείο τής μορφοποιήσεως και φωτίζεται συμβολικά από το φως τής Σελήνης (σφαίρα ☉ - υποσυνείδητο), σε αντίθεση με το παγκόσμιο πνευματικό επίπεδο πού φωτίζεται από τον Ήλιο ☉ (συνείδηση - σφαίρα ☉), δηλαδή τον βαθμό τής συνειδήσεως πού συμβολίζει ο Διδάσκαλος Χιράμ. Επίσης η Σελήνη συμβολίζει την υγρά φύση, την ευκινησία, την παθητική αρχή, την ευαισθησία, την συντήρηση και την φαντασία. Το φως τής Σελήνης μάς βοηθά να βλέπουμε κάπως καθαρότερα στο σκοτάδι.

Τι συμβαίνει όμως όταν προσπαθήσουμε να κοιτάξουμε κατάματα τον Ήλιο ; Ο νεόφυτος κατά την είσοδο του στο εργαστήριο (*FiMa*), γονατίζει στο δεξί του γόνατο με το κεφάλι ελαφρώς κεκλιμένο προς τα κάτω και τοποθετώντας το δεξί του χέρι στο μέτωπο του σχηματίζει ένα γνώμονα, σαν τα μάτια του να τυφλώθηκαν από την λαμπρότητα ενός Μεγάλου Φωτός - [☞ σχήμα Σ_{62-4ος}].

Σ_{62-4ος}

Φαίνεται λοιπόν εμμέσως, αλλά σαφώς, ότι ο Γνώμων επάνω στο μέτωπο είναι μια τροποποίηση τής ως άνω διαδικασίας τού παλαιού τυπικού κατά την οποία ο πρόεδρος έλεγε στον υποψήφιο ότι « *μέχρι στιγμής έβλεπε μόνο το παχύ πέπλο, που κρύβει τα Άγια τών Αγίων...* ». Έτσι αιτιολογούνται τόσο η λέξη Zizon, σαν δρύφακτο, όσον και η λέξη Ziza, σαν λάμψη. Υπάρχουν όμως “ Φώτα ” Πνευματικά και “ φώτα ” ψυχικά που σχετίζονται με την ύπαρξη ψυχικών και Πνευματικών « οφθαλμών » !

Συνεπώς η αναφορά τού Αποστόλου Παύλου στην Α΄ προς Κορινθίους επιστολή (στίχους 41~ 44), οποία φυσικά δεν πρέπει να έχει σχέση με την αστρονομία, συμπληρώνει εδώ το σκηνικό όταν αναφέρει αλληγορικά :

« Άλλη η δόξα Ήλιου, και άλλη η δόξα Σελήνης, και άλλη η δόξα Αστέρων...

Εστί σώμα ψυχικόν { φώτα ⑦⑧⑨ } και εστί σώμα πνευματικόν { φώτα ④⑤⑥ }...

αλλά ού πρώτον το πνευματικόν, αλλά το ψυχικόν, έπειτα το πνευματικόν ».

Γιατί όμως επιμένουμε τόσο, ειδικά στον βαθμό αυτό, στην εχεμύθεια και στην σιωπή.

Διότι βρισκόμαστε σε ένα επίπεδο, το Μέσο Δώμα, όπου τα πάντα συντελούνται σε επίπεδο εσωτερικών διεργασιών και τών οποίων η συνειδητοποίηση δεν έχει καμιά σχέση με τον θόρυβο και τις παραστάσεις τού εξωτερικού κόσμου.

Δεν είναι δυνατόν να μεταβιβαστούν άμεσα στην καθομιλουμένη γλώσσα διότι αποτελούν εμπειρίες ενός άλλου είδους κόσμου.

Αυτό έγινε καλύτερα κατανοητό στον Α' τόμο με την εξέταση των ψυχονοητικών ειδώλων (στοιχειακών) που δημιουργούμε και τα οποία πρέπει να ελέγξουμε ώστε να σιγήσουν.

Για τον λόγο αυτόν το υλικό της σφραγίδας της εχεμυθείας είναι από ελεφαντοστόν.

Την σημασία τού υλικού αυτού, ως συμβόλου της ανώτερης εσωτερικής Γνώσης, την είδαμε κατά την μελέτη της κλειδας ⇄ τού βαθμού.

Αφήσαμε για τελευταίο το τέταρτο πέπλο, με την Καμπαλιστική ονομασία « Άβυσσος ».

Μετά την πιθανολογούμενη διέλευση τού πέπλου αυτού εισέρχεται κανείς εις την λεγόμενη Θέωση, με ότι μπορεί να αντιληφτεί ο χωματένιος εγκέφαλος τού καθενός με τον όρο αυτό !

Ας δούμε όμως ένα ιδιαίτερο συμβολισμό για το σημείο της σιγής τού βαθμού.

Το δρύφακτο, δίοδος 27 στο Δένδρο της Ζωής, αντιστοιχεί στο εβραϊκό γράμμα **פ** (Πε)

Το Εβραϊκό γράμμα Πε - **פ** αντιστοιχεί εννοιολογικά με το στόμα και μοιάζει σχηματικά με στόμα με ένα δάκτυλο μπροστά του, όπως δείχνει η μορφή τού ιδεογράμματος κάτι που φαίνεται να συνδυάζεται (συσχετίζεται) με την προέλευση τού σημείου της σιγής και της εχεμυθείας τού 4^{ου} βαθμού - [**☛** 26 και τον πίνακα I τών Εβραϊκών Εικονογραμμάτων].

Κατά τον Εσωτερισμό, στα δύο Ενεργειακά ρεύματα πού ανέρχονται σαν φίδια επάνω στο Κηρύκειο τού Ερμή, ο Ήλιος **☉** είναι συνδεδεμένος με την επίφυση **Ⓛ** { ρεύμα Od-θετικό }, ενώ η Σελήνη **☾** με την υπόφυση **Ⓜ** { ρεύμα Ob-αρνητικό } - [**☞** σχήματα Σ_{71, 72, 73, 74-4^{ος}}].

Η αλληλοεπίδραση μεταξύ τών δύο ρευμάτων στον άξονα τού Κηρυκείου (Αούρ = Φως), οι Αλχημικοί γάμοι τού Βασιλιά και της Βασίλισσας, που δίνουν γέννηση στο Ρόδο, [**☛** 18^{ος} βαθμός], δίνουν στον άνθρωπο μύστη την λεγόμενη Υπερσυνείδητη Αυτοεπίγνωση, μέρος της οποίας είναι και η ψυχική αίσθηση πού συμβολίζει ο οφθαλμός **👁** μέσα στο περίζωμα.

Ο οφθαλμός, βρίσκεται στο ύψος τού ηλιακού πλέγματος και αναφέραμε για την σημασία του στους ομφαλοσκόπους μοναχούς που διαλογίζονταν συγκεντρωμένοι στο σημείο αυτό.

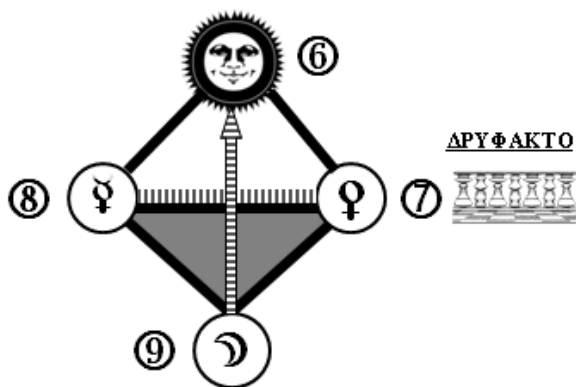
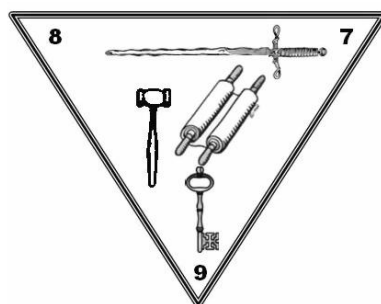
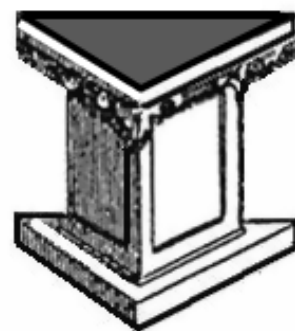
Στον Τεκτονισμό όμως τα φώτα είναι συμβολικά και υποδηλώνουν το φως της αληθείας πού πρέπει να αναλάμψει μέσα μας από την συνειδητοποίηση τών διαφόρων πραγματικοτήτων.

Αυτό υποδηλώνουν τα 81 φώτα καί κατ' επέκταση η ηλικία 81 ετών, τα οποία συμβολίζουν τις αγαθοποιές επιδράσεις τού ως άνω ψυχονοητικού επιπέδου με το όνομα Γιετζιρά ή Μέσο Δώμα, με έδρα την σφαίρα της μορφοποίησης με αριθμό το **Ⓢ** - [ΚΑΜΠΑΛΑ].

Πολλά μπορεί να προσφέρει στην σκέψη και κατανόηση μας μια αναφορά που γίνεται στην διδασκαλία τού 20^{ου} βαθμού, ότι ο Χιράμ Αμπίφ ήταν ηλικίας 81 ετών όταν δολοφονήθηκε. Επανερχόμενοι στον διάκοσμο τού εργαστηρίου, διαπιστώνουμε ότι εκτός από τον συνήθη βωμό των όρκων, ο οποίος βρίσκεται μόνιμα στα Άγια τών Αγίων και αναπαριστά μάλλον την Κιβωτό τής Διαθήκης, έχουμε έναν επί πλέον βωμό σε σχήμα τριγωνικό στο κέντρο τού ναού στον νοητό άξονα Ανατολή - Δύση, δηλαδή επάνω στην κεντρική στήλη τού Δένδρου. Ο προσανατολισμός τής κορυφής τού βωμού αυτού δεν αναφέρεται, θεωρώ όμως ότι πρέπει να βλέπει προς την Δύση σύμφωνα με την καθοδική διάταξη τού τριγώνου τού κόσμου τής Γιετζιρά - σχήμα Σ_{63-40ς}.

Ο βωμός αυτός πρέπει να αντιστοιχεί σε αυτόν που υπήρχε στον κυρίως ναό (Χικάλ) τού Σολομώντα - [☞ σχήμα Σ_{12-40ς} λεπτομέρεια ④].

Επάνω στον βωμό υπάρχει ένας κύλινδρος μεμβράνης στον οποίο αναρτάται ένα κλειδί από ελεφαντοστό. Τοποθετείται επίσης ένα ξίφος και μια σφύρα καλυμμένη με μαύρο ύφασμα. Από τα σχήματα και από όλα όσα έχουν αναφερθεί, εύκολα διαπιστώνουμε ότι η κορυφή τού βωμού αντιστοιχεί με το κέντρο ⑨ τού Δένδρου τής Ζωής - [☞ σχήμα Σ_{63-40ς}].

Σ_{63α-40ς}Σ_{63β-40ς}Σ_{63γ-40ς}

Το κέντρο αυτό αντιστοιχεί στο υποσυνείδητο μας και η μεμβράνη στο περιεχόμενο του. Είναι απρόσιτο προς το παρόν, διότι η κλειστή μεμβράνη πρέπει να ξεδιπλωθεί-ξεκλειδωθεί με το κλειδί ☞ τού Δαβίδ.

Παράλληλα αυτή η μεμβράνη, μπορεί να θεωρηθεί ότι, εμπεριέχει τα μυστικά τού Αστρικού επιπέδου τα οποία πρόκειται να ξεκλειδώσει ο Μυστ* Διδ* με το αναρτημένο κλειδί ☞ τής Μυστικής Γνώσης.

Κάτι ανάλογο συμβολίζει και ο ιερός τάπητας, ο οποίος τοποθετείται στο μέσον τού ναού. Στην Διδασκαλία τού μαθητού, ο τάπητας αναφέρεται ως το έμβλημα τής μνήμης, τής πολυτίμου αυτής δυνάμεως που μας δόθηκε για να μορφώνουμε την κρίση.

Είναι όμως πολύ πιθανόν, η μεμβράνη αυτή να περιέχει το Διάταγμα τού Βασιλιά Κύρου, που ήταν και αυτό γραμμένο σε μια κυλινδρική μεμβράνη και αφορούσε την ανέγερση τού 2^{ου} ναού - [♀ 16^{ος} βαθμός].

Σχετική ανάλυση για τον υποσυνείδητο νού και την επενέργεια τών συμβόλων σε αυτόν έχει γίνει στο κεφάλαιο « η Μέθοδος τού Τεκτονισμού », όσον επιτρέπει η έκταση τού παρόντος. Όσον αφορά το ξίφος ♄, επανερχόμεθα στο σχήμα B2 τού Δικέφαλου Αετού τού Α*Α*Σ*Τ* στο οποίο εγγράφεται το Δένδρο τής Ζωής.

Τα πόδια τού αετού πατούν στο έδαφος και συνεπώς αποδίδουν πολύ καλά την έννοια τής μορφοποιήσεως με σημείο έδρασης το κέντρο ☉ τού θεμελίου Γιεσόντ.

Στα δάκτυλα τού ποδιού του κρατά ένα ξίφος ♄ το οποίο επέχει την θέση τού δρυφάκτου ώστε να χωρίζει σαν ένα πέπλο τον υλικό κόσμο και τον κόσμο τής μορφοποίησης (Μέσον Δώμα) από τον Πνευματικό κόσμο, τον οποίον συμβολικά υποδεικνύουν οι φτερούγες.

Πρόκειται φυσικά για την Ρομφαία τών Χερουβίμ με την οποία προστατεύεται η είσοδος στον Πνευματικό κόσμο ή τον Παράδεισο στην Γένεση (κόσμος Μπριά) - [♀ 6^{ος} βαθμός].

Επαναλαμβάνουμε, για μια ακόμη φορά, πως οι κόσμοι τού ανώτερου (Πνευματικού) και κατωτέρου Αστρικού επιπέδου που βρίσκονται ένθεν και εκείθεν τού δρυφάκτου, δεν είναι αντικείμενο γνωσιολογικής προσέγγισης μέσω τών πέντε συνήθων αισθήσεων που έχουμε, όπως πρέπει να έχει ήδη γίνει κατανοητό στό κεφάλαιο περί Ειδώλων που έχει παρατεθεί.

Είδαμε την ύπαρξη τού χρυσού βωμού στο Άδυτο (ο χρυσός ως γνωστόν σχετίζεται με το Πνεύμα) όπου έκαιγαν θυμίαμα, όπου το κάρβουνο παίζει τον ρόλο τού Ιερού Πυρός, το οποίο εξαγνίζει και εξελίσσει.

Διαβάζουμε στην Βιβλο στον Ησαΐα, στο κεφάλαιο 6 : 6~7.

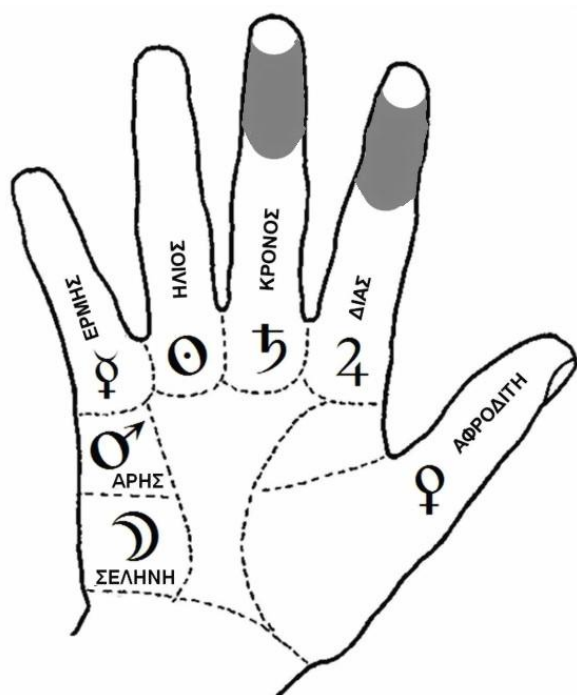
« Τότε εστάλη προς εμέ από τον Κύριο ένα από τα Σεραφίμ· και είχε στο χέρι του αναμμένο άνθρακα (κάρβουνο), τον οποίον με την λαβίδα είχε λάβει από το θυσιαστήριο.

Άγγισε το στόμα μου και είπε· ιδού, αυτό άγγισε τα χείλη σου και θα αφαιρέσει τις ανομίες σου και θα καθαρίσει και θα απαλείψει τις αμαρτίας σου » .

Ο Μυστικός Διδάσκαλος σφραγίζει τα χείλη του τα οποία αντιπροσωπεύουν τον Λόγο, δηλαδή την έκφραση δια τής ομιλίας και κατ' επέκταση την σκέψη, με την σφραγίδα τής εχεμυθείας και το σημείο τής σιγής.

Αυτό σηματοδοτεί : μια λογικευμένη σίγαση τής δημιουργίας και τής προέκτασης νοητικών ειδώλων, ιδίως πνευμάτων αλάλων και κωφών.

Το σημείο τής σιγής γίνεται με τον **δείκτη** και τον **μεσαίο** δάκτυλο, σε θέση ώστε να καλύπτουν το άνω και το κάτω χείλος - [☞ σχήματα Σ_{1-4ος} και Σ_{64-4ος}].

Σ_{65-4ος}Σ_{64-4ος}Σ_{66-4ος}Σ_{67-4ος} Αρποκράτης
Μουσείο Capitolini Ρώμη

Το **Ε.4^ο** αναφέρει ότι τα δύο δάκτυλα τοποθετούνται κατά το πλάτος τών χειλέων...

Το Λεξικό τής Πρωίας αναφέρει ότι το πλάτος είναι η μικρότερη διάσταση μιας επιφανείας.

Το ορθόν τής διατάξεως αυτής επιβεβαιώνει και η εισαγωγική εικόνα Σ_{1-4ος} από τα παλαιά Γαλλικά τυπικά καθώς και οι εικόνες τού Αρποκράτη, με την διαφορά ότι εκεί σφραγίζονται τα χείλη μόνον με το ένα δάκτυλο - [☞ σχήματα Σ_{66-4ος} και Σ_{67-4ος}].

Γιατί όμως στην περίπτωση μας, όπως και στον 27^ο βαθμό, χρησιμοποιούνται δυο δάκτυλα ; Για να καταλάβουμε τον συμβολισμό πρέπει να ανατρέξουμε για λίγο στην Χειρομαντεία.

Χειρομαντεία είναι η τεχνική που ισχυρίζεται, ότι αναλύει τα σύμβολα και τις γραμμές τού χεριού για να βγάλει συμπεράσματα για την προσωπικότητα και το μέλλον τού ανθρώπου.

Υποτίθεται ότι οι γραμμές στην παλάμη τού ανθρώπου περιγράφουν τόσο την διανοητική όσον και την συναισθηματική πλευρά του και μπορούν να δώσουν πληροφορίες για την υγεία του, τα ταλέντα του και τις σχέσεις του. Ήταν γνωστή στους πολιτισμούς τής Αιγύπτου, τής Ινδίας, τής Βαβυλώνας και τής Ασσυρίας, όπου και θεωρείτο ως Μυστική Τέχνη.

Στους πολιτισμούς αυτούς, η παλάμη τού χεριού ήταν ο « καθρέπτης » τού χαρακτήρα τού ανθρώπου και είχε όλα τα χαρακτηριστικά τού κατόχου του από την αρχή τής ζωής μέχρι το θάνατο. Αρκετοί λόγιοι τού 19^{ου} αιώνα, όπως ο Agrippa von Nettesheim και ο Desbarolles, μελέτησαν την δομή τής παλάμης και ίδρυσαν σχολή τής χειρολογίας με βάση την αρχαία χειρομαντεία. Στον μεσαίωνα η μελέτη τής παλάμης ήταν βοηθητικό στοιχείο τής ιατρικής εξέτασης τών ασθενών και διδασκόταν ακόμα και στους φοιτητές τού πανεπιστημίου.

Υποτίθεται ότι οι γραμμές αυτές, αλλάζουν κατά την διάρκεια τής ζωής και συχνά εξαφανίζονται και εμφανίζονται όταν ωριμάζουμε ή καθώς παίρνουμε σημαντικές αποφάσεις για εμάς και τους γύρω μας. Η χειρομαντεία συνδεόταν πάντα με την Αστρολογία και αυτή η σχέση φαίνεται και από τα ονόματα που έχουν δοθεί στα μέρη τού χεριού - σχήμα Σ_{65-40ς}. Ο δείκτης συνδέεται με τον Δία, ο μέσος με τον Κρόνο, ο παράμεσος με τον Ήλιο και το μικρό δάκτυλο με τον Ερμή. Η περιοχή στην βάση τού αντίχειρα έχει πάρει το όνομα της από τον πλανήτη Αφροδίτη και η εξωτερική πλευρά τής παλάμης συνδέεται με την Σελήνη. Ο Κρόνος έχει σαν σύμβολο ένα σκελετό με ένα δρεπάνι και έχει σχέση με την ανάπαυση κατά το **Σ.28^{ου}**. Ο ανθρώπινος σκελετός παριστάνει την φαινομενική ακαμψία τού θανάτου (3^{ος} βαθμός) ενώ το δρεπάνι τον χρόνο, ο οποίος επιτιθέμενος προκαλεί την αλλοίωση, την μεταμόρφωση, αλλά και την αναγέννηση τών πάντων (έργο τού Βασικού νόμου τής Ζωής). Συμπεραίνουμε λοιπόν ότι με τον μέσο δάκτυλο στα χείλη, τον **Κρόνο** (παθητικότητας - υποσυνείδητο - ένστικτο) υποδηλώνεται ο άκαμπτος χαρακτήρας και η συνεχής παρουσία στον χρόνο τών ψυχονοητικών ειδώλων τα οποία δημιουργούνται με τον **Λόγο** σαν **Σκέψη**.

Ο Δίας έχει σχέση με το Βασιλικό και Ιερατικό αξίωμα και ο 28^{ος} βαθμός, κατά το **Σ.28^{ου}**, αναφερόμενος στην αρετή τού Άρχειν με την οποία ο Δίας προικίζει τα άτομα, αναφέρει :

« Ευτυχείς εκείνοι στους οποίους η καθολική τάση τών όντων προς ανύψωση δεν σημαίνει άλλο τι, παρά μια επιθυμία στο να αποδώσουν μεγαλύτερη αξία στην ζωή, περισσότερη λεπτότητα στους τρόπους τής ενεργείας, περισσότερη μόρφωση στο πνεύμα...».

Ο Κρόνος βρίσκεται στην στήλη B* τού Καμπαλιστικού Δένδρου τής Ζωής, που σημαίνει περιορισμό, ενώ ο Δίας βρίσκεται στην απέναντι όρθια στήλη J* που σημαίνει επέκταση.

Στο Δένδρο τής Ζωής, η σφαίρα ④ στην περιοχή τού κόσμου τής Δημιουργίας Μπριά, όπου τοποθετείται ο Δίας, παριστάνει την αύξηση τής κυριαρχίας τού Πνεύματος (Ρουάχ).

Συνεπώς ο δείκτης, **Δίας**, στα χείλη (ενεργητικότητα) υποδηλώνει την επιβολή επικυριαρχίας στο είδος τού Λόγου που καθοδηγείται από την ανασταλτική επίδραση τού σκοτεινού

Κρόνου. Χαρακτηριστικό είναι ότι τα δάκτυλα εφάπτονται στα χείλη με την εσωτερική τους πλευρά κάτι που υποδηλώνει ότι ο έλεγχος αφορά εσωτερικές καταστάσεις τού ανθρώπου.

Τα δύο δάκτυλα μπορούν να συμβολίσουν επίσης και την γέφυρα διεξόδου ή τον τρόπο τής σωτηρίας δια μέσου τού ποταμού Ευφράτη, που θα αναλυθεί στον 15° και στον 16° βαθμό.

Το ιδεόγραμμα τού Κρόνου 𐀓, παρουσιάζει το σταυρό + (δηλαδή τα τέσσερα στοιχεία - την πραγματικότητα) υπεράνω τού υποσυνειδήτου, το οποίο συμβολίζεται από την Σελήνη 𐀑.

Έτσι υποδηλώνεται η επικράτηση επί τής υλικής φύσης, η οποία αναστέλλει την αναβάθμιση τού ελέγχου τής λειτουργίας τού υποσυνειδήτου, όπου εδρεύουν τα ψυχονητικά είδωλα.

Το ιδεόγραμμα τού Δία 𐀔, παρουσιάζει την σελήνη 𐀑 να υπερισχύει τού σταυρού τής ύλης + για να συμβολίσει τον ενεργό ρόλο τού Δία. Ο Δίας επικεφαλής τών επτά σεφίρθ - θεών (σφαίρα ④ Χέσεντ), ανυψώνει την συνείδηση μας πέραν από τον φυσικό κόσμο στον κόσμο τού υποσυνειδήτου (σφαίρα ⑨ Γιεσόντ τής σελήνης 𐀑) για να αποκτήσουμε έλεγχο επάνω στα παιδιά τών τεσσάρων στοιχείων, τα « στοιχειακά » ή αλλιώς ψυχονητικά είδωλα.

👏 Σημειώνουμε ότι το σύμβολο τού Κρόνου, είναι το σύμβολο τού Δία ανεστραμμένο !

Κλείνουμε αυτό το τόσο ενδιαφέρον κεφάλαιο τού εισαγωγικού 4^{ου} βαθμού τού Μυστ* Διδ* με μια τελευταία αναφορά στην Σελήνη και στον αριθμό 81 τών φώτων και τής ηλικίας.

Στην Εβραϊκή γλώσσα η αντίστοιχη λέξη για την Πανσέληνο είναι ΚΣΑ : **קסא** .

Με χρήση τής Γκεμάτριας, στην αριθμητική αξία τών γραμμάτων, έχουμε :

קסא = Πανσέληνος

$$ק (\text{Κοφ}) = 20 - ס (\text{Σαμεχ}) = 60 - א (\text{Αλεφ}) = 1$$

$$20 + 60 + 1 = 81$$

ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΤΡΙΓΩΝΟ

Σ 68- 40ς

ΚΕΝΤΡΑ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ

Σ 69- 40ς

ΤΟ ΚΗΡΥΚΕΙΟ

Σ 70- 40ς

ΤΟ ΔΕΝΔΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

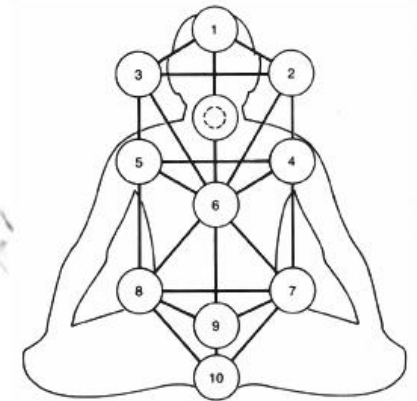
Σ 71- 40ς

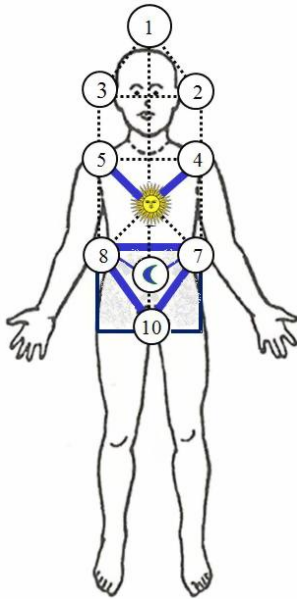
Σ 72- 40ς

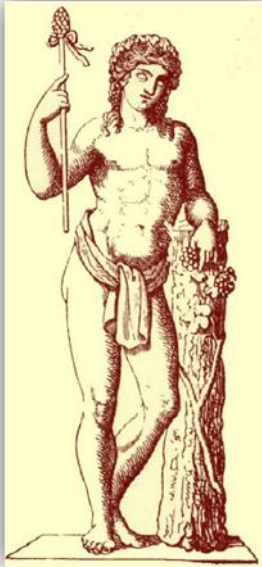
Σ 73- 40ς

Σ 74- 40ς

ΚΕΝΤΡΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Σ 75- 4ος

Ο ΒΑΚΧΟΣ

Σ 76- 4ος

ΘΥΡΣΟΣΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΡΑΒΔΟΣ

Σ 77- 4ος

Σ 78- 4ος

27-10-2018

ΙΟΛΑΟΣ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- [1] « Francken Manuscript » (1783) - Henry Andrew Francken
- [2] « Magnum Opus or the Great Work » (1857) - Albert Pike 33°
- [3] « Liturgies of A.A.S.R. of Freemasonry » (1878) - Albert Pike 33°
- [4] « Book of the Words » ἢ « Sefhir ha Debarim » (1878) - Albert Pike 33°
- [5] « Morals and Dogma » (1871) - Albert Pike 33°
- [6] « Manuel maçonnique ou tuileur de tous les rites de Maçonnerie pratiqués en France »
(1820) - Claude André Vuillaume
- [7] « Dictionnaire du Rite Ecossais Ancien et Accepté » (1988) - Michel Saint Gall
- [8] « Book of the Scottish Rite : 4°- 32° » Revised Edition (1946) - NM & SM Jurisdiction
- [9] « The Book of the A.A.S.R. of Freemasonry » (1864) - Charles McClenechan
- [10] « Manual of Freemasonry » (1831) - Richard Carlile
- [11] « Hebrew and English Lexicon » (1828) - Josiah W. Gibbs
- [12] « Ordo ab Chao - The Original and Complete Rituals of the 1st Supreme Council 33°
at Charleston S. C. » (1995) - Poemandres Press Boston & New York.
- [13] « Cyclopedia & Dictionary of Freemasonry » (1872) - Robert Macoy 33°
- [14] « Encyclopedia of Freemasonry » (1873-1878) - Albert G. Mackey 33°
- [15] « Royal Masonic Cyclopaedia » vol. I, II - Keneth Mackenzy
- [16] « Scotch Rite Masonry Illustrated - The Complete Ritual of the A.A.S.R. »
(2007) - by a Sovereign Grand Commander 33° - John Blanchard
- [17] « Εγκυκλοπαίδεια τής Ελευθέρας Τεκτονικής » (1934) - Νέστωρας Λάσκαρις
- [18] « The Key of Masonry Philosophical Lodge of the Knights of the Eagle or Sun »
- [19] « The Symbolism of Freemasonry » (1869) - Albert G. Mackey 33°
- [20] « Thuileur de l' Ecossisme du Rit Ancien, dit Accepte » - 1813
- [21] « The Text-Book of Advanced Freemasonry » (1873) - Reeves and Turner - London
- [22] « Thoughts Inspired by the A.A.S.R. Degrees » (1919) - Anonymous E.A. Russell Co
- [23] « The Masonic Manual » (1867) - Robert Macoy 33°
- [24] « The true Masonic Chart » (1826) - Jeremy L. Cross
- [25] « The A.A.S.R. in 33 Degrees » (1881) - Robert B. Folger 33°

- [26] « Manuel du Franc Mason » (1817) - E. F. Bazot
- [27] « Light on Masonry - Collection of most important documents » (1829) - David Bernard
- [28] « The History of Freemasonry and the Grand lodge of Scotland » (1859) -W.A.Laurie
- [29] « The History of Freemasonry » (1898) - Albert G. Mackey 33°
- [30] « Symbols of Freemasonry » - Daniel Beresniak
- [31] « The Secret Science of Numerology » - Shirley Blackwell Lawrence Msc.D
- [32] « Le Tuileur Expert » (1828) – Anonymous
- [33] « Lexicon Chaldaicum Talmudicum et Rabbinicum » (1607) - Johannes Buxtorf Filio
- [34] « Eastons Bible Dictionary » (1996) - G. M. Easton
- [35] « A Treatise on The Great Art » (1898) - Dom Antoine Joseph Pernety
- [36] « Alchemy Unveiled » (1710) - Johannes Helmond
- [37] « The Chymical Wedding of Christian Rosenkreutz » (1616) - Anonymous
- [38] « The Alchemy Key » (1998) - Stuart Nettleton
- [39] « Spiritual Alchemy » (2005) - Piers A. Vaughan
- [40] « The Secret Wisdom of The Qabalah» - J. F. C. Fuller
- [41] « Practical Kabbalah » - Robert Ambelain
- [42] « The Philosophers Stone » - Israel Regardie
- [43] « Kabbala Denudata - Kabbalah Unveiled » (1887) - McGregor Mathers
- [44] « Glimpses of Masonic History » (1926) - Charles W. Leadbeater 33°
- [45] « The Hidden Side of Things » - Charles W. Leadbeater 33°
- [46] « The Rosie Crusian Secrets » (1686) - John Dee
- [47] « The Golden Chain of Homer » - Anton Josef Kirchweger
- [48] « The Book of Ceremonial Magic » (1913) - A. E. Waite
- [49] « Q.B.L. or the Bride's Reception » (1997) - Frater Achad
- [50] « Η Μυστική Καμπαλά » (1935) - Dion Fortune
- [51] « The Path of Kabbalah » - Michael Laitman
- [52] « History of Freemasonry » (1887) - R.F. Gould
- [53] « Man the Grand Symbol of the Mysteries » (1932) - Manly P. Hall 33°
- [54] « The Lost Keys of Freemasonry » (1923) - Manly P. Hall 33°
- [55] « The Secret Teachings of all ages » (1928) - Manly P. Hall 33°

- [56] « Richardson's Monitor of Freemasonry » (1860) - Jabez Richardson
- [57] « The Alchemical Keys to Masonic Ritual » (2007) - Timothy Hogan
- [58] « Cayers Maconniques Rituals of the Lodge of Perfection » - Gerry L. Prinsen
- [59] « Bonseigneur Rituals a collection of 18th Century Ecossais Rituals » - Gerry L. Prinsen
- [60] « An Encyclopaedia of Occultism » (1920) - Lewis Spence
- [61] « Reprints of Rituals of old Degrees » (1879) - Albert Pike 33°
- [62] « The Way of the Crucible » (2008) - Robert Allen Bartlett
- [63] « The Revelations of a Square » (1854) - George Oliver
- [64] « Lodge of the Double - Headed Eagle » (1997) - William L. Fox
- [65] « Etude sur l' Astral » (EON 1924 ~ 1925) - Demetrius Semelas
- [66] « Brief History of A.A.S.R. of Freemasonry » (1890) - Edwin A. Sherman 33°
- [67] « The Freemason's Manual » (1862) - Jeremiah How
- [68] « Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry » (1932) - Charles S. Lobingier
- [69] « Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry » (1872) - Albert Pike 33°
- [70] « Freemasonry in context : History, Ritual, Controversy » - Art. de Hoyos, Br. Morris
- [71] « The Knight of the East and West (Sepher Ha Sallam) » (2003) - Jonathan Sellers
- [72] « Manual of the Ancient Accepted Scottish Rite » (1865) - William Cunningham

Διάφορα άρθρα και βιβλία στον Ιστότοπό μου

<https://www.iolaos-lapisphilosophorum.net/>

ΙΟΛΑΟΣ